

Erinnerungsblätter
deutscher Regimenter

Auszüge aus den amtlichen Kriegstagebüchern
Herausgegeben unter Mitwirkung
des Reichsarchivs

Reserve-
Infanterie-Regiment
Nr. 31

Infanterie-Heft 4

Erindringsbøger tyske regimenter

Udgivet

under medvirken af Rigsarkivet

Infanterie-hæfte 4

Reserve-Infanterie-Regiment 31

Oldenburg i.O/Berlin 1922

Verlag von Gerhard Stalling
Gründungsjahr der Firma 1889

De stille helte i hukommelse

Reserve-Infanterie-Regiment Nr. 31

Efter de officielle krigsdagbøger
bearbejdet på vegne af det tidligere
Reserve-Infanterie-Regiment Nr. 31

af

V. Forster

under krigen Adjutant ved Regiments indtil december 1916

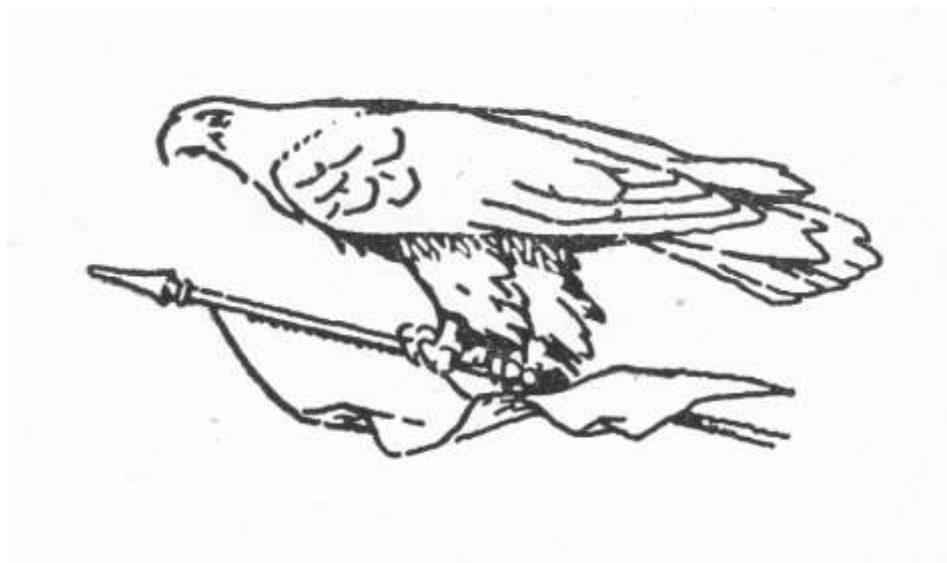
Med 1 oversigtskort og 12 kortskitser

Oldenburg i.O/Berlin 1922

Verlag von Gerhard Stalling
Gründungsjahr der Firma 1889

Dansk udgave:
Jørgen Flinholm – 2016
flinth@stofanet.dk
Må ikke gøres til genstand for salg

Rigsarkivets forord

I stadig stigende grad bliver der fra krigsdeltagere rettet henvendelse til Rigsarkivet med ønsket om at blive informeret om hændelser i felten og om tids- og stedsangivelser, hvortil der knytter sig betydningsfulde erindringer. Der kom bønner fra pårørende til faldne om at få omstændighederne at vide, hvorunder deres pårørende blødte og mistede livet. Opfyldelsen af sådanne tilsyneladende ikke uberettigede ønsker, er for Rigsarkivet ikke muligt i hvert enkelt tilfælde. På denne baggrund opstod i begyndelsen af året tanken om at udgive ”Erindringsblade for tyske regimente”.

Opfordringen fra Rigsarkivet har fået en langt større tilslutning end forventet. Hidtil er allerede næsten 1.000 troppeenheder fra den tidligere tyske felthær blevet anmeldt til optagelse i samlingen. Til aflastning af Rigsarkivet har for Bayern det Bayriske Krigsarkiv og for Saksen Rigsarkivets Afdeling Dresden fået overdraget behandlingen af ”erindringsbladene”.

Det vil blive bestræbt at bearbejde alle freds- og krigstroppeleder i rammerne af ”Erindringsbladene”, så samlingen over de omfattende kampe i forreste linje, samtidig kan gælde som samlet kildeværk.

Hæfterne gør på ingen måde krav på at være ”Regimentshistorie” i den normale betydning af ordet. De består langt mere af uddrag af de officielle krigsdagbøger, og giver i kronologisk rækkefølge angivelser over den aktuelle geografiske placering, deltagelse i kampe, tab, personalespørgsmål og lignende. Med tilføjelsen af en kort indføring i rammerne på den samlede operation og gode oversigtskort, skulle de blive et fyldestgørende og pålideligt opslagsværk for alle, som havde kæmpet ved enheden eller pårørende til faldne. For den enkelte medkæmper giver de bredde og fylde til de personlige erindringer, de efterladte til faldne et klarere omrids af de kamphandlinger, hvori deres pårørende gav sit liv.

For langt den største del af Regimenterne bliver ”Erindringsbladene” eneste historie om enhedens deltagelse i Verdenskrigen. Dels på grund af Regimentets opløsning, dels fordi fremskaffelsen af de nødvendige betragtelige økonomiske beløb forhindre, at en i alle enkeltheder korrekt historie engang kan opstå. Sådanne Regimente vil derfor blive tilbudt muligheden for i det mindste at udfærdige deres ”Erindringsblad”.

For et mindre antal troppeenheder betyder ”Erindringsbladene” derimod kun en form for forarbejde, og er derfor holdt tilsvarende enklere. Et sådant forarbejde er med hensyn til mængderne af de tilgængelige kilder uundværlige, hvis der for Regimentet skal udarbejdes en sand historie, og de hermed stillede mangfoldige krav retfærdiggøres, og de til udarbejdelsen forbundne udgifter skal kunne lønne sig. Sådanne historier vil altid kun være tilgængelige for bemidlede medlemmer af Regimentet, så også for disse Regimente vil ”Erindringsbladene” få en dybere betydning ud over rammerne af et forarbejde.

Det er på denne baggrund, at det kan tilbageføres, når de enkelte bind i samlingen med hensyn til udfærdigelse, behandling af stoffet og omfang viser sig forskellige. Krigsdagbøgerne bliver til udarbejdelsen af ”Erindringsbladene” stillet til disposition.

Potsdam, i november 1920

Præsidenten for Rigsarkivet
v. Mertz.

Forord

Det var med glæde, at jeg fulgte forfatterens anmodning om at skrive forordet til Reserve-Infanterie-Regiment 31 regimentshistorie. Fra august 1914 til september 1916 havde jeg den ære, som kommandør for dette tapre regiment, at være vidne til dens handlinger under verdenskrigen. Med berettiget stolthed kan hver eneste medkæmper set tilbage på den tid, hvor de tilhørte Regimentet.

Uudslettelig lever fortsat i os taknemmeligheden og ærbødigheden for de tapre helte, som under svære kampe ofrede deres hjerteblood for Fædrelandet. Vi takker dem, i det vi lover, at den pligtro og fædrelands kærlighed, som besjælede dem, for os vil blive et forbillede og grundindhold i livet i vores videre færd: som hele mænd med alt kraft, at indsætte for vores elske fædreland!

Med stolthed kikker vi overlevende tilbage på denne store tid. Af denne vil vi øse kraften og styrken til vores fast tiltro til, der der komme en bedre tid for vores hårdt prøvede folk, og som vi helhjertet vil sætte ind på

Schwerin i. Meckl., i marts 1921.

v. Alt-Stutterheim

Forfatterens forord

Erindringsbogen om Reserve-Infanterie-Regiment Nr. 31 kan kun blive en begrænset beskrivelse af Regimentets indsats i Verdenskrigen. Den planlagte størrelse gør det ikke muligt at komme ind på nærmere detaljer. Alligevel håber jeg, at de efterfølgende beretninger vil gøre det muligt for den enkelte medkæmper at huske tilbage på hine store tid.

I fire et halvt år mellem august 1914 og december 1918 bestod vores Regiment med ære. Vi vandrer endnu engang med Regimentet rundt til stederne for dens virke. Vi følger det til Belgien, til Noyon, Crapeaumesnil, til Loretto-højderne, til Somme, til Arras, Flandern og andre steder, hvor Regimentet vandt den store tyske hærs agtelse og med stred med ære. Utallige tapre, tyske mænd, har med stille heltemod og med forbilledlig offermod, uden ro dag og nat i vores fjenders hagbyger af stål, i Sommes kratermarker, i mudderet i de engang så blomstrende flamske områder, uden et ord holdt ud, og bidraget med deres del til Regimentets resultater. Tænker vi herunder også især på vores tapre faldne, der til sidste åndedræt kæmpede med tysk troskab for Riges storhed og eksistens.

Det bliver nu opgaven for Kammeratskabsforeningen for Officerer og for foreningen af medlemmer af det tidligere Reserve-Infanterie-Regiment 31, snarligt at udarbejde en mere udførlig historie om Regimentet. Jeg vil på dette sted gerne udtrykke min særlige tak til mine trofaste medarbejdere, Hauptmann Kitzer, Müller (Hans), Leutnant Bentrup for deres handlekraftige støtte under udarbejdelsen af dette mindeskrift.

Königsberg i. Pr., marts 1921

Sigismund v. Förster

Indholdsfortegnelse

1. Oprettelsen af Regimentet ved mobilisering og samling i Schleswig (2.8. – 22.8. 1914)	9
2. Bevægelseskrig i Belgien. Louvain – Termonde (23. 8. – 12. 9. 1914)	10
3. Slaget ved Noyon, kampe i Bois St.Mard (13. 9. – 30. 9. 1914)	13
4. Slaget ved Laucourt sydvest for Roye (1. 10. – 11. 10. 1914)	15
5. III Bataillons kampe ved la Potière og ved Arbres de Canny (2. 10 bis 9. 10. 1914)	17
6. Stillingskamp ved Crapeaumesnil syd for Roye, I. Del (12. 10. 1914 – 12. 1. 1915)	17
7. III. Bataillons indsættelse ved Soissons. Stillingskamp ved Crapeaumesnil, II. Del (12. 1. – 5. 6. 1915)	21
8. III. Bataillons kampe ved Moulin-sous-Touvent og Nampcel (6. 6. bis 22. 6. 1915).....	26
9. Stillingskamp ved Crapeaumesnil, III. Del (6. 6. – 19. 10. 1915)	27
10. Kampe på Loretto højder mellem Angres-skoven og Souchez dal vest for Angres-kryds (20. 10. – 12. 12. 1915)	32
11. Juleaften 1915 i hvil ved Sallaumines-Dourges (13. 12. 1915 – 8. 1. 1916)	38
12. III. Bataillons kamp ved Thélus i Division v. Hartz afsnit (26. 9. 1915 – 13. 01. 1916)	39
13. Stillingskamp ved Angres vest for Liévin (9. 1. – 22. 6. 1916)	43
14. Opklaring og demonstrationskampe i Afsnit Angres i sammenhæng med Somme Slaget (23. 6. – 7. 7. 1916)	50
15. Stillingskamp ved Luisenheim – Angres nordvest Liévin (8. 7. – 20. 7. 1916)	51
16. Slager om Somme. I. Indsættelse ved Martinpuich (20. 7. – 21. 8. 1916)	53
17. Stillingskamp sydøst for Loos (22. 8 – 22. 9. 1916)	57
18. Slager om Somme. II. Indsættelse øst for Lesbeufs-Morval (23. 9 – 18. 10. 1916)	58
19. Stillingskamp i Ypres buen ved Langemark (19. 10. 1916 – 2. 3. 1917)	64
20. Grænsebevogtning af den belgisk-hollandske grænse, Lichtervelde-Thourout (3. 3 bis 22. 3. 1917).....	68
21. Stillingskamp langs Yser og Forårsslag ved Arras, I. Indsættelse ved Wancourt (23. 3 – 18. 4. 1917)	68
22. I hvil ved Valenciennes – Aubry (19. 4. – 30. 4. 1917)	70
23. Forårsslag ved Arras, II. Indsættelse i Afsnit Goelzin ved Vis-en-Artois – Thérisy (1. 5. – 11. 6. 1917)	71
24. Slaget i Flandern. I. Del. Indgrebsdivision i Afsnit Menin – Halluin (12. 6. 1.7. 1917)	73
25. Slaget i Flandern, II. del Indsættelse vest for Houthem	

(2. 7. – 10. 8. 1917)	74
26. Stillingskamp vest for Cambrai i Afsnit Proville – Inchy (10. 8. bis 19. 10. 1917)	77
27. Slaget om Flandern, III. Del: Indsats i Afsnit Gheluwe-Gheluvelt (20.10.1917 – 9. 1. 1918)	78
28. Hvil og forberedelse til den store tyske offensiv (10. 1. – 10. 2. 1918)	81
29. Stillingskamp i Afsnit Gheluvelt (11. 2. – 26. 3. 1918)	82
30. Slaget ved Armentières (27. 3 – 25. 4. 1918)	83
31. Indgrebsdivision i Gruppe Loos (IV. A.K.) i Aubers, le Plouich, Sainghin (25. 4. – 12. 5. 1918)	86
32. Stillingskamp nord for Lawe-Kanal ved la Tombe Willot, øst Hinges i Afsnit Div.Marmuse (13. 5. – 18.6. 1918)	87
33. Indgrebsdivision ved IV.A.K. i Marquilles, Wicres, le Billy (19.6. bis 13. 6. 1918)	88
34. Stillingskamp foran la Bassée (14. 7. – 4. 9. 1918)	89
35. Som indgrebsdivision i Siegfriedfront i omegn af Marcoing (5. 9. – 26. 9.1918)	91
36. Forsvarsslag vest for Proville – Cambrai (27. 9. – 8. 10. 1918)	92
37. Tilbagegangskampe i Siegfried-Stilling, ved Halpress, foran og i Herman-Stellung (9. 10. – 21. 10. 1918)	95
38. Tilbagegangskampe foran Antwerpen-Maas Stilling ved Englefontaine-Patures – Sart-Bara (22. 10. – 11. 11. 1918)	96
39. Våbenstilstand. Tilbagemarch bag Rhein, Demobilisering i Heide (Holstein) (12. 11 – 20. 12. 1918)	98
Bilag 1. Oversigt over sammensætning og udrustning af Regiment	100
Bilag 2. Tab blandt officerskorps	103
Bilag 3. Fordeling af tab	106
Bilag 4. Tildelte udmærkelser	107

1. Oprettelsen af Regimentet ved mobilisering og samling i Schleswig

(2.8. – 22.8. 1914)

1914

2. til 9. august 1914:

Opstilling af Regimentsstab, I. og II. Bataillon, sidstnævnte inklusiv M.G.K. og telefon-delning i Altona, III. Bataillon i Bremerhaven. Kommandør Oberstleutnant v. Alt-Stutterheim, I. Bataillon Major von Ahlefeldt, II. Bataillon Major Frhr. von Bülow, III. Bataillon Major Mund.

Regimentet sammensættes af reservister og Landwehr I fra Slesvig-Holsten og Bremen. Generelt fik mobiliseringen uden problemer. Vanskeligheder med iklædning, udrustning, forplejning, rekvirering af heste blev hurtigt overvundet med støtte fra de lokale myndigheder, og frem for alt af den sejrsoverbeviste stemning hos den enkelte. Der gennemføres kampøvelser med kompagnierne. Den 9. august var Regimentet marchklar, mobiliseringen afsluttet.

De første meldinger var allerede indløbet fra øst og vest. Liège var erobret i et kup!

10. august:

Transport til IX. Reserve-Korps samlerum til beskyttelse af Nordmark mod et mulig dansk røverforsøg.

Indkvartering: Regimentsstab, stab I, 1 og 4. Kp. i Kosel, 2. i Bohnert, 3. i Wenseby. Stab II, 5 og 8. Kp i Flecke, 6. i Flecke, 6. i Gothuey, 7. i Lochender, M.G.K. i Gasmakt. III. Bataillon, der ankom fra Geestemünder, kom i mellemkvarter i Eckernförde.

11. august:

Stab III og 9. Kp. kvarter i Satoru, 10. til Sonder, 11. i Biesdorf og Riese. 12. til Gammel.

12. august:

Foresatte myndigheder bekendtgøres. Regimentet tilhører sammen med RIR 90 til 34. Reserve-Brigade under Oberst v. Busse, 18. Reserve-Division under Generalleutnant Gronen, IX. Reserve-Korps under General der Infanterie von Boehn.

Opstilling af en Cykel-afdeling under Leutnant Schaper (Albrecht) med en styrke på 3 underofficerer og 37 mand. Cykler og rygsække fremskaffes ved lokalt indkøb.

13. til 21. august:

Kampøvelser i kompagni, bataljons og regimentsramme. Vejret godt. Betydeligt antal fodskader. Udskiftning af ikke felttjeneste dueligt personel og syge med mandskab fra Erstatningsbataljon Rendsburg.

22. august:

Ved middagstid modtages fra General-kommandoet befaling: ”Klargør til afmarch. Alle øvelser indstilles”. Om aftenen indløb befaling til transport.

På få dage var Regimentet væsentligt forbedret med hensyn til kampuddannelse, udrustningen var suppleret op og tropperne fast i hænderne på deres førere. Befolkningen havde modtaget tropperne med hjertevarme. Vanskeligheder med forplejningen kunne overvrides gennem lokale indkøb og tilberedning i feltkøkkenerne. Selvdisciplin, fædrelands kærlighed og bevidstheden om vores retfærdige sag, havde bedraget til, at de mange mindre gnidninger let blev overvundet.

Alle var besjælet med ønsket: ”Til beskyttelse af hjemstavnen, frem mod fjenden!”

2. Bevægelseskrig i Belgien. Louvain – Termonde

(23. 8. – 12. 9. 914)

Situation: I Øst var russerne myrdende og nedbrændende trængt ind i Østpreussen. I et tredages slag ved Tannenberg kastede vore tropper under ledelse af Hindenburg den arme, der var trængt over Nares, kastet tilbage over grænsen. Ni dage efter afslutningen af den opmarch, var den tyske vest-hær under fortsatte sejrige kampe i det belgisk-franske område trængt frem ved Cambrai og i de sydlige Vogeser. Fjenden var blevet slået ved Liège, Namur, Maubeuge, Longwy, St. Quentin, og var under fuld tilbagetrækning. Den 3. september forlod den franske regering Paris og flygtede til Bordeaux.

Siden krigserklæringen var en planmæssig løgn propaganda iværksat fra de allieredes side. Tysklandshadet blev på fanatisk møde fremelsket. I de besatte belgisk-franske områder havde civilbefolkningen, inklusiv kvinder, deltaget i lumske overfald på vore tropper, og bestialske grusomheder, der blev udført overfor vore sårede. Ophidset af deres egen regering, havde den vildledte belgiske befolkning afvist vores imødekommenhed i spørgsmålet om en aftale.

23. til 24. august:

Aftransport i følgende rækkevidde: I. Btl., Rgt.stab med M.G.K., II. og III. Bataillon banetransport over Kiel – Neumünster – Langenfeld – Kirchweihe – Osnabrück – Münster – Haltern – Wanne – Crefeld – Aachen – Herbesthal ind i Belgien. Banetransport uden forstyrrelser. Sejr sikkerhed over alt. Den tyske Rhin og den tyske grænse blev mødt med Hurra. Udlosning: I. Btl. 24. august aften i Neerwinden. Indkvartering i Opeylissen. Regt.Stab med M.G.K. den 25. august formiddag i Neerwinden. Indkvartering i Laer. II. Btl. den 25. august aften i Louvain, III. Btl. den 25. august aften i Tirlemont.

25. august:

Fra Antwerpen havde 4 belgiske divisioner rettet et angreb retning Bryssel mod vores bagest liggende områder. Det tyske III. Reserve-Korps stod i hårde kampe nordvest for Louvain. Den under transport befindende IX. Reserve-Korps blev indsat til forsvar mod det belgiske angreb.

I. Btl. og M.G.K. fik tidligt om morgenen befaling til øjeblikkeligt at marcherer til Louvain. Rgts.Stab red over Louvain – Herent til Bueken, hvortil også M.G.K. ankom kl. 16 og øjeblikkeligt indsat under 25. Reserve-Korps ved kanalbroen ved Over de Veert.

Omkring kl. 17 faldt der fra husene i midten af Boeken enkelte skud mod den på gaden standsede II/RIR 84. Samtidig blev også i Louvain vore tropper overfaldet. De strengeste modforholdsregler til anvendt til undertrykkelsen af denne Franktireur- og bandevirksomhed.

Om aftenen kl. 19 nåede I. Btl Bueken og her underlagt RIR 86. II. Btl. nåede Bueken kl. 22 og gik med I. Btl. i Bivua vest for Bueken.

26. august:

I de tidlige morgentimer blev indsat: Kl. 0500 II. Btl. med Rgt.Stab under kommando af 34. Reserve-Brigade ved Thildonck. Bataljonen lå langs kanaldæmningen under fjendtlig artilleriild. Et svagt fjendtligt infanteriangreb omkring kl. 0830 blev let afvist. I mellemtiden nåede 17 Reserve-Division over Cologne mod Haeckt sig disponibel. II. Btl. forfulgte i første omgang fjenden med patruljer, senere med to kompagnier over kanalen.

Kl. 0600 blev M.G.K. endnu engang under Brigade Ompteda indsat i kampen ved kanalbroen ved Over de Veert. Her udmærkede sig specielt dens fører, Oberleutnant v. Seydlitz, foruden Leutnant Bucholtz, Lieutenant d.R. Bading, Feldwebel Lau, Unteroffizier von Aspern, Görlich og Jäger. Lt. Buchholtz lettere såret.

Kl. 0545 afmarch af I. Btl. under kommando af RIR 86 over Wilder – Campenhout til Campelaer. Bataljonen udfolder under artilleriild mod Steentjens Bosch. I løbet af formiddag fastslog patruljer, at fjenden var under tilbagetrækning mod Malines.

Helt i starten på kampen blev Lt.d.R. Tiedau alvorligt og Hptm. Schellin lettere såret. På trods af sine sår fortsatte Hptm. Schellin med ro og sikkerhed at fører sit kompagni.

Ved vejkrydset i Campelaer behandlede Stabsarzt Dr. Mertens og Oberarzt Dr. Pomy uden hensyn til den fjendtlige artilleriild de talrige sårede.

Om eftermiddagen blev overalt de fjendtlige angreb afvist. De kraftigt sammenblandede enheder reorganiseres.

Kl. 17 nåede III. Btl. Thildonck. Regimentet marcherede til landsbykvarterer: II. Btl. til Rusbeek – de Voort. Forposter udsat ved Geeleroobe. Rgt.Stab og III. Btl. til Campenhout – Fryssel. Forposter ved Campelaer - Bulsom. Efter III. Btl. ankomst, marcherede I. Btl. til Bilder til bevogtning af Divisionsstaben. Befolkningen forholdt sig fjendtligt. Enkelte poster blev overfaldet i løbet af natten.

27. til 28. august:

Regimentet får som omslutningsstilling om Fæstning Antwerpen anvist afsnittet Geelroode – Campelaer. M.G.K. når tilbage til Regimentet. Udbygning af stillinger.

29. august:

II. Btl. overgager brigade-afsnittet af omringelse stillingen. Regimentet marcherede kl. 0500 fra Campenhout over Deeghem til militærbroen over Buda. Eftermiddag landsbykvarter i Stehen-Ockerzeel.

30. august:

Hviledag. II. Btl. forbliver i stilling.

31. august:

Ny fjende i områder Termonde –Royn.

IX. Reserve-Korps marcherer med 17. Reserve-Division over Bryssel til Zellick. 18. R.D. følger, Kl. 0315 afmarch fra kvarterer mod Rosseghem. I mellemtiden var II. Btl. ankommet i enden på marchkolonnen, hvor den overtog beskyttelsen af den store bagage.

Marchen over Bryssel sker uden pauser. Videremarch over Berchem – St.Agathe til trinbræt Grand Vigard. Talrige marchskadede.

Kl. 12 videremarch. Regimentet som fortrop over Cappelle – St.Ulrich – Brytyd – Terlinden til Cautertaverend. Regimentet folder ud. Fjenden sig her have en befæstet feltstilling.

Kl. 17 overgang til hvil. Regimentet i landsbykvarter ved Cautertaverent. Forposter. I. og III. Btl. i Afsnit M. Campe – vej Pulleweide – Ferme Morette. Cykel-afdeling Lt. Schaper besætter Alost. Trods den lange march under trykkende hede er sundhedstilstanden god. I løbet af aftenen når også flertallet af de efterladte marchskadede tilbage.

1. september:

Cykel-afdeling trukket tilbage fra Alost. Kl. 1130 afmarch over Assche til Zellic. Landsbykvarter: Rgt.Stab og I. Btl. Bergadering, II. Btl med M.G.K. og III. Btl. i Ganshoren. Kl. 20 alarmering. Afmarch til Zellick. En stærk fjendtlig styrke skulle være under indmarch. Denne oplysning var imidlertid falsk. Kl. 2230 når enheder tilbage til deres kvarterer.

2. september:

Hviledag.

3. september:

Cyklister afd Lt. Scharper (Albrecht) gennemfører patrulje for at bringe kirkeklokker til tavshed, da befolkningen ringer med kirkeklokker, hver gang vores tropper nærmer sig.

4. september:

Angreb på Termonde. Midnat afmarch over Grand Vigand til Cappelle St.Ulric. Divisionen marcherer videre over Esschene mod Alost. Vejene dårlige. Klart månelys.

Kl. 0700 videre march til kanalbroen syd for Alost over Eysegrem – Audegem. 5. Kompanie får til opgave at besætte kanalbroer nord for Alost mod Termonde, specielt ved Denderbelle. Fjenden rømmede dens stillinger ved Eysegem som styrken nærmede sig. Forspids kom under overskridelse af jernbanen nord for Audegem under infanteriild. Artilleri bragt frem til banedæmningen, ydede I. Btl. støtte, da denne kom under beskydning fra retning af Varenberg. Deling Hirsch fra 3. Kompanie gik med tre grupper frem mod stedet, hvor den tog 88 fanger. Herunder udmærkede sig især Vizefeldwebel Grothe og Gefreiter Meyer, 3. Kompanie.

Videremarch mod Zand. Udfoldelse til angreb mod Termonde nord for vejen. Forreste linje I. og II. Btl. Artilleri dækning III. Bataillon. Kl. 1045 melding om, at RIR 90 havde stormet den sydlige byport. Samtidig når II. Bataillon Schelde dæmningen nord for Termonde, og mødes her af svag infanteriild.

Kl. 1150 stormer 7. Kompanie under Hptm. Lawrenz med Lt.d.R. Tho Aspern og Jacobsen (Karl) i spidsen broen nordøst for Termonde. II. Bataillon følger den slagne fjende til banegård Grembergen, hvor den gør holdt. 3. Belgiske Division havde været modstanderen. Befolkningen har igen deltaget i kampen

I mellemtiden havde III. Bataillon fået befaling til at besætte Appels, der tilsyneladende var under stærkt fjendtligt angreb. Herunder blev Lt.d.R. Witt, 9. Kompanie, hårdt såret. Cyklist Afdelingen Lt. Schaper skulle fra Rudeghem over Wichelen køre mod Lokeren, for at fastslå, om der fandt troppesamlinger sted. Ved Michelen stødte afdelingen på fjenden, som den angreb og trængte tilbage i retning af Varlaere. Fjenden sprængte herefter broen over Schelde nord for Wichelen.

Kl. 1320 kom befaling til rømning af byen Termonde. Samlerum syd for Zand. Kl. 1720 afmarch over Termonde i kvarter: Rgt.Stab, I. og II. Bataillon til Lebbeke, III. Bataillon med M.G.K. til Royn og Kl. Gent. II. Bataillon overtog sikringen under tilkaldelse af 5. Kompanie. Sundhedstilstand god på grund af den lange march på 54 km.

5. september:

Lt. Schaper med Cykel Afd. 31 og 90, og Pionier-sprængningskommando skal sprængte baneanlæggene ved Moerbeke, men kan imidlertid som følge af fjendtlig overmagt, ikke gennemføre opgaven.

II. Bataillon overtager afspærringen af østkanten af Termonde. Som straf for deltagelse i kampen bliver byen sat i brand. Deling Beerfeld, 8. Kompanie ankommer fra Campelaer.

6. september:

Cykel Afdeling Lt. Schaper (Albrecht) bliver endnu engang afsendt til løsning af den stillede opgave. Afdelingen støder ved Zele på fjenden med panserbiler, som presses tilbage. Afdelingen trænger frem til Oudenbosch, hvor den kl. 2100 sprænger baneunderføringen.

7. september:

Kl. 0400 alarm. En svag modstander, formentlig Gent Garde, i linjen Schellebelle – Eheramp – Oordegem. I. og II. Btl. march over Molenstraet til Royn. Videremarch med III. og M.G.K. over Moorsel mod Alost.

Kl. 0800 videremarch over Grondegem til Oerdegem. Overgang i hvil. III. Bataillon forposter ved Offenbroek i Afsnit Vejkryds syd Massemen til vej Baevegem. En deling fra II. Bataillon bringer fanger fra Termonde til Bryssel.

8. september:

17. Reserve-Division presser svag fjende tilbage vest for Wetteren. Området frem til Gent fri for fjender. IX. Reserve-Korps fortsætter frem i sydvestlig retning.

Kl. 9 kommer borgmesteren fra Gent med en officer fra Garde Civique i bil med hvid flag frem ad vejen og bliver bragt til Generalkommandoet. Kl. 10 afmarch over Baegem. Underbringelse Rgt.Stab og I. Btl. i Dombergen, II. Btl. i Elene, 8. Kompanie i Steenbeke og III. Bataillon i Walsegem.

9. september:

March over Nederbrakel til Chateau du Baron Lefèvre. Underbringelse: Rgt.Stab, I. Btl. og Cyklist Afd. Audenhove, II. Btl og M.G.K. i Quatre Vents. III. Btl. til bevogtning af Korpsset hovedkvarter på Chateau du Baron Lefèvre.

10. september:

Kl. 2010 Alarmering. Samling ved Quatre Vents. Belgierne havde endnu engang gjort udfald fra Antwerpen. 18. Reserve-Division skal rykke mod Bryssel til støtte for etapetropperne. Afmarch over Nederbrakel til Rinove.

11. september:

Kl. 0200 overgang til hvil på begge sider af vejen 3 km øst for Nederbrakel. I mellemtiden havde situationen ved Bryssel bedret sig til vores fordel. Kl. 10 vendes marchretning og tilbagemarch over Quatre Tents – Reaix i retning Leuze. III. Btl. i bevogtning af Korps hovedkvarteret havde ikke deltaget i nattens march. Indkvartering Rgts.stab og I Btl. i Thieulain, II. Btl. og M.G.K. i Lamourette-Hummont, III. Btl. i Grandmetz. Marchafstand 46 km. Vejret koldt og regnfuldt.

12. september:

IX. Reserve-Korps overskrider denne dag den franske grænse. Fremmarch over Leuze – Perumwelz – Condé. Grænsen overskrides kl. 1350 på vejen Peruwelz – Chateau de l'Hermitage. Oberstleutnant v. Alt-Stutterheim står på selve grænsen og lader Regimentet marcherer forbi. Med rungende hurra marcherer kompagnierne ind i Frankrig. Den tyske nationalmelodi gjaldede. Stolt og med glæde i øjnene kikker regimentskommandøren på sine soldater. Som markering af dagen blev talrige udnævnelser til underofficerer og mandskab fordelt. Kvarter i Bruay sammen med 5/Reserve-F.A. 18.

3. Slaget ved Noyon, kampe i Bois St.Mard

(13. september – 30. september 1914)

Situation:

De dele af den 1. russiske Armee, der stadig stod i det nordlige Østpreussen, var begyndt at trække sig tilbage. I Galizien var østrigerne involveret i hårde kampe med en overlegen fjende. Omgrupperingen af den tyske hær var Østpreussen til Schlesien forud for at angreb mod Polen og en aflastning af østrigerne, var påbegyndt.

I vest var de tyske hære ustoppeligt trængt frem til Parises porte. Efter det hårde slag ved Marne var den strategiske tilbagetrækning til Aisne-Stillingen blevet indledt og gennemført. Stærke fjendtlige kræfter fra Priser grundstillingen var under bevægelse, for via Matz og i retning Lassigny og Noyon at omringe den højre tyske armers fløj.

13. september:

Kl. 0700 fremmarch over Valenciennes – Solesmes til le Cateau, hvor der kl. 1730 blev indkvarteret. I. Bataillon blev ved Biastre sendt mod Chateau Clermont, og gik i Biesly i kvarter.

14. september:

Kl. 0500 fremmarch over Bohain – Fresnoy-le-Grand – Méricourt – Lesdins til St. Quentin, hvor der kl. 1800 blev gået i kvarter i den sydlige del. I. Bataillon når ved Honnechy tilbage. Storm og regn.

15. september

1. Armee var i hård kamp med en overlegen fjende syd for Noyon.

Fremmarch over Ham – Guiscard til lige nord for Noyon. Regimentet havde på fem dage tilbagelagt 196 km. IX. Reserve-Korps skulle endnu i dag gribe afgående ind i kampen. Al træthed var glemt. Nu endeligt hed det: "Frem mod fjenden!". III. Btl. fik til opgave med to 10-cm batterier over le Jonquoy – Pontoise flankerende at imødegå en fjende under fremrykning langs vejen Carlepont – Cuts.

Regt.Stab, I., II. Bataillon og M.G.K. marcherede over Pont l'Eveque langs kanalen mod le Jonquoy. I mellemtiden havde III. Btl. fundet broen over kanalen ubesat, men stødt på kraftig modstand på broen over Oise. Efter en kort artilleriforbereelse stormede 12. Kompanie under Hptm. Zimmermann og Oberleutnant d.R. Carstens (Karl) over broen. Byen og den fjendtlige stilling i sydkanten blev erobret under heftige kampe. Regimentet i hvil for natten med gevær i armene umiddelbart ved broen.

16. september:

Efter dagry blussede kampene op på ny. Først efter yderligere angreb frem langs vejen mod la Pommeraye kan eget artilleri gå i stilling. Reserve-Jäger 9 indsættes til højre for I/R.31 og til venstre for III. Btl. Hptm. Zimmermann allerede tidligt på morgenen hårdt såret. Lt.d.R. Pollack overtager kommandoen over 12. Kompanie. Hptm. Dreyer falder med begge sine afstandsbedømmere, som han går frem i storm foran sit kompagni. Oberleutnant d.L. Steinhaus overtager kommandoen over 3. Kompanie. Lt.d.R. overtager 2. Kompanie.

Omkring kl. 19 stormes Ferme la Mériquin af 5., 11/31 og 3/R.90 under føring af Major Frhr. v. Bülow. 70 fanger tages. Efter mørkefald reorganiseres enhederne. 1, 6 og 7. i beredskab langs landevejen.

De franske regimenter 115 og 104 er trængt tilbage under seje kampe.

17. september:

På denne dag skulle nøglen til den fjendtlige stilling Mont de Coisy – la Pommeraye – Cuts indtages, for at bringe aflastning til den hårdt kæmpende IX Armee-Korps nord for Nampcel. Mens 17. Reserve-Division ved Ribécourt kastede sig over XIII franske korps, skulle 18. Reserve-Division ødelæggende slå det IV. franske korps ved Carlepont – la Pommeraye. Endnu engang startede kampene ved dagry. I løbet af formiddagen havde bataljonerne arbejdet sig ind til 300 meter foran den fjendtlige stilling på vejen Hesdin – la Pommeraye. Det uoverskuelige terræn, dækket af små skovstykker og frugtplantager, var ligesom den tæt skovbevoksede Mont de Choisy, velegnet for det fjendtlige forsvar. Om eftermiddagen blev 4. Kavallerie-Division og Jäger-Bataillon 7 indgreb, sammen med det kombinerede angreb af Landwehr-Brigaden i retning af Cuts, mere og mere mærkbar. Endeligt kunne også vores tapre skytter arbejde sig frem. Kl. 19 blev la Pommeraye indtaget. Det franske feltartilleri ofrede sig for at dække de tilbagegående bataljoner. To batterier, der havde været særlig ubehagelige for vore kompagnier, blev taget i storm. Et rigt bytte og talrige fanger blev taget. Efter tre dages hårde kampe fyldte en stolt følelse af sejr de tapre krigere.

18. september:

I løbet af natten blev de stærkt sammenblandede enheder reorganiserede. Med daggrøet blev forfølgelsen af den slagne fjende genoptaget. De uoverskuelige skove ved Mont de Choisy og Bois de la Montagne blev rensset og mange, som havde gemt sig i uopdagede smuthuller, taget til fange. Regimentet trængte frem til sydøst kanten af Bois de la Montagne og fik forbindelse til højre fløj af IX. Armee-Korps. Fjenden havde igen sat sig fast på landevejen ved les Loges Ferme. Om aftenen blev et svagt fjendtligt modangreb let afvist.

19. september:

Om natten silende regn. Regimentet forblev i dens stillinger. 35. Reserve-Korps sikrer Carlepont. E.K. II uddelt til Oberstleutnant v. Alt-Stutterheim, Stabsarzt dr. Mertens, Oberleutnant v. Seydlitz. Leutnant Buckholz, Offizierstellvertreter Steinbach, 7. Kompanie, Feldwebel Lau, Unteroffizier Jäger, von Aspern, Gefreiter Geile, Schlüter II, Reservist Schmidt II, Musketier Jörg, alle fra M.G.K., Musketier Christiansen 5. Kompanie, Horns 2. Kompanie.

20. september:

Kl. 0400 afvises et svagt fjendtligt fremstød uden problemer. Med forbindelse til IX. Armee-Korps har 18. Reserve-Division trængt videre frem. Regimentet skal angribe i retning Chateau Viezigneux – Tracy-le-Mont.

Efter en kort kamp rømmer fjenden sin stilling ved les Loges Ferme og la Maison Neuve og la Maison Rouge. Ved indtrængen i Bois St. Mard bliver II. Bataillon indsat i forreste linje mellem III. og I. Btl. Kl. 0945 erobrer II. Btl. et fjendtligt batteri omkring 300 meter syd for et knæk på landevejen, og efter en kort ildkamp endnu et batteri. I. Bataillon blev i mellemtiden involveret i en hård kamp ved Bimont. I den tætte underskov og det ødelagte skovterræn kunne bataljonerne kun langsomt arbejde sig fremad afsnit for afsnit. Enhederne kom stærkt i uorden. Kun med største vanskelighed lykkedes det bataljonerne ingen at få samling på kompagnierne og igen at få den indsat i den befalede angrebszone. De franske Zuaver forsvarer sig dygtigt og hårdnakket. Kl. 1430 er skoven nord for Puisaleine slugten rensset og en Turko-fane erobret. Fjendens tilbagetrækning i retning af Tracy-le-Val – Chateau Viezigneux lægges under en virksom infanteriild. Kl. 1730 befaler brigaden overgang til hvil. Regimentet samler sig ved Puisaleine. Oberstleutnant v. Alt-Stutterheim bliver i forreste linje lettere såret i den ene arm. Kommandøren bliver i forreste linje ved sine soldater, og giver dem derved et eksempel på udholdenhed og sejhed under kamp. Hptm. v.d. Dollen, 6. Kompanie, falder i spidsen på sit stormende kompagni.

21. september:

Omkring midnat blev Regimentet på ordre fra 34. Reserve-Brigade trukket ud af skoven til Ferme la Maison Rouge. Tropperne behøver kraftigt hvil. På grund af den kraftige regn er vejene blevet bundløse, terrænet opblødt og mandskabet fuldstændig gennemblødt.

I løbet af dagen blev en stilling langs østkanten af Bois St. Mard ved la Maison Rouge – Højde 161 etableret med tilslutning til højre fløj af IR 36 (IX. A.K.). I. og III. Btl. bliver i afsnittet, mens II. Btl. trækkes tilbage til kvarterer i Caisnes. Omkring middag meldte Vizefeldwebel Frothe, 3. Kompanie, sig tilbage med flere folk, der under kampen i skoven var kommet ind bag fjendens linjer, og først efter mørkefald igen var sluppet ud.

E.K. II tildelt Majorer v. Ahlefeldt, Frhr. v. Bülow, Mund, Hptm. Valan, Zimmermann, Worthmann, v. Loewenich, Leutnant Schaper (Albrecht), v. Förster, Lt.d.R. Witt, Oberarzt Dr. Pomy, Offizierstellvertreter Hirsch, Gefreiter Kraemer, Reservist Meyer, Martens, 3. Kompanie, Musketier Johannsen, 9. Kompanie, Reservist Waller 5. Kmp., Labeck 8. Kmp, Wachsmuth 11 Kp.

22. til 24. september:

Stillingsbygning. En bataljon rykker dagligt i stilling, mens de to øvrige ligger i kvarter i Caisnes, henholdsvis Petit Maupas og Laigle.

25. september:

18. Reserve-Division skal endnu engang angribe fjendens stilling ved Nervaise – Tracy-le-Mont.

Regimentet indtager udgangsstilling langs vejen Puisaleine – Quennevières Ferme. Den forreste skyttelinje støder hurtigt efter iværksættelse på en stærkt udbygget fjendtlig stilling. Endnu engang befinder en stor del af Regimentet sig i Bois St.Mard, og involveres i det ødelagte, uoverskuelige og gennemskårne terræn i hårde kampe. Hptm. Schellin såres hårdt under stormen. I samme angreb falder også Offizierstellvertreter Hirsch, 3. Kompanie.

Angrebet går om eftermiddagen i stå. 18. Reserve-Division havde ikke nået dens angrebsmål. Den forreste linje ligger tæt på fjendens stillinger og graver sig ned. Ved mørkefald går Regimentet på ordre fra 18. R.D. tilbage til sine stillinger i østkanten af Bois St.Mard og forblev om natten i denne stilling.

26. til 27. september:

To bataljoner bliver trukket tilbage til Caisnes og Laigle. Mange mavesyge.

28. september:

18. Reserve-Division får igen til opgave at nedkæmpe den fjendtlige stilling. Angrebet skal gennemføres med en kraftig artilleristøtte. Kl. 0700 afløser R.36 Regimentet i dens stilling. Regimentet forskyder herefter til dens angrebszone langs vejen Tracy-le-Val – vejknæk Carlepont – Nampcel. I løbet af dagen bliver Bois St. Mars og de bagved liggende fjendtlige stillinger lagt under kraftig artilleri. Frem til eftermiddagen bliver den befalede linje ved vejkrydset i skoven nået. Fjenden viger efter kun ringe modstand tilbage over hele linjen. Kompagnierne graver sig i de nåede positioner ned. Tropperne havde nu lært, selv i tæt skovbevokset og kuperet terræn, at fastholde og indrette den nåede linje. Efter mørkefald gik Regimentsstab og III. Bataillon, minus 9. Kompanie, indsat ved II. Bataillon, tilbage til indkvartering i Carlepont.

29. september:

Angrebet kommer kun langsomt frem i det uoverskuelige skovterræn. Kl. 16 erobrer II. Bataillon Højde 147. Dagens angrebsmål nået. Kompagnierne graver sig på ny ned. Igen har Regimentet gennem den hårdt sårede Major v. Ahlefeld, I. Btl. mistet en veltjent, urokkelig officer. Ved mørkefald går Regimentsstab, 11 og 12 Kompanie i kvarter i Carlepont.

30. september:

Fjenden har igen sat sig fast i slugten ved Puisaleine og syd herfor. Regimentets indsats denne dag begrænser til opklaring mod denne nye fjendtlige stilling. Omkring kl. 17 kommer befaling til, at 18. Reserve-Division skal afløses i dens gamle stillinger af 34. Infanterie-Brigade (IX. A.K.). I første omgang blev III. Btl. trukket tilbage og besætter stillingen i østkanten af Bois St. Mars. Kl. 23 frigør I. og II. Bataillon sig ubemærket fra fjenden, og går i hvil i en stor hule umiddelbart bag stillingen. Om morgenen den 1. oktober blev III. Btl. afløst i stillingen af Grenadier-Reserve-Regiment 89

Det at Regimentet skal indsættes på et nyt afsnit, og ikke endnu engang skal angribe ind i den uhyggelige Bois St. Mars, virker opmuntrende på tropperne. Sundhedstilstanden lider stadig under talrige mavesyge.

4. Slaget ved Laucourt sydvest for Roye

(1. oktober – 11. oktober 1914)

Situation:

I det sydlige Polen begyndte Hindenburgs nye offensiv mod Weichsel at virke. Også den østrig-ungarske hær havde iværksat modangreb.

I Vest var den franske armées store omringelse ved Noyon mislykket. Mellem Arras og la Bassée begyndte en ny omslutning at udvikle sig, mens på fronten mellem Aisne og Vogeserne de tyske tropper kun stedvist under hårde kampe skridtvist vandt terræn. Det tyske angreb på Antwerpen var begyndt.

1. oktober:

Formiddag afmarch over Noyon til kvarter i Lagny – Scaucourt. Exz. von Boehn besøgte Regimentet og udtalte sin anerkendelse af Regimentets indsats. Om eftermiddagen opklaring af den nye kampzone vest for Lagny. III. Btl. rykker til la Potière. Regimentet skal den følgende dag gribe ind i kampene i dette område mellem 4. bayr. Brigade og 4. Infanterie-Division.

2. oktober:

III. Bataillon underlægges 4. bayr. Brigade i Dives. Angreb mod Roye. Kl. 0630 udfoldelse til angreb vest for Verpillières med R. 90 til højre og R.84 til venstre. Front mod vest. Højre fløj af I. Bataillon med 1. og 2. Kompanie mod sydkant Armancourt, venstre fløj II. Bataillon med 5, 7 og 8. Kompanie mod sydkant Laucourt – Marquevillers. 3., 6. og M.G.K. som regimentsreserve bag midten. Om morgenen kraftig tåge til stor fordel for udfoldelsen i det åbne, uinddelte terræn. Kl. 0745 fremrykning fra udgangsområde til første fasetlinje omkring 500 meter længere mod vest. Fjenden skulle holde hovedvejen Roye – Crapeaumesnil med hovedstyrken ved Laucourt. Kl. 1045 bliver landevejen nået i en kraftig ildkamp. Vejret klarer mere og mere op. Fuldstændigt

plant og nøgent ligger terrænet der. Fjenden står stærkt langs banedæmningen Roye – Beauvraignes. I det dækningsløse terræn kommer angrebet kun langsomt frem. Kl. 14 har skyttelinjerne i gruppespring arbejdet sig frem 700 meter foran den fjendtlige stilling. Tabende var stigende. Regimentsstaben tæt bag forreste linje indsætter de sidste reservegrupper. Et blik over slagmarken virker som et så ofte set manøvrebillede. Kl. 16 sender Brigadekommandøren, Oberst v. Busse, signalet: ”Anlæg bajonet!” Bagfra iler reservens lange bølgeformede skyttelinje fremad. Foran ligger heftig artilleri- og infanteriild. Igen og igen bliver de springvist fremrykkende kompagnier tvunget i dækning af den fjendtlige ild. M.G. har opbrugt deres ammunition. Fra Verpillières kører to kompagni patronvogne gennem den fjendtlige ild frem til landevejen og bringer frisk ammunition. De fremrykkende reserver river igen kompagnierne med frem. Imidlertid forstærker også fjenden sit forsvar. Nye forstærkninger rykker frem. Som det begynder at blive mørkt, stormes banedæmningen. Fjenden falder tilbage i flugt. Ved gården i sydkanten af Laucourt går angrebet i stå. Som følge af det totale mørke og troppernes store udmattelse, bliver et natangreb på Laucourt opgivet. De angribende enheder tæller endnu 200 geværer. Der bliver taget 250 fanger fra de franske infanteri-regimenter 101, 102, 103, 104 og 301, ligesom fra 27. Artillerie-Regiment. Stemningen i Regimentet er opløftet og sejrsglad.

3. oktober:

Kl. 0945 indtages Laucourt mod svag modstand. II. Bataillon går i stilling langs vejen St.Mard – Laucourt nord for jernbanen. I. Bataillon stik vest for byen. Fjenden forskanser sig langs vejen St. Aurin - Dancourt. Fjendtligt artilleri holder Laucourt og vore stillinger under kraftig ild.

4. oktober:

Den fjendtlige artilleriild stigende i løbet af dagen. Kl. 18 afviser I. Bataillon et fjendtligt fremstød fra Dancourt i bataljonsstørrelse. Den unge, energiske Lt. Leistikow, 6. Kompanie, udmærker sig i særlig grad sammen med sine gamle brave landstormsfolk. Også den på venstre fløj af I. Bataillon indsatte M.G. deling er særlig virksom. Oberstleutnant v. Alt-Stutterheim modtager et E.K. I. Regimentet anser tildelingen af denne høje udmærkelse til dens pålidelige, urystelige kommandør som samtidig en anerkendelse af dens indsats.

5. oktober:

Angrebet fortsættes. Som følge af kraftig fjendtlig flankerende ild fra Tilloy – Popincourt kan kun 500 meter terræn overvindes. Kl. 15 bliver et fjendtligt modangreb fra Dancourt, om aftenen endnu et forsøg, afvist af 6. Kompanie.

6. oktober:

35. Reserve-Brigade har indtaget St. Aurin. Angrebet skulle denne dag fortsættes. RIR 31 forbliver indsat til venstre med tilslutning til 3. Infanterie-Division.

Fornyet fjendtlige fremstød om natte og om morgenen, afvises af II. Bataillon. 200 fanger fra det franske Infanteri-regiment 301 indbringes. Under de kontinuerlige, ødelæggende kampe lider de allerede svækkede kompagnier betydelige tab.

7. oktober:

Kl. 0400 blev et fjendtligt fremstød afvist af I. Bataillon og venstre fløj af II. Btl. Mod den fjendtlige stilling skulle der hele tiden lægges det størst mulige pres for at forhindre fjendtlige styrkers forlægning til Flandern.

Om dagen opklarede talrige patruljer de præcise placeringer af de fjendtlige stillinger, hvorunder Unteroffizier Schmahlfeld, I. Bataillon, i særlig grad udmærkede sig. Mandskabet var stærkt udmattede. De kontinuerlige kampe siden den 2. oktober havde næsten fuldstændigt tømt Regimentet for kræfter.

10. oktober.

Hos fjenden var forstærkninger ankommet i fronten foran IX. Reserve-Korps. III. Bataillon returnerede under kommando af Regimentet. Udbygning af stillingen til fast forsvar. II. og I. afløses i forreste linje af III. Btn og går i kvarter i St.Georges.

11. oktober:

18. Reserve-Division bliver afløst af 17. R.D. Regimentet går efter afløsning fra R.75 i kvarter med Regimentsstab, I. Btn. og M.G.K. i Campagne, II. i Beaulieu-les-Fontaines og III. i Rezavoine.

5. III Bataillons kampe ved la Potière og ved Arbre de Canny

(2. oktober til 9. oktober 1914)

Situation:

Som under Afsnit 4.

2. oktober:

Efter en vanskelig natmarch over la Potière ankom III. Bataillon omkring kl. 0500 m morgenen i dens nye stilling på Højde 101 og gravede sig ned langs begge sider af vejen la Potière – la Taullette. Hele dagen kraftig artilleriild over bataljonens stilling. Efter mørkefald gik bataljonen med tilslutning til venstre til I/bayr. IR 15 i stilling nord for la Taullette.

3. oktober:

Angreb på Canny skoven. I en tynd skyttelinje gik 11. og 12. Kompanie frem mod den nordlige del af skoven med 9. og 10. Kompanie samlet bagved. Det franske artilleri satte øjeblikkeligt ind, uden dog at anrette større skade, da kompagnierne i storm var nået ind under ilden. Fjenden holdt ikke stand og trak sig ildsomt tilbage. Den erobrede stilling blev indrettet til forsvar. I forreste linje i skovens syd og vest kant lå 11. og 12. Kompanie med reserven 9. og 10. Kompanie i den østlige del. Det franske artilleri belagde den nye linje med en kraftigt, godt liggende ild. Ved mørkefald gravede kompagnierne sig ned i den seje lerjord omkring 150 meter foran fjenden.

4. til 6. oktober:

Fjendtligt artilleri generede udbygningen af den nye stilling. Talrige egne patruljefremstød mod fjenden. Herunder udmærkede sig specielt Unteroffizier Randermann, 9. Kompanie. Oblt.d.R. Carstens (Karl) 11. og Lt.d.R. Tho Aspern 10. Kompanie faldt i trofast pligtfølelse under en patrulje.

Troppernes kampværdi led under den uophørlige ild, kulden og fugten, manglen på drikkevand og den utilstrækkelige forplejning.

7. oktober:

Om natten blev bataljonen afløst af I./bayr. IR 15 og sat til disposition for detachment føreren Oberst v. Tut-scheck i den gamle stilling på Højde 101. Kl. 1930 afmarch til Lassigny til afløsning af II. og III. bayr. 15.

8. oktober:

Sporadiske fjendtlige ildoverfald.

9. oktober:

Kl. 0500 blev bataljonen afløst af III/bayr. 15 og marcherede over Dives til Roiglise tilbage til Regimentet. Ved Abre de Canny havde bataljonen skulder til skylder med deres bayriske kammerater vundet ny hæder.

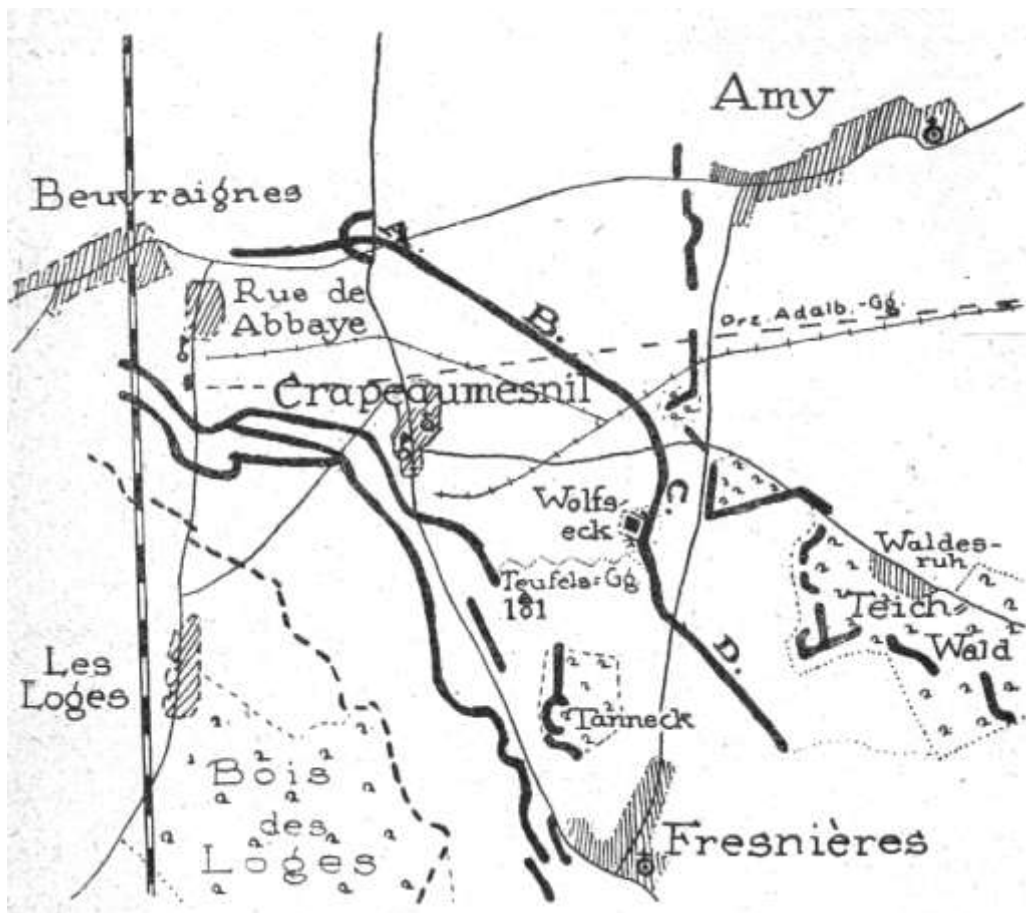
6. Stillingskamp ved Crapeaumesnil syd for Roye, I. Del

(12. december 1914 til 12. januar 1915)

Situation:

I øst var Hindenburg fortsat mester over den strategiske situation. I vest fortsatte striden om flankerne og beherskelse af de rige nordfranske og flamske områder.

Mere og mere stivnede fronten mellem havet og Belfort i en stillingskrig. Jo mere ugunstig situationen i øst tegnede sig for russerne, jo mere så englændere og franskmænd sig tvunget til at forstærke presset på den tyske Vestfront.

12. til 15. oktober:

Sammenstilling af kompagnierne.

16. oktober:

Regimentet kommer under befaling af 3 Infanterie-Division og marcherer over Lagny til Guy. Underbringelse af Regimentsstab og I. Btl. i Guy, II. i Suzoy og III. Btl. med M.G.K. i Larbroye.

18. oktober:

Tilbage-march i de gamle kvarterer. Regimentet bliver igen underlagt 18. Reserve-Division.

19. til 25. oktober:

Uddannelse. Tilgang af 450 mand personelerstatninger.

26. oktober:

Regimentet afløser dele af II. A.K. i afsnit Rue de l'Abbaye – Crapeaumesnil – Buvier Ferme. Kl. 2200 står Regimentet klar i den vestlige del af Beaulieu mod Avricourt, og rykker herfra over Amy i stilling. I. II og III. Bataillon har samtlige kompagnier og M.G.K. indsat i forreste linje.

27. oktober:

Afløsningen gennemført. Regiments Stab overtager i Crapeaumesnil kommandoen over afsnittet.

28. til 30. oktober:

Regimentets afsnit ligger i et bakket skovområde mellem Roye og Noyon. Fjenden ligger i mellem 250 og 1.000 meter afstand i den østlige udkant af landsbyerne Les Loges og Bois des Loges. Den forreste stilling består kun af få udbyggede, ikke sammenhængende skyttegrave. Til forsvar mod fjendtlige angreb blev to delinger fra Reserve-F.A. 18 placeret vest for Crapeaumesnil umiddelbart bag den forreste linje. En deling fra R.F.A. 18 stod bag Højde 101 sydøst for Crapeaumesnil. Regimentet havde til højre tilslutning til R.75 og til venstre til R.90.

Kampaktiviteten i afsnittet var kun ringe.

31. oktober:

Som følge af forsættelsen af Oberst von Busse, overtager Oberstleutnant v. Alt-Stutterheim kommandoen over 34. Reserve-Infanterie-Brigade. Major v. Wegede overtager Regimentet.

4. november:

Exz. v. Boehn inspicerer stillingen

5. november:

Om aftenen begynder en kraftig infanteri- og artilleriild. Rygter om et forestående fjendtligt angreb fik nervøsiteten blandt specielt det uerfarne erstatningspersonel til i den grad at stige, at de i det totale mørke og den begyndende tåge begyndte at se spøgelse. Den vilde skydning blev imidlertid hurtigt igen bragt under kontrol.

6. til 13. november:

Udbygning af stillingen. Regn med stærk nattefrost. Stillingen meget tilmudret.

14. til 23. november:

15. og 17., IV/Landwehr-Reserve-Regiment 75 under Hptm.d.L. Schwindt bliver underlagt Regimentet. Denne halv bataljon havde så stor en kampstyrke, at den havde samme styrke som vore bataljones kampstyrke. Dermed blev det muligt at afløse kompagnierne i forreste linje. Afløsning skete indtil den 17. december med regelmæssige mellemrum hver 4. dag. I. Bataillon kom i denne periode til Avricourt, III, henholdsvis II. Bataillon til Beaulieu i hvil. Yderligere 475 mand personelerstatninger ankommet.

24. november:

Kommandør for 34. Brigade overtages af Generalmajor von Pawel. Oberstleutnant v Alt-Stutterheim overtager igen sit Regiment.

3. december:

I 5. Kompanies afsnit bliver en fransk overløber taget til fange.

5. december:

I den sidste tid var der flere gange set lyssignaler fra vores bageste områder. Cykel-Afdeling Lt. Schaper får til opgave at finde kilden til disse signaler.

7. til 10. december:

Den fjendtlige kampaktivitet stigende. Hyppige ildoverfald med artilleri og infanteri ved dag og nat på Regimentets afsnit. 400 mand personelerstatninger ankommer.

17. december:

Fra Østfronten ankom nyheden om vores sejrige hærs gennembrud ved Thorn. Regimentsafsnittet nyinddeles. Afsnittet til højre for Rue de l'Abbaye besættes af I. Btl. med to kompagnier og et landwehr kompagni. Afsnit til venstre for Crapeaumesnil besættes af II, henholdsvis III. Btl. frem til vejen Crapeaumesnil – Fresnières. På venstre fløj bliver begge kompagni-afsnit langs vejen og ved Buvier Ferme overdraget til RIR 90. Efter de talrige personelerstatningers ankomst er kompagniernes kampstyrke igen blevet så stor, at en besættelse af stillingen med 7 kompagnier er tilstrækkelig. Herigennem kan hele tiden 6 kompagnier og et Landwehr kompagni sætte i hvil.

Om aftenen bliver en ny afsnits inddeling gennemført. Den forskyder et afsnit til højre: 1., 2. så 15 Landwehr. Afsnit venstre: II. Btl. med 8, 7, 6 og 5. Kompanie. Da der forventes et fjendtligt angreb om natten, gennemføres overdragelsen af venstre fløj til RIR 90 først den følgende nat.

Hvilekvarter for I. Btl. bliver Avricourt, for II, henholdsvis III. Bataillon Beaulieu. Afløsning gennemføres hver 4 dag. Regimentsstab går i kvarter i Avricourt.

20. december:

Ankomst af 295 mand erstatning. Regimentet har igen nået sin organisatoriske krigstyrke.

22. december:

IV/Landwehr-Rgt 75 trækkes tilbage til Avricourt og udtræder af Regimentet, så ny afsnitsinddeling ikke bliver nødvendigt. grænse mellem I. og II, henholdsvis III. Bataillon bliver vejen Crapeaumesnil – les Loges.

24. december:

Juleaften. Bataljoner og kompagnier havde, så godt det lod sig gøre, forberedt en mindre julefest. Talrige liebesgaben blev fordelt. I hver dækning og hvert kvarter blev et juletræ pyntet. Julesalmerne lød, Vore tanker gled tilbage til de kære derhjemme med stor taknemmelighed over her i den rasende krigselendighed indtil nu at være blevet sparet. Også den franske civilbefolkning deltog i festen. I Beaulieu fik III. Bataillon overdraget en takkeskrivelse fra landsbyens beboere for det gode, udholdelige samliv mellem de tyske soldater og deres kvartersværter.

26. december:

Til afløsning af I. Bataillon stab overtager Hptm. Lawrenz det højre afsnit.

31. december:

For natten var der befalet forhøjet beredskab. Kl. 24 udviklede der sig et mindre skyderi. Det gamle år lå bag os. I talrige kampe og på anstrengende marcher havde Regimentet vist sig krigsduelighed, og vundet mange æresbånd til dens fane. Mange dygtigere førere og mandskab var herunder gået tabt. Nu igen fyldt op til krigstyrke af erstatningspersonel, gik vi med fortrøstning ind i det nye år. Siden den 26. oktober i stillingskrig havde kompagnierne givet det bedste, de havde, under de nedslidende vagt- og skansearbejde. Talrige dristigt gennemførte patruljer havde skaffet et klart billede af de fjendtlige stillinger. Fjenden var blevet fordrevet fra ingenmandsland. Fjendtlige patruljer blev hele tiden mere sjældne. I december havde den lange regnperiode sammen med den forstærkede fjendtlige artilleriaktivitet, ødelagt meget arbejde. Specielt i 4. og 12. Kompanie afsnit led under en kraftig lerjord og vand. Trods alle tilbageslag var stillingen alligevel gennem utrætteligt arbejde holdt i forsvarsmæssig stand.

1915

1. januar:

Det fjendtlige artilleri aktivitet stadig stigende.

9. januar:

Exzellenz von Hohn inspicerer formiddag III. Btl. stilling.

10. januar:

Korps-befalingen:

”Jeg har besøgt III/R.31 i graven, og har fundet bataljonen i en udmærket forfatning og besjælet af den bedste ånd. Mig udtaler min særlige anerkendelse til bataljonen.

11. januar:

I 12. Kompanie afsnit har Wehrmann Aue fremstillet en buste af H.M. Kejseren. Ersatz Reservist Runge, 11. Kompanie, sendte et postkort fotografi af denne buste til H.M. den Tyske Kejser og Konge af Preussen med følgende digt:

Euer Majestät!
Oft ist der Schützengraben-Lehm
Für den Soldaten unbequem;
Doch hier hat eines Künstlers Hand
Ihn einmal nützlich angewandt,
Denn da es leider ja nicht geht,
Daß Eure hohe Majestät
Uns alle einzeln Mann für Mann
Im Unterstand besuchen kann,
So steht an einem Ehrenplatz
Hier diese Büste als Ersatz
Und in Gedanken früh und spät
Sind wir bei Euer Majestät
Und bleiben treu dem Herrscherhaus,
Drum keine Angst! Wir halten aus!

Begge modtog den 28. januar et billede af H.M. med en personlig underskrift.

7.III. Bataillons indsættelse ved Soissons. Stillingskamp ved Crapeaumesnil II. Del

(12. januar til 5. juni 1915)

Situation:

I øst samler Hindenburg efter afslutning af kampene i Weichsel buen til nye slag. I begyndelsen af februar kom vinterslaget i Masuren, hvor den russiske 10. Armee i et ni dages slag ødelæggende blev slået. Østpreussen var hermed for anden gang befriet for russisk indfald.

I vest havde hele fronten siden december var genstand for kraftige engelsk-franske angreb for at binde den tyske vesthær og skaffe Rusland aflastning. I sin Befaling af 17. december havde Marskal Joffre som mål fast-

lagt: Frankrig endegyldigt at befri for de indtrængte. Heftige kampe havde udviklet sig langs hele fronten. Alligevel var der intetsteds lykkedes at gennembryde den tyske mur.

Den 8. januar iværksatte franskmændene ved Soissons et stort anlagt, velforberedt angreb. Efter indledningsvise succeser, brød de fortsatte angrebsoperationer den 12. januar sammen overfor det tyske modangreb. Som ægte våbenbrødre afgav de tilstødende armekorps alle disponible enheder til den hårdt kæmpende III. Armeekorps.

13. januar:

III. Bataillon blev om aftenen alarmeret i Beaulieu og med lastbiler transporteret til Terny-Sorny. Bagagen fulgte den næste dag fra Noyon over Landricourt med jernbane.

14. januar:

Tidligt på morgenen indtager III. Bataillon ordre kvarterer ved 5. Infanterie-Division i en stenhule ved Sorny. Omkring middagstid går bataljonen i beredskabsstilling ved en sukkerfabrik ved Pont Rouge syd for Margival til imødegåelse af eventuelt fjendtligt angreb. Vores angreb udvikler sig imidlertid godt. Landsbyerne Missy, Bucy og Grouy stormes af 5. I.D. Franskmændene føler sig tvunget til at rømme den nordlige side af Aisne under store tab. Om eftermiddagen bliver III. Btl. indsat til oprydning af kampområdet. Talrige sårede blev bragt til forbindepladsen i Pont Rouge. Sanitets-underofficerer Fischhöfer og Schöner trænger med deres bårhold, uden hensyn til den kraftige artilleriild, helt frem i forreste linje, og yder de her liggende sårede den første hjælp. Kl. 2100 returnerer bataljonen til Terny-Sorny.

15. januar:

III. Bataillon står til disposition for III. A.K. Om aften indladning og tilbagetransport. Ankommer kl. 2200 til Ecuilly. Indkvartering i Beaulieu. III. Btl. vender tilbage under Regimentets kommando.

16. januar:

III. Bataillon rykker i stilling. II. Bataillon til Beaulieu. Afløsning sker herefter hver 6. dag. I højre afsnit afløser hver gang Stab I, Hptm. Balan hver gang afløst af Hptm. Lawrenz. Med den længere tid i hvil, kan reservekompagnierne gennemgå en bedre uddannelse.

21. januar:

På grund af den stadige artilleriild, men frem for alt på grund af den næsten 48 timer konstante regn er stillingen kraftigt beskadiget og stedvis fuld af vand. Fra 1./Reserve-Pionier 9 bliver 3 underofficerer og 24 mand indsat hver nat til bygning af et kanal- og afvandingssystem på venstre fløj

24. januar:

Exzellenz von Boehn inspicerer stillingen og udtaler endnu engang sin anerkendelse af II. Bataillons mandskabs holdning.

26. januar:

Ankomst af 40 mand erstatningspersonel.

27. januar:

Kejserens fødselsdag. Gudstjeneste for kompagnierne i hvil i Avricourt og Beaulieu. Efterfølgende paradeopstilling. Oberst v. Alt-Stutterheim holdt en kort, fyldig tale, hvori han understregede Regimentets trofasthed overfor Kejser og Rige. Efterfølgende parademarch. Aften kompagnifester i deres kvarterer.

1. februar:

Lt.d.R. Pagenstecher tilgår som Regimentets adjutant. Lt. Petersen (Erich) overtager 3. Kompanie.

4. februar:

Den hessiske division i afsnittet til højre for Regimentet afløses af 17. R.D. Som naboregiment rykker I.R. 24 ind i Beauvraignes.

6. februar:

De fjendtlige ildoverfald ved nat og dag er øget væsentligt. Eget artilleri kan på grund af mangel på ammunition kun svagt svare igen.

10. februar:

Regimentet afgiver Lt. aD Ezagunn og Lt.d.R. Schreiber og uddannelsespersonel til etableringen af et rekrutdepot i Muirancourt.

11. februar:

III. Bataillon kan efter en dygtigt gennemført patruljeoperation i stærk tåge, begrave 23 døde tyskere, der siden kampene i oktober har ligget foran den fjendtlige stilling.

14. februar:

Det aktive Infanterie-Regiment 31 stillet sit musikkorps til disposition frem til den 21. februar. Obermusikmeister Zehe spiller dagligt i Avricourt og Beaulieu. Det af den lange tid i skyttegravene trætte mandskab, er særlig taknemmelig for denne afveksling.

17. februar:

Major Frhr. v. Bülow afgår på grund af svær sygdom til rekreationshjem Broudy. Regimentet mister herved en dygtig, tapper officer, der i alle situationer til stadighed med succes havde ført sin bataljon. Kommandoen over II. Bataillon overtager Hauptmann Lawrenz. Funktionen som afsnits kommandør højre overtages af Hauptmann Schellin.

18. til 28. februar:

Kampaktivitet ringe. Til bekæmpelse af fjendtlige fly bliver i stillingen indbygget flere M.G. på pivot affutager.

IX. R.K. etablerer i Guiscard et kursus for officers aspiranter. Hertil tilkommanderes fra Regimentet Feldwebelleutnant Biermann og 30 elever.

4. marts:

RIR 90 udtræder af 18. Reserve-Division til opstilling af en ny division. Til afløsning af dette regiment i stillingen overtager Regimentet på venstre fløj afsnittet indtil 400 meter syd for Buvier Ferme. Vizefeldwebel Lehmann, 6. Kompanie, udmærker sig under patrulje.

5. marts:

34. Reserve-Brigade afløses. RIR 31 kommer under kommando af 35. Reserve-Brigade, kommandør Generalleutnant Frhr. v. Ende, i Candor.

6. marts:

Ankomst af 350 mand erstatning, for det meste rekrutter. Ved afgivelser fra Regimentet opstilles ved II. Bataillon 13. Kompanie under Hptm.d.R. Ruhts, og ved III. Bataillon 14. Kompanie under Lt. Stenger fra I.R. 162.

7. marts:

Om natten bliver 90 RIR frigjort fra stillingen. 12. Kompanie overgager det nye venstre fløjafsnit ved Buvier Ferme. M.G.-Deling Lt. Jannel går tilbage til Regimentet.

8. marts:

Ved indsættelsen af 13. henholdsvis 14. Kompanie, samt overtagelse af R.90 afsnit er en ny Afsnits inddeling nødvendig. Afsnit I indtil vejen Crapeaumesnil – les Loges i to kompagni afsnit, Afsnit II og Afsnit III i fem kompagni afsnit.

13. marts:

RIR 84 overtager 200 meter af Regimentets venstre fløjafsnit.

Om morgenen igen tæt tåge. Vore patruljer er med det samme igen i ingenmandsland for at bjerge døde. Herunder kommer det til en kort ildkamp med franskmændene, hvorunder franskmændene mister to døde fra regimenterne 98 og 298.

16. marts:

Parade for H.M. den tyske Kejser på vejen Beaulieu – Frétoy. Fra Regimentet deltager III. Bataillon og en enhed af I. II og M.G.K. Hans Majestæt mindes herunder specielt dagene ved Laucourt med forventningen om, at IX. Reserve-Korps også i fremtiden vil stå fast. Efterfølgende parademarch. Hans Majestæt udtalte til Regimentskommandøren sin anerkendelse af Regimentets faste holdning. Wehrmann Rippert fik af H.M. personligt overrakt E.K. II for fremragende tapperhed og pligtopyldelse.

22. marts:

Om aftenen højlydt jubel og hurraråb fra den franske stilling. I øst var fæstningen Przemysl med ære faldet efter 4½ måneds belejring.

26. marts:

Lt.d.R. Anders såres hårdt under patrulje og dør under transport tilbage i stillingen. På æreskirkegården i Beaulieu fik han ved siden af de øvrige faldne kammerater sit værdige sidste hvilested.

5. april:

Reservist Rasch, 4. Kompanie, en uforfærdet patruljefører, falder under opklaring af den fjendtlige stilling. Først den 7. april lykkes det resolute folk fra 4. Kompanie at bjærge den døde kammerat.

13. april:

Starten på anden uddannelseskursus for officers aspiranter i Guischarde. Hertil afkommanderes Lt.d.R. Schwarz (Hermann) som lærer og 18 elever.

14. april:

Hauptmann Zimmermann leder en patruljeoperation mod den sydøstlige side af Bois des Loges, hvorunder Gefreiter Grothe, Reservist Landau og Kriegsfreiwilliger Wilkers, 12. Kompanie, udmærker sig.

18. til 22. april:

217 mand ankommer fra rekrutdepotet, mens 107 mand afgives til videre uddannelse.

23. april:

Den bedre årstid og frem for alt de væsentlige fremskridt i udbygningen af stillingen går det muligt, efterfølgende at afløse hver 8. dag.

I nogen tid er der indført flere og flere særlige betegnelser for Kompagni-afsnittene: Stumpfe Ecke, Lange Reihe, Ehrenfeld, Goldene Aue, Granatenhöhe, Unkendorf, Waterkant.

26. april:

Den længe under konstruktion værende reservestilling "Waldesruh" i Teich-skoven nu så langt fremskredet, at en delingsfører med 8 grupper kan underbringes i gode dækningsanlæg af bølgeblik. Afløsning hver 4. dag indenfor kompagnierne i hvil.

27. april:

I den sidste tid er de i stillingen indbyggede M.G. hyppigt lagt under en planmæssig fjendtlig artilleriild. M.G.K. skifter derfor stillinger. M.G. besætningerne går i gang med arbejdet med stor flid og dygtighed. Deres fører, Oberleutnant Buchholtz, leder mønstergyldigt den skudsikre indbygning af sine geværer. Med de mest enkle hjælpemidler opstod store fæstningsværker.

28. april:

Hvert kompagni modtager to sigtekikkerter til bekæmpelse af de fjendtlige poster.

30. april

Fjenden har på østsiden af Bois de Loges gravet tre så grave fremad. Vizefeldwebel Zerener fra 1./Res.Pi. 9 udmærker sig under patruljer.

3. maj:

Om morgenen gennemføres langs hele IX. R.K. front et ildoverfald fra vores artilleri. Infanteri- og M.G. ild deltager i beskydningen af den forreste fjendtlige stilling. Det fjendtlige artilleri svarer kun svagt igen.

4. maj:

Fra Reserve-Sanitäts-Kompanie 9 stilles 31 mand til disposition for Regimentet til arbejdstjeneste. Arbejdskommandoet indsættes til fældning af egetræer i Teichwald. Træstammerne blev herefter af bagagen transporteret til Crapeaumesnil for at blive anvendt til bygningen af dækningsanlæg efter med besvær at være båret frem til forreste linje af kompagnierne.

7. til 10. maj:

Fra rekrutdepotet ankommer 38 mand opfyldning. "Waldesruhe" er nu så vidt udbygget, at et fuldt kompagni kan underbringes heri.

13. maj:

Regimentet for stillet 100 mand til arbejdstjeneste til rådighed fra kolonnerne.

14. maj:

Den fjendtlige artilleriaktivitet er i de sidste dage tiltaget væsentligt.

15. maj:

Under ledelse af Hptm. Zimmermann gennemførte 12. Kompanie endnu en patrulje mod det sydøstlige hjørne af Bois des Loges, hvorunder Unteroffizier Gehmlich, Gefreiter Grothe, Landau, Brüggermann og Kriegsfreiwilliger Weichsel udmærkede sig. Herunder blev det fastslået, at det stadig var det franske infanteriregiment 98, der lå overfor.

Regimentet afgiver Stab II og 13. Kompanie til oprettelse af en hærreserve til de nyopstillede IR 187 og 185. De forlader dermed Regimentet: Hptm. Lawrenz, Hptm. d.R. Ruths, Rittmeister d.R. Recke, Lt.d.R. Schloesser, Ass.Arzt. Dr. Storfh, Feldwebelleutnant Biermann, Offizierstellvertreter Schmidt, Behr. Regimentet tager med beklagelse afsked med disse erfarne førere, som var vokset tæt sammen med Regimentet under kampe og sejre.

Stab II og 13. Kompanie nyopstilles af afgivelser fra Regimentet. Hptm.d.L. Ehrenhaus overtager II. Bataillon, Lt.d.R. Weingart den nyformerede 13. Kompanie.

17. maj:

Fra rekrutdepotet vender 74 mand tilbage. Samtidig ankommer 78 rekrutter. Stab II retableres. Kommandør Major Engler, adjutant Lt.d.R. Lorenzen (Hans), forplejningsofficer Lt.d.R. Schümann.

25. maj:

Om natten patruljesammenstød med 2. Kompanie under Offizierstellvertreter Kobro. En herunder faldet franskmand fra Regiment 98 bliver om aftenen bragt tilbage af vores patrulje.

28. maj til 4. juni:

Støttepunkt Tanneck i Buvier skoven er nu så udbygget, at der i første omgang kan underbringes to grupper, senere 5 grupper fra hvilekompagniet fra I. Bataillon.

5. juni:

III. Bataillon i Beaulieu alarmeres.

Vejret i maj havde været godt, og udbygningen af stillingen kunne dermed komme et godt stykke fremad. I det bagved liggende terræn var der opstået talrige grave og gange. Kompagnierne i hvil måtte hver nat eller i de tidlige morgentimer frem i fronten for at skanse. "Waldesruhe" var godt udbygget og kompagnierne gik gerne derhen. 1./R.Pi.9 havde effektivt støttet Regimentet. I løbet af måneden maj blev også en feltbane fra Avricourt til Crapeaumesnil bygget af Regimentets Bagagen under Lt.d.R. Schumacher (Th.). Den omfattende transport af materiel til den forreste stilling, frem for at transporten af de tunge egestammer, blev derved væsentlig lettere.

Til bekæmpelse af smittefarer blev i begyndelsen på den varme tid landsbyer og gårde grundigt rengjorte og kvartererne kalkede efter at et eget kalkbrænderi var oprettet. Efter at forårets bestillinger var ankommet, kunne hestene skånes mere. Der var bestilt 27, 95 ha sommerhvede, 54,62 ha havre, 2,7 ha kartofler, tilsammen 85,27 ha. I hvilekvartererne havde kompagnierne anlagt små haver. Høhøsten var begyndt. Den forandrede politiske situation efter Italiens indtræden i krigen på de allieredes side, påvirkede kun stemningen i Regimentet derhen, at alle medlemmer endnu mere blev fast besluttet på at gøre sit bedste for Fædrelandet.

8. III. Bataillons kampe ved Moulin-sous-Touvent og Nampcel

(6. juni til 22. juni 1915)

Situation:

Efter russernes forårsoffensiv ved Augustowo overgik de tyske hære i april til modangreb, og trængte ind i Litauen og Kurland. I begyndelsen af maj kom det store gennembrudsslag ved Tarno-Gorlice. Den russiske front begyndte at vakle. Przemysl blev generobret.

Efter i vest den første strategiske offensiv i januar var mislykkedes, var englændere og franskmænd i gang med at samle kræfter til et fornyet forsøg. Kampene i marts mellem Meuse og Mosel havde ikke givet dem større succes.

Jo mere i øst den russiske hær truede med sammenbrud, jo større anstrengelser gjorde fjenden for i vest at ryeste vores front. I begyndelsen af maj var det første af de engelsk-franske materielslag begyndt ved Loretto.

Italien havde troløst forladt os, og var den 23. maj overgået i rækkerne af vore fjender. Fjendens kampagne af løgne i ord og billeder havde taget de mest modbydelige former.

I begyndelsen af juni forstærkede franskmændene deres kampaktivitet nord for Aisne i en sådan grad, at der måtte forventes et fjendtligt angreb. Den 6. juni brød franske stormkolonner over en bred front frem nordvest for Moulin-sous-Touvent (nordvest for Soissons), hvoraf de fleste dog blev afvist.

6. juni:

Om morgenen blev III. Bataillon med 10, 11, 12 og 14 Kompanie fra Blérancour transporteret til 18. I.D., hvor den over Nampcel marcherede i stilling. Kommandoen over bataljonen havde Hptm. Zimmermann for Major Mund, der midlertidigt havde afløst Regimentskommandøren, mens denne var på orlov. Sammen med II/R.75 og en bataljon fra IR 163 dannede III. Btl. det sammensatte Regiment Rickert. Den store bagage var placeret i St. Paul-aux-Bois, kamptrænet i Blérancourt. Bataljonen gravede sig ned mellem "Genesungsheim" og "Fort Dauber".

7. juni:

Kl. 0300 angreb på den fjendtlige stilling, hvori 10. og 11. Kompanie deltog. 12. Kompanie trukket tilbage som Regimentsreserve ved stenbruddet. 14. Kompanie forblev i "Genesungsheim". Angrebet nåede frem til omkring 100 meter foran den gamle generobridsstilling, hvor den i virvaret af grave kom til standsning. Herunder faldt den tapre Lt.d.R. Jacobsen (Karl). Om eftermiddagen gik bataljonen i stilling i "Schleswigerweg" med front mod den på højre fløj fremspringende fjendtlige stilling, besat af Zuaver.

8. juni:

Forberedelser til angreb på det fjendtlige indbrudssted. Om aftenen lægger fjenden trommeild over de tyske stillinger, men et angreb følger ikke.

9. til 13. juni:

Den fjendtlige artilleri- og mineild fortsætter livligt. Mandskabet kan herunder kun utilstrækkeligt søge dækning i simple "kaninhuller". Alle forberedelser til en storm den 14. juni træffes. Grave og gange til udgangsområde for angrebsenhederne etableret.

14. juni:

Kl. 17 begynder eget artilleri deres ildforberedelse, der øjeblikkeligt udløser modstanderen artilleri- og infanteriild. Som kl. 1930 den første bølge under Lt. Strenger bryder frem, kom den specielt fra højre flanke, under en sådan infanteri- og M.G. ild, at angrebet går i stå, og ikke kan føres videre. Lt. Strenger bryder dødeligt såret sammen. Under den uafbrudte fjendtlige artilleri- og mineild, der fortsætter hele natten, har bataljonen høje tab. Selvom han såres alvorligt, fortsætter Hptm. Zimmermann med føring af bataljonen indtil Major v. Schuckmann (FR 86) overtager.

15. juni:

Kl. 0400 fulgte et angreb med Turkos, der blev opdaget i tide og afvist. Aften afløsning og march til Nampcel, hvor der blev gået i bivouak. Major v. Schuckmann bliver afsnitskommandør, mens Lt.d.R. Sass overtager kommandoen over bataljonen.

16. juni:

Bataljonen forbliver i kampberedskab. 10. og 11. Kompanie rykker formiddag ind i den gamle stilling ved vejkrydset vest for Nampcel, hvorfra de først om aftenen returnerer til bataljonen.

17. til 20. juni:

Bataljonen bliver om natten trukket frem til arbejdstjeneste i forreste linje. Hptm. v. Alt-Stutterheim (Gren.R.89) overtager føringen af bataljonen.

20. juni:

Aften afmarch over Blérancourt til Noyon. Efter de ufattelige anstrengelser, der i væsentlig grad har haft indflydelse på folkenes sundhedstilstand, forbliver bataljonen indtil den 22. i fuldstændig hvil.

23. juni:

Morgen afmarch til Beaulieu, hvor bataljonen igen træder i kommando af Regimentet.

9. Stillingskamp ved Crapeaumesnil III. Del

(6. juni til 19. oktober 2925)

Situation:

Som under afsnit 8.

6. juni:

Om eftermiddagen bliver III. Bataillon med lastbil transporteret til IX. A.K. i Blérancourt. Tilgang af 18 mand erstatning til M.G.K.

7. juni:

Den fjendtlige artilleriild fortsætter hele natten. Kl. 10 bliver kompagnierne i hvil alarmeret, da et fjendtligt angreb på R.84 forventes.

10. juni:

Det fjendtlige artilleri aktivitet mindskes igen. Om aftenen tordenvejr med skybrud. Det månedlange arbejde på forsvarsanlæggene bliver herunder kraftigt beskadiget. Delvist er skyttegravene fyldt til randen af vand.

12. juni:

I Crisolles opretter IX. R.K. et uddannelseskursus for kompagniførere.

15. juni:

Unteroffizier Schwengler udnævnes til Waffenmeister-Stellvertreter og Regiments våbenmester. I forbindelse med vedligeholdelsen af Regimentets våben har han gjort stor fortjeneste.

18. juni:

I. og II. Bataillons faner afgives til Korps-hovedkvarteret.

20. juni:

Da som følge af III. Bataillons afkommandering, afløsningen af kompagnierne i forreste linje kun kan ske i et meget begrænset omfang, får Regimentet 13./R.84 og 13./R.86 stillet til disposition og placeret i Beaulieu.

22. juni:

Fjendtlig artilleriaktivitet er igen mærkbart forøget.

23. juni:

Kompagni kommandostationer for III. Bataillon besættes med Lt.d.R. Tiedau, 10. Kompanie, Selig 12. Kompanie og Schreiber 14. Kompanie.

24. juni:

Exzellenz von Boehn inspicerer III. Bataillon og udtaler sin anerkendelse for dens fremragende indsats under kampene ved Moulin-sous-Touvent.

28. juni:

III. Bataillon opfyldes af to deling på hver 7 grupper fra R.84 og R.86. Resterne af begge 13. Kompanie re-turnerer til respektive regimenter.

5. juli:

Exzellenz v. Boehn inspicerer stillingen. Med særlig interesse besigtiger Hans Excellence M.G. stilling U.6 mellem Ehrenfeld og Lange Reihe. Han udtaler sin anerkendelse til føreren af M.G.K., Oblt. Buchholtz og til mandskabet ved maskingeværet.

8. juli:

250 mand fra Armieringsbataillon 95 stilles til rådighed for Regimentet og underbringes i Avricourt.

10. juli:

Kriegsfreiwilliger Levy såres alvorligt under et patruljesammenstød i nærheden af Patrouillen-skoven. Ersatz-Reservist Pulsch, 6. Kompanie, bringer den sårede kammerat tilbage til egen stilling. Franskændene havde ligeledes tab under dette sammenstød.

26. juli:

I de sidste dage er 600 mand erstatning ankommet.

29. juli:

Fra et fransk fly blev der nedkastet flyveblade "Til de tyske soldater", hvori der blandt andet henvises til en snarlig allieret indtagelse af Konstantinopel.

Kraftig regn i løbet af dagen, der forårsager store ødelæggelser på stillingen. De til Regimentet tilkomman-derende 100 mand fra Reserve-Sanitäts-Kompanie 13 overgår til RIR 84. Med utrættelig træfældning havde de bidraget med deres del til udbyggelsen af den forreste stilling.

August:

Den fjendtlige artilleriaktivitet var i denne måned noget kraftigere. Udbygningen af stillingen gjorde gode fremskridt. I begyndelsen af måneden hyppig regn. Speciel vægt blev lagt på udbygningen af Højde 101. Her var "Wolfsgraben", "II-Graben-Granatenhöhe" og "Teufelsgang" frem til reservegrav C påbegyndt og for en stor dels vedkommende færdig, og ligeledes gennemgående II. linje bag hovedgraven. Yderligere blev etableringen af endnu en udgang fra dækningsanlæg prioriteret, og yderligere observationsstader med spejlindretninger etableret. Bygningen af dækningsanlæg i II. Grav blev påbegyndt. Besætningen i "Tanneck" blev ned en gruppe forstærket til seks grupper. Som nærkampmiddel blev Regimentet tildelt to lette minekastere, som blev indbygget i Afsnit "Stumpfe Ecke". I Avricourt og Beaulieu blev arbejdet på etablering af vinterkvarterer påbegyndt, og derigennem opnået en væsentlig forbedring af underbringelsen

Fru Konsul Töhrle fra Altona donerede de i Altona opstillede enheder IR 31 og RIR 31 en badevogn. Disse blev foreløbig stillet til disposition for Regimenterne. Denne vogn blev opstillet foran lægestuen i Avricourt og var en væsentlig forbedring af troppernes forsorg. Landbrugsmæssigt blev havren godt høstet og samtidig blev markerne tilsået med vintersæd.

September:

I begyndelsen af måneden øgedes den fjendtlige infanteri- og artilleriaktivitet mere og mere. Enkelte lag over de forreste stillinger og kraftige ildoverfald mod de bagvedliggende områder, specielt Crapeaumesnil. Kampaktiviteten kom mere og mere i forgrunden.

2. september:

Træposten, Kriegsfreiwilliger Nissen meldte som den første om en nyanlagt fjendtligt sappe i det nordøstlige hjørne af parken ved les Loges.

5. september:

Patrulje under Unteroffizier Behnke, 13. Kompanie, trænger om aftenen tæt frem mod den fjendtlige stilling. Herunder blev Wehrmann Heins og Musketier Hohann dødeligt ramt. Kammeraterne forsøgte flere gange at få bragt de faldne med tilbage, men måtte dog til sidst opgive på grund af den stadig stigende fjendtlige infanteriild.

10. september:

Det fjendtlige arbejde på sappen er væsentligt fremskredet. Den er nu så dyb, at enkelte folk også kan arbejde i den om dagen. Fjenden udviser også om natten heftig aktivitet. Specielt kommer patruljer frem, og der udvikler sig mindre patruljesammenstød.

Major Engler har med 2./R.Fa.18 skudt sig godt ind mod de enkelte sappe. Ammunition blev af Division i begrænsede mængder stillet til disposition til en virksom bekæmpelse af arbejdet.

13. september:

Den fjendtlige artilleriaktivitet stiger yderligere. I de sidste dage er i alt 5 sapper på hver 100 meters længde opstået mellem baneovergangen og parkhjørnet ved les Loges.

15. september:

Gennem et bedre samvirke mellem infanteri og artilleri opnås nu en mærkbar forstyrrelse af det fjendtlige arbejde.

17. september:

Den fjendtlige artilleriild bliver endnu stærkere. I den forgangne nat gennemførte en patrulje med Kriegsfreiwilliger Handwerk, Tietkau og tre mand fra 3. Kompanie et dygtigt fremstød mod Sappe 4.

A.O.K. opløses 17. september. Regimentet går med IX. R.K. over i 2. Armee, øverstbefalende, General der Infanterie von Below.

Til minde på årsdagen for kampene ved Noyon sender Regimentet et detachment fra kompagnierne under føring af Hauptmann Schätzel til slagmarkerne ved Pontoise – la Pommeraye. Hptm. Schätzel henviste i en kort, markeret tale til betydningen af disse kampe og den succes, Regimentet havde opnået under stormen på la Pommeraye og Mont de Choisy. Divisionens feltpræst Werkenski bad herefter en bøn for de på ærens mark forblevne tapre sønner af Fædrelandet. De faldnes grave blev smykket med nye kors og krans.

19. september:

Til bekæmpelse af det fjendtlige sappe-arbejde får Regimentet tilgang af en deling fra F.Haubitser.Zug 17 R.D. i Teich-skoven. Gennem et naturligt, gensidigt samarbejde mellem infanteri og artilleri er det nu tilsyneladende lykkedes at bringe den hidtil hurtige fremskridende fjendtlige skansearbejde til ophør. Om natten udsender kompagnierne talrige patruljer mod de fjendtlige stillinger med opgaven at opklare det fjendtlige arbejde, forstyrre det og om muligt tage fanger.

25. september:

Den fjendtlige ild er aftaget mærkbar. Også ved sapperne er der kun få forandringer at observerer. Enkelte steder er der bygget nye skydeskår.

Om aftenen blev III. Bataillon i Beaulieu alarmeret som korpsreserve. Det forventede engelsk-franske storangreb var begyndt ved Ypres mellem kanalen og la Bassée og Arras, samt i Champagne

26. september:

III. Bataillon rykker til Noyon og forlader dermed Regimentet med 9, 10, 11 og 14 Kompanie. III. Bataillons indsats beskrives i Afsnit 12.

En patrulje med Gefreiter Höhne, Ersatz-Reservist Hothan, Peters og Kriegsfreiwilliger Bornholdt og Riesling, 2. Kompanie, trænger ind i den fjendtlige Sappe 4 og gør vigtige observationer med hensyn til konstruktion og tilstand af sappen.

28. september:

Det fjendtlige artilleri er, efter dag for dag at formindskes, igen blevet stærkere. Specielt stillingen Waterkant ligger nu under en vedvarende tung artilleriild.

III. Bataillon bliver om natten indladet ved Baboeuf og transporteret til Vitry-en-Artois.

29. september:

Om natten lykkes det endnu engang den dygtige Patrulje Gefreiter Höhne, 2. Kompanie, at trænge frem til Sappe 4 og tilføje fjenden tab i håndgranatkamp. De talrige, energiske og succesfuldt gennemførte patruljer fra fra 2. og 3. Kompanie går ud over, hvad der er muligt at gengive i rammerne af denne erindringsbog. De kan tilbageføres til enigheden mellem de rutinerede kompagniførere Oberleutnant Ezagunn og Oberleutnant Petersen.

30. september:

Den fjendtlige artilleriild mindskes pludseligt mærkbart. Omkring kl. 20 kunne der høres megen larm fra den fjendtlige stilling. Tilsyneladende har den overfor os liggende fjende fået nyheder om status i deres angrebsforberedelser. Også vores tropper havde fået underretning om den almindelige kampsituation.

Måneden september havde stillet fornyede krav til tropperne. Foruden den stadig mere hyppige kampaktivitet, var der flittigt blevet arbejdet på en udbygning af stillingen. ”D”-graven blev udbygget og forsynet med banketter, ”Roongang” forlænget til Waldesruh, trådhindringerne foran II. Grav gjort endeligt færdig. Udbygningen af feltbanen Crapeaumesnil – Rue de l’Abbaye var påbegyndt. ”Prinz-Albrecht-Gang” var færdig frem til vejen Amy – Ferme Liembrune, og udgravning af en tunnel under vejen påbegyndt. I den forreste stilling blev frem for alt dækningsanlæggene udbygget og overdækket med stenpakninger og cement.

Med afgang af III. Bataillon den 25. september var arbejdet i de bageste områder gået i stå. Samtidig kunne tropperne i den forreste linje kun i meget begrænset omfang afløses og komme i hvil.

Oktober:

Efter starten på de fjendtlige offensiver mellem Ypres og Arras og i Champagne, havde den fjendtlige kampaktivitet i regimentets afsnit efterhånden svundet ind. Fjenden arbejdede tilsyneladende kun med ringe kraft på sappen. Regimentets talrige patruljer havde fået ham til, hyppigt om natten at lægge en stærk sikring frem mellem den mellem linjerne liggende ”Patrouillenwald”. Målet for de patruljer, kompagnierne i forreste linje nu i endnu større antal udsendte, var at trænge denne sikring tilbage og herunder at tage fanger. Samtidig skulle der herigennem lægges et større pres mod de fjendtlige stillinger. Det var af særlig vigtighed at fastslå, hvilke troppeenheder, der lå overfor os, og om der skete afløsning med nedslidte divisioner fra angrebsområderne. Som modige, rutinerede patruljefolk udmærkede sig specielt Unteroffizier Behn og Ersatz-Reservist Bayer, 7. Kompanie, Musketier Ohlendorf 2. Kompanie, Lt.d.R. Gehrke, Lt.d.R. Kleemann og Vizefeldwebel Deswald 2. Kompanie.

10. oktober:

IX. R.K. skulle holde sig klar til anvendelse andet steds. Der lægges særlig vægt på kampuddannelsen. Under den lange stillingskrig havde Kompagnierne lavet talrige indretninger til bekvemmelighed og underhold for mandskabet. Skrivestuer, skrædderi, skomagere, snedkere, karetmagere, malerværksteder, smede og beslagsmede var med tiden blevet indrettet med alle tænkelige indretninger. Mandskabet selv havde samlet alle mulige ting, som deres kære havde sendt, men som under større kamphandlinger ikke kunne slæbes med. Bataljoner og kompagnier etablerede til disse genstande særlige depoter, som igen kunne tømmes ved indtræden af en roligere situation.

15. oktober:

Major Engler blev forsat som fører for Eskadrille 241. Major Riedel fra Lehr-Abt. Cristolles overtager kommandoen over II. Bataillon. Indtil hans ankomst førte Hptm. d.L. Ehrenhaus kommando.

18. oktober:

3. Garde-Ersatz-Regiment zur Fuss afløser Regimentet. I. Btl. i kvarter i Avricourt, II. Btl. i Beaulieu. Efter erfaringerne fra angrebsfronterne bliver brugen af håndgranater og beskyttelsen mod gas særligt indøvet.

Om aftenen tilgår befaling om borttransport med jernbane den 20. oktober.

Siden den 12. oktober 1914 havde Regimentet forsvaret afsnittet Rue de l’Abbaye – Crapeaumesnil - Frisnières. Vinterlig kulde, sommerlig hede og frem for alt den megen regn havde tropperne måttet udholde. Regimentet havde overtaget en løs, usammenhængende kamplinje, som var opstået under bevægelseskrigen. Nu kunne Regimentet overdrage et dybt organiseret, stærk forsvarssystem med gode dækningsanlæg, skyttegrave, løbegrave og bagved liggende anlæg. Uden pauser havde arbejdet overvundet alle vanskeligheder. Den tunge lerjord, den grå ler og de vanskelige vandforhold, specielt i Unkendorf, havde mange gange bragt tropperne på fortvivlelsens rand. Man kunne huske tilbage på reserve stillingerne ”Wolfeck” og ”Tanneck”, udbygget af Lt.d.L. Kaufmann, og på ”Waldesruh” i Teich skoven, på ”Prinz-Albrecht-Gang” øst for Amy og på ”Roon-Gang”. Også M.G.K. udmærkede arbejde, specielt på U.6 i Afsnit Ehrenfeld bør fremhæves.

1./Res.Pi. 9 under Hptm. Bensen og med Lt.d.R. Jetsch og Lt. v. Pappritz, havde støttet Regimentet under hele arbejdet. Under deres ledelse var også opstået rullebanen til Beaulieu og Avricourt, ligesom den store feltbane til Crapeaumesnil og til sidst frem til Rue de l’Abbaye, samt stikbanen til transporten af de fældede egestammer fra Teich-skoven.

I Crapeaumesnil havde Unteroffizier Rober mønstergyldigt forvaltet den store beholdning af nærkampmidler og pionermateriel. Regimentets telegraf-afdeling havde under føring af den dygtige Unteroffizier Lange etableret

et telefonnet, tilstrækkeligt til at mødekomme ethvert behov. I Crapeaumesnil og Avricourt var der etableret store telefoncentraler. Mandskabets opfindsomhed havde bidraget til, med de mest simple midler, at komme ud over den store mangel på materiel.

I hvileperioderne blev uddannelsen forstærket gennem kamp- og marchøvelser, håndgranatkast, skoleskydning og gasbeskyttelses tjeneste. Desuden havde sport og spil frisket op efter den lange tjeneste i graven. Hvilekompagnier stillede dagligt skansekommander. Bag fronten af til stadighed etableret uddannelseskurser for kompagniførere, officers aspiranter, delings- og underførere.

Rekonvalescent-kompagniet arbejdede i Generalkommandoet værksteder, savværker o.lign. I Beaulieu havde Regimentet etableret et stort savværk. Bataljonernes kamp- og store bagage måtte under ledelse af Lt.d.R. Schumacher (Th.) hver nat stille talrige forspand, også til driften af feltbanen, for at kunne leverer de kæmpende tropper den nødvendige materiel og forplejning. Bagagen var desuden indsat i landbrugsdriften. Som belønning kunne de af deres opofrende arbejde høste en rig høst, navnlig af havre og hør.

Oberstabsarzt Dr. Mertens havde skaffet sanitetspersonellet mønstergyldige sanitetsdækninger og forbindelpladser. I Avricourt og Beulieu var sygestuer indrettet med gode senge. For at sikre sundhedstilstanden var der etableret talrige latriner, vaskemuligheder og brønde.

Forplejningen lå i de sikre hænder hos Lt.d.R. Andresen I, Schümann II, Oberleutnant d.R. Bahrt III og Regiments-Zahlmeister Luther. I stillinger og kvarterer var, også under medvirken af lægerne, indrettet permanente køkkener. På en stor tavle blev hver dag opsat en spiseseddel, så alle selv kunne efterprøve, om de havde fået den mad, de tilkom.

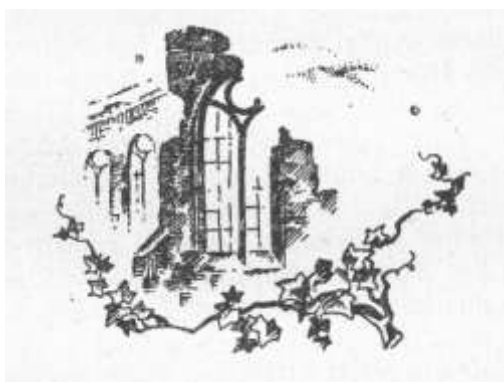
I hvileområderne havde bataljonerne indrettet kantiner og læsestuer. Regimentsmusikken, under ledelse af den dygtige træblæser Dammann, sørgede for opmundtlig af personellet. Havefester med fakkelysning, øl-aftener for officerer og deres folk gav en hjerteligt forståelse mellem førere og mandskab.

På søn- og helligdage blev der afholdt evangeliske og katolske gudstjenester i kirkerne i Avricourt og Beaulieu og i slotsparken ved 18. R.D. stabskvarter. Feltpresterne besøgte desuden hyppigt lazaretter, sygestuer og kvarterer. Ved de faldnes grave talte de et hjerteligt ord til afsked.

Civilbefolkningen, der i starten havde mødt os med mistro, havde hurtigt erkendt, at vi tyskere alligevel ikke var barbarer. Da de civile myndigheder var flygtet ved besættelsen, blev der på forslag fra befolkningen udnævnt kommuneforstandere. Veje blev holdt rene og blev udbedret af befolkningen. Huse, gårde og stalde blev med hjælp fra træn mandskabet bragt i orden, skader på murværk og tage udbedret og forhaver indhegnet med birke-træs hegn. Megen kærlighed og hjemlængsel blev lagt i dette arbejde.

Afskeden med denne stilling, der havde kostet os så meget arbejde og besvær, men også havde givet mange glade timer, faldt os svær. De højtragende ruiner af kirken i Crapeaumesnil var blevet et vartegn for stillingen. Mangen en kær kammerat havde her betalt sin trofasthed med livet. En sidste hilsen gik derfor til de faldne, der havde fundet deres sidste hvilested på landsbykirkegården i Crapeaumesnil og Avricourt og på Regimentskirkegården bag statuen af Jeanne d'Arc ved Beaulieu. Alle grave var forsynet med en gravsten, fremstillet af Wehrmann Aue. Haveanlæg omkransede kirkegården. Til afsked blev frisk grønt lagt på stedet.

Oberst von Alt-Stutterheim havde dagligt personligt været hos tropperne, navnlig i den forreste linje. Med råd og dåd havde han bistået kompagnierne i gennemførelsen af de talrige opgaver. Personligt urystelig og genemsyret af en fremragende pligtfølelse og uselvisk hengivenhed for sine troppers vel og vel, gav han sit Regiment et godt forbillede. Kammeratskabs ånden, sammenholdet også i nød og fare, kærligheden til Fædrelandet og bevidstheden om, at kunne beskytte hjemstavnen fra krigens skræk ved pligtro handling, gav alle medlemmer af Regimentet tiltro og fast overbevisning om, at man også under de forestående kampe ville stå fast og kunne hæfte yderligere hæder til Regimentes fane.

10. Kampe på Loretto højder mellem Angres-skoven og Souchez dal vest for Angres-kryds

(20. oktober til 12. december 1915)

Situation:

Den 25. september indledte vore fjender med meget store forhåbninger og under indsættelse af udtømmelige magtmidler, der store offensiv på alle krigsskuepladser. Imidlertid kom den på ingen måde til at opfylde de store forventninger.

På Vestfronten var afsnittet mellem la Bassée Kanalen og Arras og Champagne hovedfronterne. Kampene havde mere og mere opdelt sig i lokale begrænsede delangreb under indsættelsen af den kraftigste artilleri og minekasterild, og til en hårdnakket håndgranatkamp om enkelte skyttegrave og granathuller. Kraften i den fjendtlige storm var brudt. På de sagnomspundne Loretto højder havde der specielt ved Loos og nordøst for Souchez udviklet sig voldsomme skyttegravskampe.

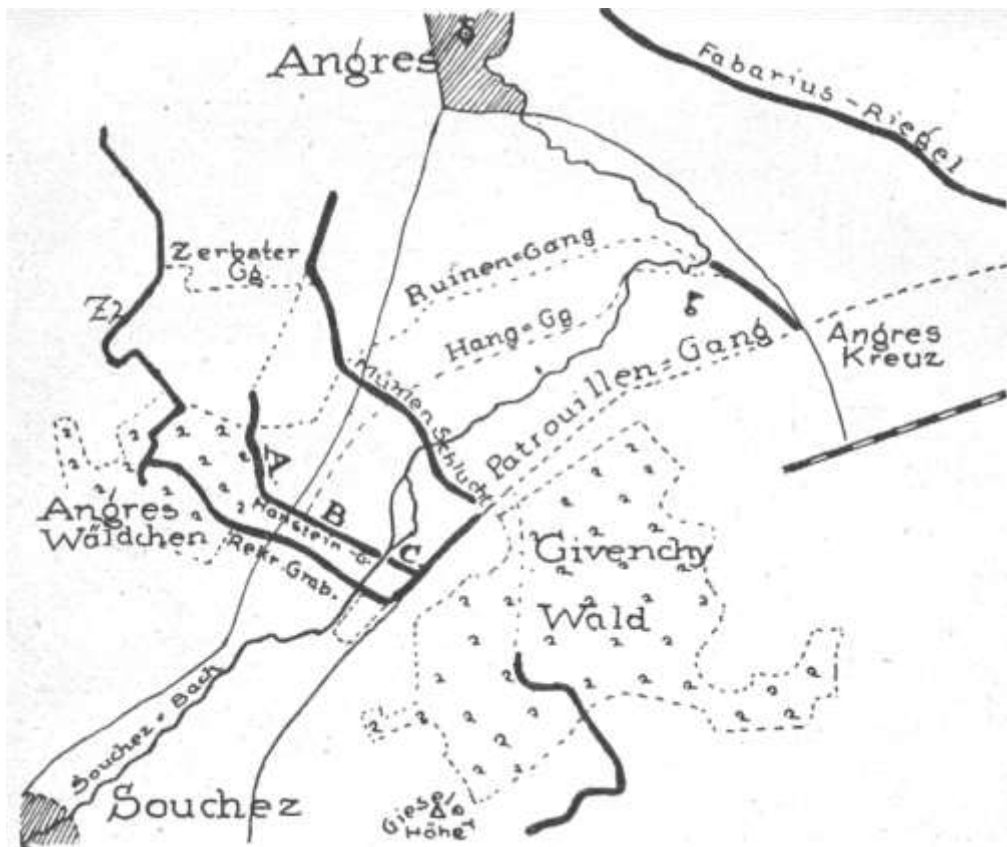
Under IX. R.K. indsats under IV. Armée ved Loretto-højderne drejede det sig endnu om at bryde det fjendtlige pres og etablerer en ny forsvarslinje. Det drejede sig om at sikre beherskelsen af de rige nordfranske kul- og industriområder.

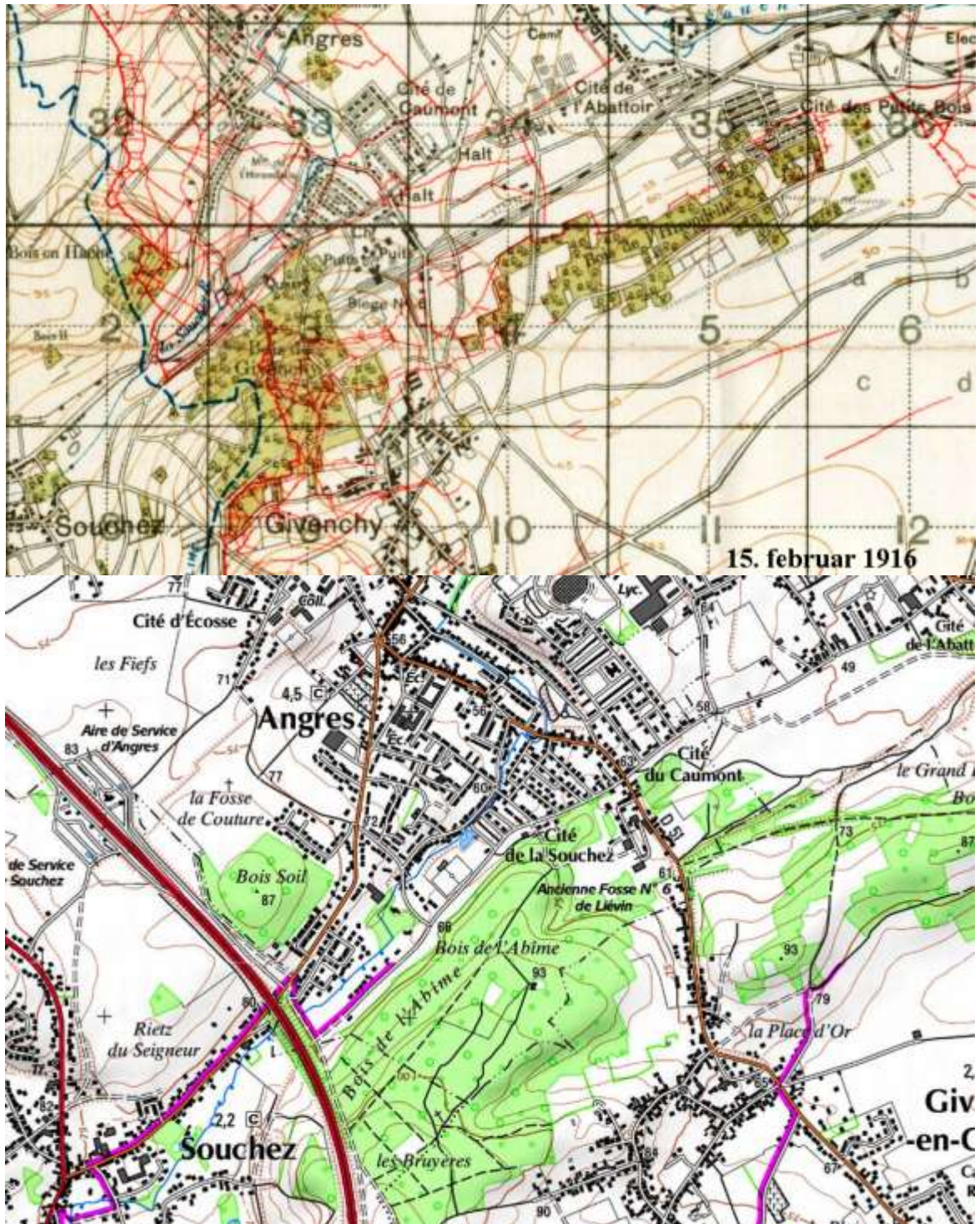
20. oktober:

Transport til Henin-Liétard. Hele Regimentet med undtagelse af 12. Kompanie, der endnu ikke var ankommet, blev indkvarteret i Sallaumines.

21. oktober:

Om aftenen kommandør konference ved 3. Garde-Infanterie-Brigade i Lens. Regimentet skal afløse Regiment Franz (Garde-Grenadier-Regiment 2) mellem Angres-skoven (inklusive) til Souchez åen. Til højre Afsnit Angres og RIR 86 og til venstre Afsnit Gieseler-højde og RIR 84).

De højere liggende stillinger på Loretto- og Gieseler højderne gav fjenden mulighed for at se langt ind i vores bagved liggende områder. De sidste mange ugers kampe havde forvandlet området til et månelandskab. Gråt og gold, uden et græsstrå, lå bakkerne der. Hegn og træer var uden løv. Angres skoven nord for vejen Angres-kryds – Souchez bestod kun af enkelte træstumper og et virvar af ødelagte træer og grene. Vores skytte- og løbegrave

var næsten forsvundet, da det godt arbejdende fjendtlige artilleri havde berøvet vores folk enhver form for beskyttelse. Der var et knædybt mudder overalt.

Det fjendtlige indbrudssted ved Loos flankerede vores forreste stilling nordøst for Souchez. Fjendens kontinuerlige angreb stillede meget store krav til kamptropperne. Reserverne måtte hele tiden være klar til modangreb. Selvom kampene var aftaget noget, måtte der stadig regnes med nye, store angreb, da fjenden stadig havde samlet betydelige kræfter bag fronten, og en reducere af de talrige fjendtlige batterier endnu ikke kunne konstateres.

Regimentets organisering: Forreste linje tre kompagnier i Afsnit "Rekrutengraben A", "Rekrutengraben B", "Untere Talsperre C". En bataljonsstab som Afsnitskommandør i Angres-Kreuz, hvor tre kompagnier var placeret i kældre. Regimentskommandostation i "Wiegand-Ausbau" på vejen mod Angres-Kreuz, samt en bataljonsstab og tre kompagnier i "Wiegand-Ausbau" placeret i huse og kældre. Et kompagni som brigade-reserve i Lens. Hjælpeforbindeplads Angres-Kreuz, Pionier-Depot Angrebs-Kreuz, Kamp- og Store bagage i Lens, hvor også hovedforbindepladsen var placeret.

Der kunne kun holdes forbindelse til naboregimenterne med patruljer om natten, der havde store vanskeligheder i det oprevne, gennemblødt terræn. Specielt til venstre mod Gieseler-højderne var der et hul på omkring 300 meter, der ganske vist flankerende blev dækket af os.

Af Regimentets ansvarsområde var "Untere Talsperre" det vanskeligste afsnit. Liggende syd for Souchez åen, ragede den omkring 300 meter frem foran vores stilling, og fuldstændigt omgivet af højere liggende fjendtlige stillinger. Den forreste spids af dette kompagniafsnit var kun omkring 50 meter bred og indenfor håndgranatkastefstand af fjenden. Forbindelse med "Rekrutengraben B" var kun mulig over et smalt spang over Souchez åen, fuldstændig synlig for fjenden.

Dækningsanlæg manglede fuldstændig, grave og løbegrave var ødelagte og fyldt med knædybt mudder. Talrige døde fra de vedvarende kampe lå overalt, og kunne ikke bjærges – i gravens mudder, på og i brystværnet. De spredte en modbydelig lugt. Forsyningen med ammunition, håndgranater og forplejning om natten var yderst vanskelig under den konstante artilleribeskydning. Tropperne i den forreste linje var henvist til udelukkende kold forplejning. Også de bagved liggende veje og gader helt til Lens lå om natten under konstant forstyrrelsesild.

Vores eget artilleri var berøvet alle dens observationsstader, og havde det svært overfor den både i antal og kaliber overlegne fjendtlige artilleri. Talrige fjendtlige fly dirigerede øjeblikkeligt ild mod erkendte forskydninger, troppeansamlinger og underbringelser. Vore egne luftstridskræfter havde en vanskelig kamp.

Om aftenen blev 5. Kompanie trukket frem til skansning i forreste stilling.

22. oktober:

Om formiddagen Regiments-appel, hvorunder Oberst von Alt-Stutterheim takkede mandskabet i hjertelige vendinger for deres store pligtroskab og utrættelige arbejde under stillingskampen ved Rue de l'Abbaye - Craepeumesnil.

Om aftenen afløsning: I forreste stilling 2, 3 og 1 Kompanie. Afsnitskommandør Stab I. Btl. Afsnits reserve ved Angres-Kreuz: 6, 7 og 4. Kompanie. Regiments-reserve: Stab II. Btl., 2, 3 og 1. Kompanie.

Kort inden kompagnierne rykkede ind i deres afsnit, blev et fjendtligt håndgranatangreb på "Untere Talsperre" afvist, og fjenden, der var trængt ind i spidsen af stillingen, igen fordrevet.

23. oktober:

Regimentsstaben overtager kl. 0600 kommandoen over afsnittet.

Under heftig artilleriild på afsnittene ved siden af, angreb en fjendtlig styrke på omkring et kompagni kl. 0630 "Untere Talsperre". 1. Kompanie under Hptm. Schellin afviste dette og ydere to efterfølgende angreb i forbitret håndgranatkamp. Under kampene udmærkede sig i særlig grad ved deres urokkelige og dygtige indgriben: Lt.d.R. Runge, Feldwebel-Leutnant Carstens, Kriegsfreiwilliger Schulz, Zachert, alle 1. Kompanie. Kl. 0810 rykkede Deling Krüger, 4. Kompanie, frem gennem "Patrouillengang" og nåede netop på rette tid frem for at trænge fjenden, der på ny var trængt ind i stillingen, tilbage. Foruden flere kære kammerater faldt Vizefeldwebel Henning, 4. Kompanie, under denne kamp. Kl. 0845 måtte yderligere Lt.d.R. Müller (Karl-Max) og kl. 0900 resten af 4. Kompanie i hast rykke frem i forreste linje. 6. Kompanie fulgte under under Oblt.d.L. Raese. Også 3. Kompanie ved siden af sendte hjælp til den hårdt pressede 1. Kompanie. Lt.d.R. Decken stormede med nogle få beslutsomme folk fra 3. Kompanie over Souchezbach mod den indtrængte fjenden, og måtte flere gange tage den risikable vej over åen.

Frem til kl. 1030 havde fjenden forgæves angrebet fem gange. Af de efterladte døde blev det franske Infanteri-regiment 414 fastslået. Uden forbeholdt og med ærlig højagtelse og beundring erkendte vores folk fuldt ud, den sejhed og dødsforagtelig tapperhed, hvormed franskmændene havde kæmpet. Alligevel havde den tyske

standhaftighed slået dem. Uden hensyntagen til den flankerende fjendtlige M.G. og artilleriild var vores folk sprunget op fra graven og havde kæmpet mand mod mand mod den indtrængende fjende. Vores førere og tropper bevist at have de egenskaber, der under krig sikre sejren: den jernhårde vilje. Vores hærberetning meddelte: ”Nordøst for Souchez blev fjendtlige fremstød afvist; de i vores stilling indtrængte enheder blev øjeblikkeligt kastet ud”.

Under forsvaret mod de fjendtlige angreb havde især udmærket sig Unteroffizier Sittkus, Gefreiter Vollmann, Stabelfeld, Kintz, Ersatz-Reservist Schäfele 1. Kompanie, Unteroffizier Zscherper, Gefreiter Schadendorf 2. Kompanie, Gefreiter Stuck, Reservist Lokowandt, Ersatz-Reservist Gögg 3 Kompanie, med fremragende tapperhed

Da det fjendtlige angreb ikke blev gentaget, blev 6. Kompanie igen ved middagstid trukket tilbage. Om aftenen igen svage fjendtlige fremstød mod ”Untere Talsperre”, der uden vanskeligheder blev afvist.

24. oktober:

Natten forløb generelt rolig. Ammunition og håndgranater blev suppleret, enhederne reorganiserede og de sårede bragt tilbage.

25. oktober:

Hen på morgenen blev 1. afløst af 4. Kompanie og to delinger fra 6., og trækkes tilbage til Lens. 12. Kompanie, der ankom til Henin-Liétard i løbet af den 23., trækkes frem i Wiegand-Ausbau

I løbet af natten flere håndgranat-angreb og artilleriild mod forreste stilling. Kompagnierne fra Angres-Kreuz og Wiegand-Ausbau indsættes i rydningen af forbindelsesgravene. Der er endnu meget arbejde tilbage. Pigtråds-hindringer er ingen steder etableret. Jorden er i den grad rodet op af artilleri, at grave kun kan etableres ved hjælp af sandsække. Enhver dækket fremrykning mod fronten standser ved Møllenslugten. Beredskabs kompagnierne ved Angres-Kreuz ligger i forskellige, ikke-sikrede kældre. På grund af den fjendtlige observation kan de på trods af det våde og kolde vejr ikke engang opvarmes om dagen.

Kun hvilekvartererne i Wiegand-Ausbau og Lens et gode, selvom også disse er genstand for overraskende fjendtlig artilleriild. Civilbefolkningen er stadig for størsteparten til stede, og modtager vore folk godt. Allerede i fredstid, hvor mange tyske forarbejder og kontorfolk var ansat ved minerne, har de været at værdsatte den tyske væsen og væremåde. Specielt den af vores Kejser ledede hjælpeaktion under en stor mineulykke har fyldt befolkningen med en dyb, endnu levende taknemmelighed. De løgnagtige kampagner og bagtalelser over de tyske barbarer, som også var nået hertil, havde ikke berørt befolkningens sunde sind.

Med trofast pligtopfyldelse og utrættelig iver gik kompagnierne i beredskab og hvil hver nat frem til skansning gennem fjendtlig artilleriild og ofte også i silende regn.

26. oktober:

Natlig fjendtlig håndgranatangreb mod Rekrutengrav B og Untere Talsperre afvist af 3. og 4. Kompanie. Om morgenen afløsning: 2. af 8., 3. af 13., 4. af 7. Kompanie. Beredskab 5, 6 og 12. Kompanie.

27. oktober:

Nyt fjendtligt fremstød afvist af 13. og 7. Kompanie i håndgranatkamp.

28. oktober:

Ringe kampaktivitet. Aften afløsning: 8. med 12., 13. med 5., 7. med 6. Kompanie. Beredskab: 2, 4 og 1. Kompanie.

30. oktober:

Kl. 7 kraftig fjendtlig artilleriild mod hele Regimentets afsnit. Under dækning af denne ild forsøgte mindre fjendtlige enheder at trænge ind i vores stilling, men blev afvist af velrettet ild fra vore poster, der dødsforagtede blev på deres poster. Den franske hærberetning skriver herom: ”I Artois gjorde vi i løbet af natten fremskridt i Bois en Hache (Angres-skoven), hvor vi besatte et stykke af den fjendtlige skyttegrav”. Yderligere hed det: ”I Bois en Hache gjorde vi yderligere fremskridt i håndgranatkamp om hver fodsbred jord”. Løgn og latin! Fri fantasi! Ikke én franskmænd havde overhovedet nået vores grav.

Regimentet havde nu været i stillingen i 7 dage. Meget var allerede gjort. Frem for alt var de faldne fra de tidligere kampe bragt ud af mudder og kraterlandskab i vanskelige, timelange transporter i nattens mørke. Omkring liggende geværer, ammunition, beklædning og udrustningsgenstande var indsamlet.

På ordre fra Generalkommandoet skulle der træffes forberedelser til en rømning af Unteren Talsperre. Forsvaret skulle bringes tilbage på linje med Rekrutengraven C, hvortil det nødvendige gravearbejde var sat i gang.

2./Feld-Pi.19 støttede Regimentet. II. Graben – ”Hansteingraben A, B, C – samt ”Patrouillengang” ”Ruinen-gang” og ”Parallelgraben” blev uddybet og udvidet for at skaffe bedre forbindelse til Angres-Kreuz.

Telegrafkompagniet bragte orden i de utallige kabler, samlede dem til hele bundter af telefontråde, og begyndte med anlæggelsen af en kabelgrav fra telefoncentralen på Fosse 6 til Afsnits-kommandørerne.

31. oktober:

Aften afløsning: 12. med 2., 5. med 3., 6. med 1. Kompanie. Beredskab: 8. 12 og 4. Kompanie. Afløsningen blev efterfølgende gennemført hver 4. dag.

1. november:

Graven inspiceres af Divisionskommandør, General Wellmann og Brigade-kommandør, Exzellenz Frhr. von Ende.

2. november:

Vedholdende silende regn gør det umuligt at skanse i den eller rolige nat. De totale mørke stillinger specielt store krab til posternes opmærksomhed.

3. november:

Rømningen af Unteren Talsperre og tilbagetrækningen til Rekrutengraben C var befalet til natten mellem den 2. og 3. november. Uden indblanding fra fjenden blev den rømmede grav kastet til og spærret med pigtrådsruller. To Sappehoveder blev indrettet i den tidligere ”Souchezgang”, nu ”Alt-Sutterheimgang” og ved Patrouillengang. Hindringen foran Rekrutengraben C blev forstærket. Inden kl. 6 var rømningen gennemført.

Den kraftige regn forårsagede store skader. Den kunstfærdige opstablede grave af sandsække styrtede sammen. Mange af folkene mistede støvler og strømper. Nogle gange måtte endda folk under stort besvær hjælpes fri af deres kammerater.

4. november:

Svage fjendtlige patrulje fremstød i løbet af natten. 3 franskmænd fra 17 franske linjeregiment taget til fange af 3. Kompanie.

Om aftenen bliver Stab I afløst af Stab II, Major Riedel, som afsnitskommandør. Major Balan havde siden den 23. oktober med dygtighed og handlekraft forsvaret afsnittets forreste stilling.

Til bedre opklaring og observation af den fjendtlige stilling, blev i Stab I, Lt.d.R. Glantz, og til Stab II, Lt.d.R. Lorenzen (Gerhard) tilkommanderet som observationsofficerer.

Exzellenz v. Boehn besøgte hvile kompagnierne og udtalte sin anerkendelse for deres holdning og friskhed. Efterfølgende blev flere E.K. II uddelt til mandskabet.

6. til 14. november:

Den fjendtlige artilleri- og minekaster aktivitet i varierende styrke. Egen patrulje aktivitet, hvorunder især udmærker sig Lt.d.R. Fengler, Klüver, Wentz, Vizefeldwebel Franck, 4. Kompanie, Unteroffizier Pape 7. Kompanie og Gefreiter Grandenburg 6. Kompanie.

Udbygningen af stillingen når, som følge af den vedvarende regn, ikke store fremskridt. En del af dækningerne stod fuldstændig under vand. De udlagte træriste svømmede i det knædybe vand i gravene. Specielt stillingerne i Angres skoven led under vandet. Pionererne begyndte med anlæggelsen af minegange i sapperne. Troppernes anstrengelser var meget store, da mandskabet dagligt blev fuldstændigt gennemblødt. Kulden tog mere og mere til med spredt snefald. Stemningen blandt tropperne var på trods af alt dette stadig god. Succesen på Balkan krigsskuepladsen, som serberne fuldstændig rømmede, opmuntrede os til at holde ud.

16. november:

Det fjendtlige artilleri aktivitet var igen stigende. Udbygningen af ”Ruinengang” blev påbegyndt.

17. november:

Ved Regimentet tilgik den sørgelige nyhed, at den tapre Hauptmann Zimmermann den 14. november var død på Reserve-Lazaret I i Bremen af de alvorlige sår, han havde fået under kampene ved Moulin-sous-Touvent

18. november:

I morgentimerne løb to franskmænd fra 21 Linjeregiment over i Angres skoven og blev taget til fange af 7. Kompanie.

Gefreiter Augustin, 4. Kompanie udmærkede sig under en patrulje. "Ruinengang" er nu mellem den forreste linje og mølleslugten så langt udbygget, at vandmasserne i Angres skoven kan ledes væk. Næsten som en syndflod strømmer det stinkende vand ud i Souchez åen.

19. november:

Ankomst af 500 mand erstatning. For at give den næsten udmattede kompagnier efter indsats dag og nat nogen aflastning, opstilles 15. Kompanie af I. Bataillon og 16. Kompanie af II. Bataillon. Dermed er der fire kompagnier til rådighed for afløsning i hvert kompagniafsnit. Hvileperioden kan derfor øges til fire dage.

Til Regimentet tilgår Lt.s.d.R. Babe (IR 162) til 15. Kompanie, Rüter (RIR 76) som kompagnifører for 16. Kompanie. Wrieddt (RIR 163) til 16. Kompanie, ydermere 10 underofficerer og 10 gefreiter fra 17. R.D. Internt i Regimentet overgår Lt.d.R. Dorrien og Offizierstellvertreter Christiansen til 15. Kompanie, Lt.d.R. Klüver og Offizierstellvertreter Tappe til 16. Kompanie.

Underbringelsen i Lens af de tre hvilekompagnier på grund af disse nyskabelser, gav i første omgang vanskeligheder. For at gøre kvartererne beboelige måtte ruder isættes, døre, borde og bænke fremstilles, og ovne fremskaffes.

Ydermere blev en taktisk stab (T.St.) oprettet under Major Engler, for at kunne forbedre afløsningen af stabene. Adjudant Lt.d.R. Runge, Observationsofficer Lt.d.R. Müller (Karl-Max). Stab II blev om aftenen afløst af Taktisk Stab som afsnitskommandør. Stabene skiftede nu regelmæssigt hver 6. dag. Lt.d.R. Müller (Hans) tilgik T.St. som ordonnansofficer.

20. til 30. november:

Sprængninger af miner og kraterkampe fra begge sider på Gieseler højderne, samt det klare frostvejr, udløser heftig artilleri- og mineaktiviteter på begge sider. Specielt Afsnit C ligger hyppigt under kraftig artilleriild. Kraterne danner der kratere på omkring 3 meters dybde og 4½ meter i diameter. Også Lens ligger hyppigt under kraftig beskydning. Efter observationer fra den forreste stilling den 24. november har fjenden formentlig Regimenterne 158 og 149 i stilling. Den 22. november ankommer yderligere 472 mand erstatning. Den 30. november rykker for første gang 15. Kompanie ind i Afsnit A, 16. Kompanie i Afsnit B. 2./Feld.Pi. 19 under Oberleutnant Jahr afløses 28. november af 3./Pi. 28. 2./Feld.Pi. 19 havde på fortræffelig og dygtig måde støttet Regimentet i kamp og i bygningen af stillingen. Det bedre vejr bliver frem for alt anvendt til stillingsbygning. II., III. og IV. Grav, Fabarius-Riegel, Lens-stilling gør alle gode fremskridt, og et omhyggeligt afvandingssystem anlagt. I Angres-Kreuz blev kældrene forstærket og desinficeret med kalk. I. Btl. havde hertil i Sallaumines indrettet et mindre kalkbrænderi. Regimentets telegraf-afdeling byggede en blinkstation i Angres-Kreuz.

Sundhedstilstanden hos de hårdt angrebne kompagnier forværredes mere og mere på trods af det bedst mulige underhold. Regimentslægen Dr. Mertens havde i Lens indrettet et stort regiments infirmeri, og havde i forbindelse hermed indbygget badevognen. Desværre måtte det med stor besvær indrettede anlæg forlægges til en anden del af byen på grund af den kraftige artilleribeskydning.

December:

På Balkan var den store operation afsluttet med de sørgelige rester af den serbiske hærs flugt ind i de albaniske bjerge. Den frie forbindelse med Bulgarien og det tyrkiske rige var opnået. På den vestlige krigsskueplads var kampaktiviteten begrænset til lokale artilleri, minekaster og håndgranatkamp mellem mindre enheder. Kraftig regn satte ind i begyndelsen af måneden.

1. til 9. december:

Om natten fra 1. til 2. december løb lidt efter lidt 1 sergent, 2 underofficerer og 15 mand fra det franske 149 Infanteri-Regiment og blev taget til fange af 12. Kompanie under Hptm. d.R. Engelhardt. Blandt overløberne var også to kokke, der netop havde bragt mad ud til det franske kompagni. Efter udsagn fra fangerne, skulle den franske stilling befinde sig i en trøstesløs tilstand.

På forskellige patruljer udmærker sig Lt.d.R. Leye, Unteroffizier Augustin, 4. Kompanie og Gefreiter Stange 5. Kompanie.

Som følge af den fortsatte regn må den videre udbygning af stillingen indstilles, og alle kræfter sættes ind for at vedligeholde den forreste stilling. Kompagniernes kræfter tæres herunder hurtigt op. Efter ordre fra 18. R.D. bliver Regimentet afløst af RIR 76.

10. december

Om aftenen afløsning af beredskabet. 12., 16. og 15. Kompanie rykker til Sallaumines. Desuden marcherer 8., 5 og 4. Kompanie med kamp- og den store bagage i hvilekvarter i henholdsvis Dourges og Sallaumines.

11. december:

I løbet af dagen ryddede forstærkede arbejdskommandoer løbegravene for at muliggøre en organiseret afløsning samme aften. Aften afløstes i forreste linje. 7., 3. og 6. Kompanie rykker til Lens i mellemkvarter. Regimentets reserve i Wiegand-Ausbau, 2., 13. og 1. Kompanie rykker til Sallaumines, de øvrige kompagnier i hvilekvarterer.

12. december:

Om formiddagen marcherer kompagnierne fra Lens kl. 9. T.St. overdrager kommandoen til RIR 76 og forskyder til Fouquières.

Regimentet underbringes som følger: Rgt.Stab og M.G.K. i Fouquières, I. T.St., 12., 13., 15 og 16. Kompanie i Sallaumines, II. Btl. i Dourges.

Regimentet havde i 51 dage været i stilling på Loretto-højderne, og havde af indsat alle kræfter i forsvar og i udbygning af stillingen. I nedslidende kampe havde Regimentet med succes forsvaret sit afsnit, og i alt taget 21 fanger under tiden i stillingen. Helt frem til den sidste dag havde alle medlemmer af Regimentet gjort sit bedste for at bidrage til stillingen. Den uhyre arbejdsindsats viste sig specielt i antallet af færdiggjorte tunnelgravede dækningsanlæg. Stærke trådhindringer, et godt fungerende afvandingssystem var etableret. Det dårlige vejr, specielt i de sidste dage, havde igen ødelagt uendelig megen arbejde.

11. Juleaften 1915 i hvil ved Sallaumines-Dourges

(13. december til 8. januar 1916)

Situation:

Ingen større kamphandlinger på nogen krigsskueplads. Langs Vestfronten mange kratersprængninger. Lokalt hårde kampe på Hartmannsweilerkopf.

Situation ved Regimentet:

Ved overgangen til hvil opstilles IV. Bataillon af T.St., 12., 13., 15. og 16 Kompanie under Hauptmann Schellin med Lt.d.R. Runge som adjutant. Fra 7. februar bliver Lt.d.R. Kruse observationsofficer, Bataljonslæge, Ass.Arzt Dr. Cox, Forplejningsofficer Lt.d.R: Müller (Karl-Max), Bataljons Zahlmeister Kruse fra Fuhrpark-Kolonne 1. Som følge af sygdom bliver Major Engler forsat til Ersatz-Bataillon 31, mens Major Riedel overtager II. Bataillon. Den respekterede Leutnant Jannel fra M.G.K. blev 16. december forsat til Posen som flyobservatør. Det udmattede mandskab efter den lange periode i skyttegravene, blev først bevilget nogle få dage i hvil. Talrige fik orlovstilladelse. Senere blev uddannelsen af førere og mandskab efter de nyeste erfaringer fra kampen flittigt iværksat. Alligevel måtte også under denne hvileperiode dele af Regimentet frem i forreste stilling til skansning.

Exzellenz von Boehn inspicerede den 22. december Regimentet under en parade ved Fouquières, og udtalte ved denne lejlighed sin anerkendelse af Regimentets holdning og indsats.

Både bataljoner og kompagnier havde gjort store forberedelser til julehøjtiden. Talrige Liebesgaben og også en del af de personlige julepakker var nået frem. I de store sale og i de enkelte kvarterer blev juletræer udsmyk-

kede og pakkerne lagt under træet. Efter julegodstjeneste forsamlede sig kompagnierne i deres lokaler. Exzellenz von Boehn og Oberst v. Alt-Stutterheim overværede festen. I lyset af vores kære tyske juletræ mindede kompagniførerne først på de faldne kammerater og på de kære derhjemme. Krigen var en tid glempt, og mange tanker blev sendt tilbage til dem derhjemme. Kun rumlen af kanoner forstyrrede natten. Stille Nat, Hellige nat. Tysk juleaften i fjendeland.

Til årsskiftet havde vores Øverste Krigsherre henvendt sig til sin hær med et alvorligt opråb. Regimentet kunne med stolthed kikke tilbage på et år med ærefuld indsats. Krigen hvilede allerede tungt på den enkelte. Alligevel skulle ånden af pligtopfyldelse til sidste åndedræt for Fædrelandet og viljen til sejr, også i dette nye år være ledestjerne for Regimentes handlinger.

12. III. Bataillons kamp ved Thélus i Afsnit Division v. Hartz

(26. september 1915 – 13. januar 1916)

Situation:

Som i Afsnit 10

29. september:

Banetransport fra Baboeuf til Vitry-en-Artois. March i stormfuldt vejr til Acheville. Det sammensatte Regiment 3 under Oberstleutnant Sieck sammensat af III/RIR 31, I/RIR 86 og III/163 og et M.G.K.. Regimentet er underlagt Division von Hartz.

30. september:

Aften afmarch til Méricourt

1. til 5. oktober:

Bataljonen er placeret ved banedækningen øst for Vimy til disposition for Garde-korps. Til muligt indgreb på Vimy-højderne bliver adgangsveje rekognosceret og ammunition gjort parat. Alle kompagnier i kapløb under bygningen af dækningsanlæg, hvor bandedækningen er fremragende egnet.

6. oktober:

March til Oppy-Syd i det regnfulde efterårsvejr. Kvartererne, der for det meste består af tynde træbarakker, der dårlige.

8. oktober:

Bataljonen besætter et stillingsafsnit sydvest for Thélus på vejen Arras-Lille. Denne var omkring 1.000 til 1.200 meter bred. Tilslutning til højre Regiment Liebrock, til venstre Regiment Frankenberg.

9. oktober:

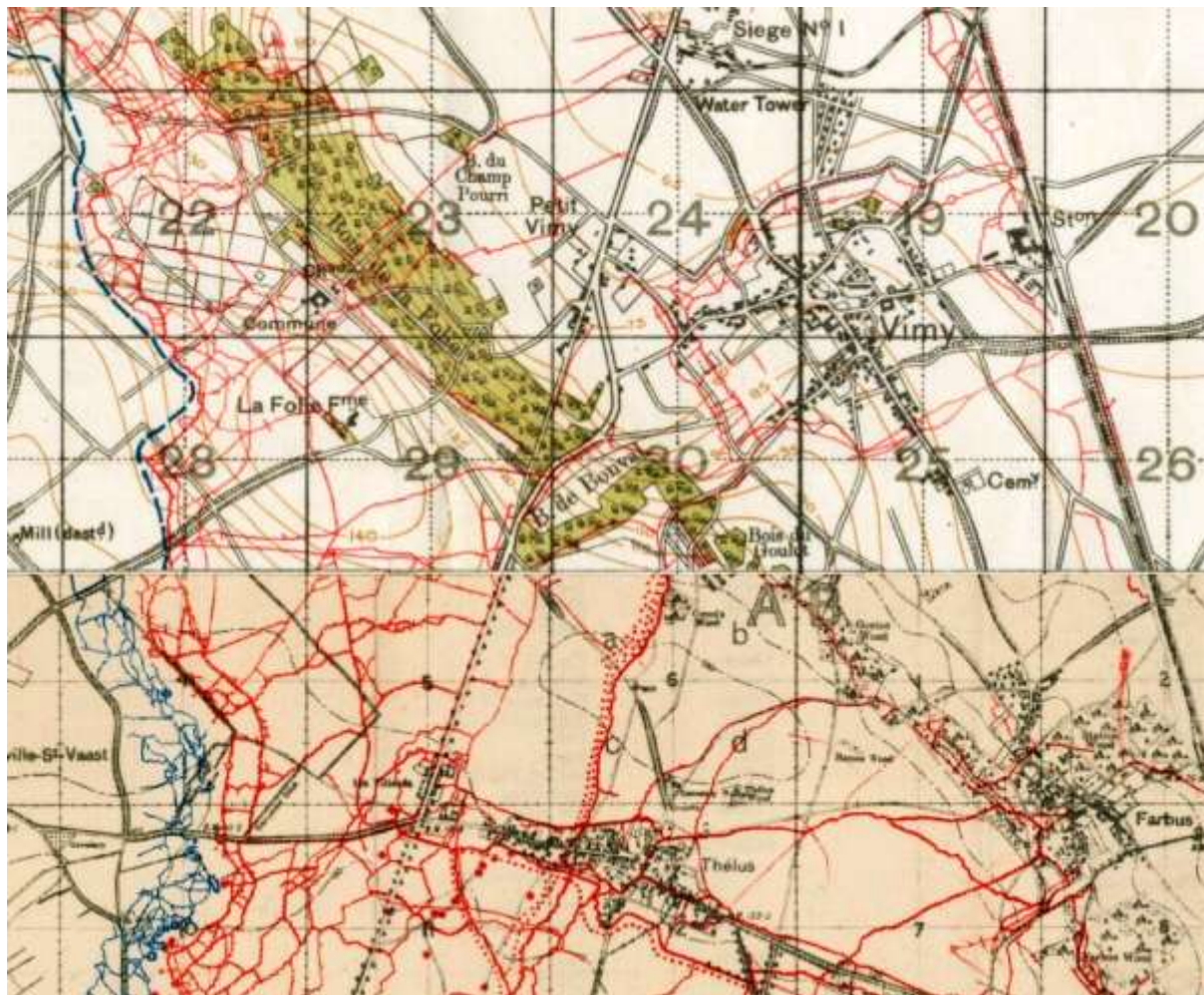
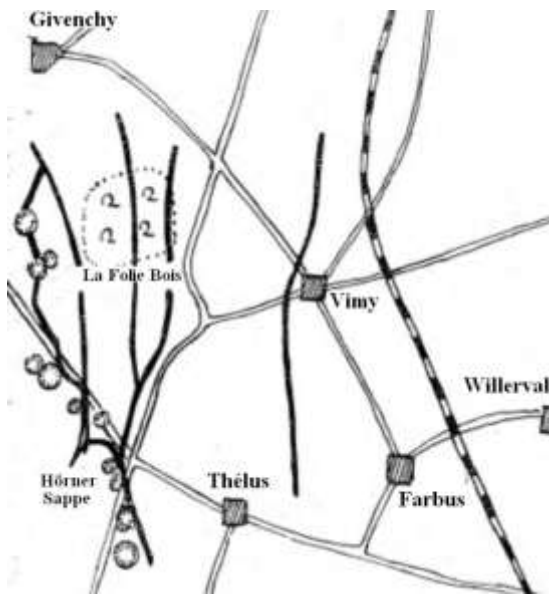
Om aftenen indrykning over Arleux – Willerval – Thélus. 10. Kompanie besætter Afsnit E, 11. Kmp Afsnit F, 14. Kmp. Afsnit G og 9. Kompanie Afsnit H. Bataljons kommandostation i Wolfschlucht. Stillingen er dårlig og delvist stærkt sammenskudt. Dækningsrum ved 10. og 11. Kmp tålelige, ved 14. og 9. Kmp. højst nødtørftige. Fjenden ligger stedvis kun 30-40 meter væk.

10. oktober:

Hele dagen ubrudt artilleri og minekaster ild. Om aftenen heftige håndgranatkampe omkring Sapphoveder ved 9. og 14. Kompanie. Forplejning kommer kun frem om natten. Til udbygning af de bagved liggende grave under ledelse af Vizefeldwebel Winning, 11. Kompanie, stiller hvert kompagni to grupper. Lt.d.R. Hachmeister, 2 underofficerer og 12 mand afkommanderes til uddannelse på minekastere.

11. oktober:

Om dagen stadig heftig minekaster og artilleriild, primært mod 10. Kompanie. Kl. 1430 kraftig stigende ild, blandet med gasgranater. Thélus beskydes med 28-cm granater. Om eftermiddagen håndgranatangreb mod alle Sapphoveder, som alle afvises blodigt.

13. oktober:

Aften afløsning af RIR 86. 10. og 11. Kompanie i regimentsreserve i Bastion A, 14. Kompanie som brigade-reserve i kældre i Thélus. 9. Kompanie i reserve i Willerval.

17. oktober:

March til Oppy i hvile kvarter

19. til 20. oktober:

Formiddag indsat med 500 mand i etablering af en ny adgangsgrav vest for Willerval.

21. oktober:

Til afløsning af III./163 rykker bataljonen ind i gamle afsnit. Arbejdet begynder på et tunnel-lyttesystem.

24. oktober:

Om aften løber tre franskmænd (IR 138) over ved Offizier-Sappe 3.

25. oktober:

Flere dages regn er hårde ved gravene. Afløsning i løbet af natten. 9. Kmp. til Bastion A, 11. Kmp til II. Grav, 10. Kmp. til Thélus og 14. Kmp. til Willerval.

26. oktober:

Stærk minekasterild over Offizier- og Hörner-Sappe. Om eftermiddagen sprænger fjenden Offizier-Sappe, hvorved en stor del af besætningen begravnes. Fjenden trænger ind i krateret, men kastes ud igen af 9. Kompanie med håndgranater.

29. oktober:

Afløsning af march til Oppy. Bataljonen indsættes i arbejdet på Loen-Weg.

2. november:

Afløsning af III/162 i forreste linje. På grund af dagsregnen, står den fuldstændig under mudder og vand, og den vanskelige afløsning er først gennemført hen på morgenen. Betegnelsen på gravene er i mellemtiden ændret, så de forløber fra højre mod venstre: S1, S2, S3, S4. Om eftermiddagen støder vores pionerer under minegravning på en fjendtlig tunnel. Franskmændene beskudt gennem det opståede hul. Tunnelen sprænges den følgende dag. Det nye krater bliver uden modstand besat af os.

3. november:

Håndgranatkamp omkring sprængkratere i Afsnit S4 (10. Kompanie).

4. november:

Fjendtligt fremstød bliver afvist af 10. Kompanie i en timelang kamp på håndgranater. I Afsnit S2 gennemføres en sprængning, som fjenden gengælder med artilleri. Vi besætter den ene, fjenden den anden side af det opståede krater.

5. november:

Ødelæggelse af fjendtlig minegang med modsprængning.

6. november:

Resultatløs fjendtlig minesprængning. Aften afløsning. 10. Kmp. marcherer til Willerval, 11. Kmp til Thélus, 14. Kmp i beredskab, 9. Kmp. til Bastion A. Om natten arbejdes på en udbygning af stillingen.

10. november:

Afløsning og march til Oppy. 90 mand erstatning ankommer. I hvileperioden gennemføres i Øvelsesværk Neuvireuil gennemført øvelser til angreb på den fjendtlige stilling, planlagt til den 14. november. 1./Pi. 22 deltager.

13. november:

De sidste forberedelser til angrebet gennemføres.

14. november:

Kl. 24 afmarch af stormkompagnierne 9 og 10 og de tildelte pionerer fra 1./Pi. 22, fulgt af 11. og 14. Kompanie. I Willerval udlevering af håndgranater. Opmarchen gennem grave, stedvist i vand og mudder til brystet, i

den mørke nat var meget vanskelig. Først omkring kl. 0500 når de første dele frem til kampstillingen. Kl. 0700 starter stormen. Fjenden svarer øjeblikkeligt igen med spærreild. 9. Kompanie når i den første storm ind i den fjendtlige grav. Under forbitrede håndgranatkampe kommer angrebet fra Hörner-Sappe og i den første fjendtlige sapper kun langsomt frem. Lt.d.R. Frey, der med sin sædvanlige tapperhed løber frem i spidsen på sin deling, falder allerede efter få skridt. På grund af deres hensynsløse gå-på mod udmærker sig specielt Lt.d.R. Meyer, Unteroffizier Miethe, Lilienthal, Dose og Goldberg, samt fra mandskabet Alker, Ebs, Steffens, Böning, Lörbs, Seydel, Reis og Hartig, alle 9. Kompanie. 10. Kompanie måtte bane sig vej gennem det mudrede og pigtrådsfyldte kraterlandskab under kraftig beskydning, men alligevel nåede dens stormtrop deres mål i første storm. Kun punkterne 6 og 7 nås ikke. Punkt 5 nås, men går igen tabt. Herunder finder også den tapre Unteroffizier Hamann, 10. Kmp. heldedøden. På højre fløj overløber stormtroppen en fjendtlig sappe, hvis besætning nedkæmpes med håndgranater, men støder så ind i en stærk hindring, hvor den tapre Unteroffizier Heyn falder under nedkæmpelsen. Vores tropper havde vanskeligt ved at fastholde Punkt C, hvor fjenden gik til modangreb den ene gang efter den anden. Kort efter måtte dele af 11. og 14. Kompanie gribe ind i den frem- og tilbage bølgende kamp. Der blev taget 22 fanger og et stort bytte.

15. november:

Omkring kl. 0400 angreb fjenden, men afvises af 9. og 11. Kompanie. Derimod bliver 10. Kompanie trængt tilbage. 10. og 14. Kompanie klargjorde øjeblikkeligt til modangreb, men et nyt angreb mod Hörner-Sappe kom dem i forkøbet, der igen blodigt blev afvist med artilleri- og håndgranatild.

16. november:

Mellem kl. 0400 og 0600 afløses højre afsnit af 5./bayr. I.R. 15, den venstre af I./RIR 99. III. Bataillon rykker i beredskab med 11. Kmp i Bastion A, 14. Kmp i beredskab, 10. Kmp. til Thélus, 9. Kmp. til Willerval, totalt udmattet efter 48 timers hård kamp.

21. november:

120 mand erstatning ankommer.

22. november:

Om aftenen blev en deling fra 14. Kompanie under Lt.d.R. Block alarmeret og under kraftig artilleriild trukket frem til S 4.

23. november:

Afløsning og march til Oppy.

24. november:

Exzellenz von Hartz inspicerer de i stormen deltagende troppeenheder. Glædelig overraskelse i bataljonen, da Regimentskommandøren, Oberst von Alt-Stutterheim, var til stede. Lykønskning til bataljonen for det gode resultat.

27. november:

Indrykning i forreste linje.

28. november:

Bataljonen arbejder for fuld kraft med udbygningen af af III/162 erobret sappestilling efter en minesprængning og håndgranatkamp. Kl. 0500 bliver et fjendtlige angreb afvist af 9. og 10. Kompanie.

2. december:

Afløsning og indrykning i beredskab. Regnvejret fortsætter. Talrige sygdomstilfælde.

5. december:

Afløsning og march til Oppy.

9. december:

Indrykning i forreste linje. Den tilmudrede stilling kan dårligt nok fastholdes.

13. december:

Afløsning og indrykning i beredskab. De fleste grave og dækninger er styrtet sammen på grund af det fortsatte regnvejr.

17. december:

I hvil i Oppy

21. december:

Major Mund overtager kommandoen over det sammensatte Regiment 3. Bataljonskommandør bliver Hptm. Niemeyer fra III/162. Aften indrykning i forreste linje.

24. december:

I de tidlige morgentimer endegyldig afløsning fra dele af RIR 231 og bayr. 15 I.R. De afløste kompagnier samles i Oppy. March til Pont-de-la-Deule ved Douai. Efter tre måneders hårde kampe kunne disse tapre krigere, som på trods af alle anstrengelser, aldrig mistede modet og deres gyldne humør, endeligt komme til det længe savnede hvil i gode kvarterer.

26. december:

I kirkerne strålede julelysene fra grantræerne. Efterfølgende julefest ved Kompagnierne. Under stor jubel blev de pakker fordelt, som familie og foreninger i Bremerhaven havde tilsendt.

31. december:

Et sort år lå bag os. Vi tænkte på de brødre, der herude hvilede i fremmed jord.

1916

1. til 11. januar:

Ud over lettere tjeneste har kompagnierne fuldstændig hvil. Besøg af Exzellens v. Boehn.

13. januar:

Det sammensatte Infanterie-Regiment 3 opløses. Bataljonerne returnerer til deres stamregimenter. III. Bataillon rykker til Dourges, hvor den igennem kommer under kommando af Regimentet.

13. Stillingskamp ved Angres vest for Liévin

(9. januar til 22. juni 1916)

Situation:

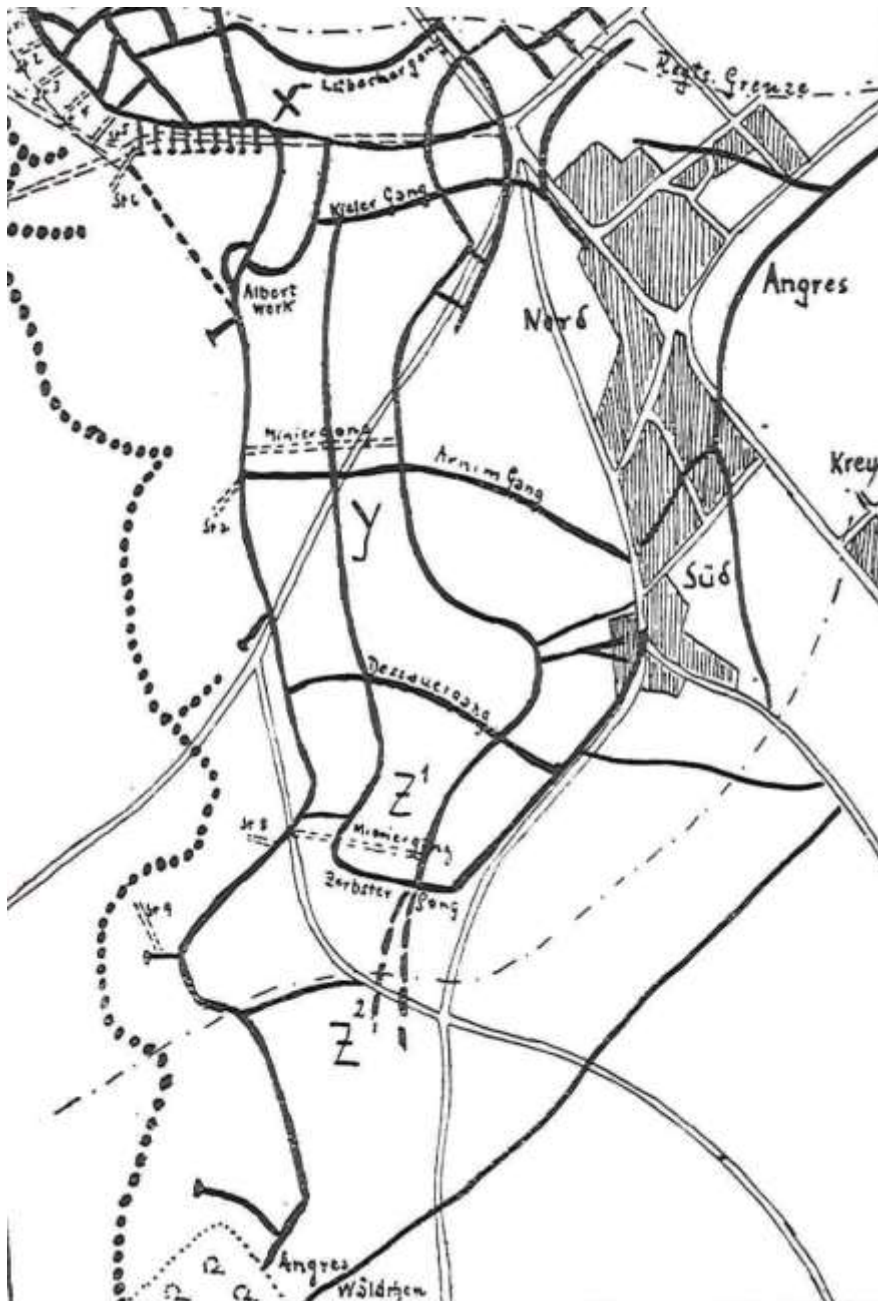
Montenegro anmodede den 13. januar om indstilling af fjendtlighederne og indledningen af fredsforhandlinger. På Vestfronten øgede kampaktiviteterne. Begge sider indsatte kampopklaringer i forbindelse med en livlig artilleri- og minekaster indsats. Talrige minesprængninger og større lokale kampe i gravene. Forberedelser til den tyske Verdun-offensiv.

Situationen ved Regimentet:

Regimentet havde afløst RIR 86 i stillingen vest for Angres. Afsnittet var omkring 2000 meter bred og lå som nordlig forlængelse af stillingen Angres-skoven – Souchez dal. Stillingen lå fuldstændig under fjendtlig observation fra Loretto-højderne, og fjendens indvirkning fra Loos-buen var mærkbar.

Den lange adgangsvej gennem Liévin var skjult for fjenden af de lange husrækker og ophængte stråmåtter langs vejen. Vest for Angres gav terrænet ingen naturlig dækning. På grund af den opgravede kalkjord aftegnede sig grave og gange sig tydeligt.

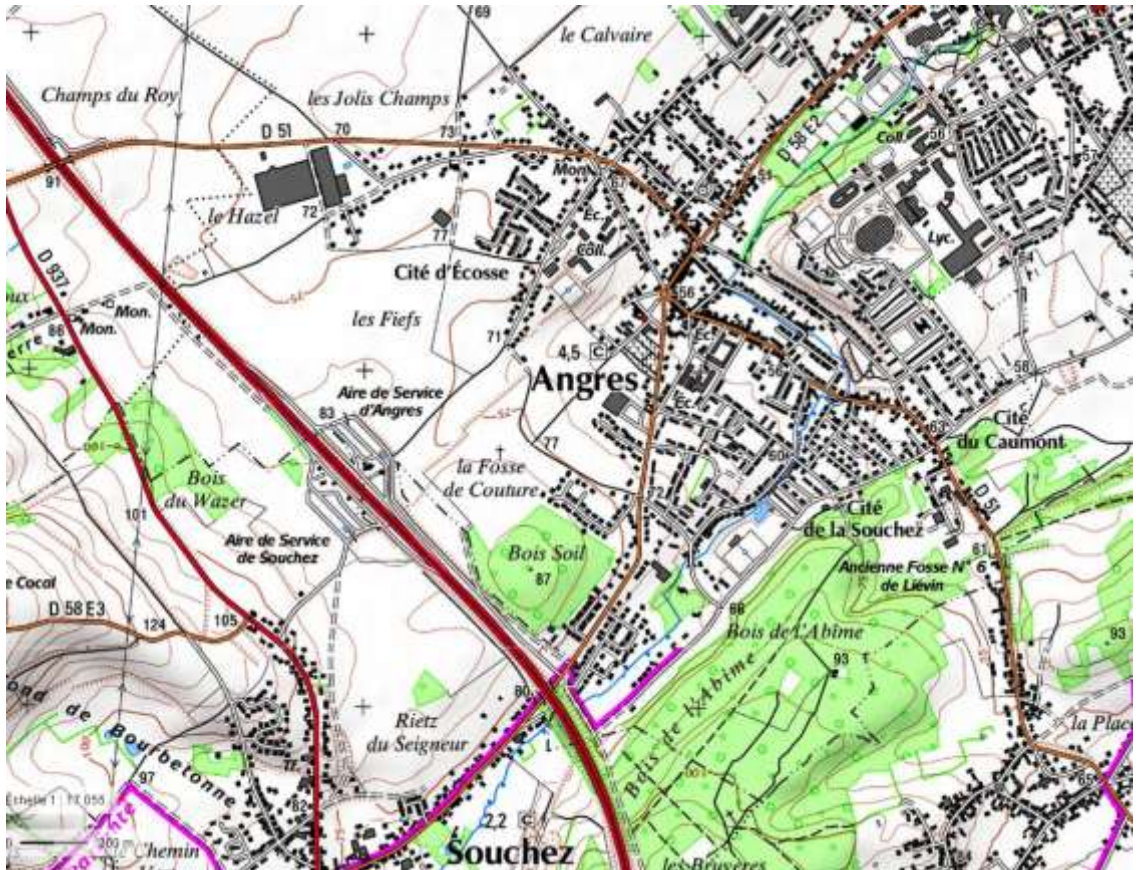
Afsnittet var taktisk opdelt på følgende måde: Afsnits-kommandør ved Wegekruz Angres Nord. Denne var underlagt fire kompagnier i Afsnittene X, Y, Z 2 og Z 2 og den svagere II. Grav. Desuden tre kompagnier fra beredskabsbataljonen, nemlig med et kompagni i hver af mellemstilling højre og venstre og Angres Süd, inklusiv Füsiliergraben. Beredskabs-kommandør Liévin med et kompagni fra beredskabsbataljonen i Liévin i bølgeblik dækninger og to kompagnier fra hvilebataljonen i Cité du Moulin. Regimentsstab Lens med reserve på en bataljonsstab og to kompagnier i Sallaumines. M.G.K. var fordelt på samme måde som bataljonerne.

Overfor Afsnit X og Z 2 lå de fjendtlige stillinger omkring 80 til 150 meter væk, og i Afsnit Y og Z 1 omkring 400 til 500 meter. Specielt Z 1 og Z 2 led under kontinuerlig artilleriild. I X og Z 2 var der til sikring mod fjendtlige tunnelgrave etableret lytte tunneler. Stillingens forsvarsevne var endnu svag. Pigtrådshindringer og II. Grav var, specielt på venstre fløj, først lige påbegyndt, som også de nedgravede dækningsanlæg, mens enkelte observationsposter i beton var færdige. Etableringen af et afvandingssystem i hele stillingen, sammen med en afstivning af gravenes vægge med træ, var påbegyndt. Jordbunden på højre fløj var gunstig med et tyndt muldlag over kalkjord, mens den på venstre fløj bestod af tung lerjord.

12. januar:

IV. afløser RIR 86 i beredskab.

13. januar:

Kl. 10 overtager Regimentsstaben kommandoen over afsnittet. Om aftenen rykker I. Btl. i forreste linje, II. Btl. i kvarter til Cité du Moulin og Sallaumines. Afløsningen gennemføres uden forstyrrelser. I den følgende tid afløses hver 4. dag. Regiment Sieck opløses. III. Btl. går tilbage under Regimentet. Den evangeliske feltpræst Schwarzkopf tilgår Regimentsstaben.

14. januar:

Opstilling af et afvandingskommando under Lt.d.R. Müller (Karl-Max) og Offizierstellvertreter Tappe. Regimentets Pioner- og nærkampmiddeldepot etableres i Angres under Unteroffizier Rober. Lt.d.R. Barg bliver observationsofficer ved I. Bataillon.

2./Res.Pi. 9 under Hptm. Kessler indsættes i afsnittet. Imidlertid kan kun en mindre styrke indsættes i forreste linje på grund af talrige opgaver i forbindelse med artilleriets og baglands stillinger.

16. januar:

Om natten gennemførte 2./Res.Pi. 9 med held en patrulje mod den fjendtlige sappe overfor Z 1, hvor to samleladninger af håndgranater blev bragt til sprængning.

18. januar:

Som afledning af egen angrebshensigt skal der udvises øget kampaktivitet. Af denne grund bliver der i Regimentets afsnit gravet otte sapper frem.

21. januar:

På ordre fra Division forskyder Regimentsstaben til kanten af Sallaumines i retning Noyelles.

25. januar:

Til vildledning af fjenden blev der om natte opkastet såkaldte "Gittergräben" mellem I. og II. Brav. Den fjendtlige artilleri tog straks efter det blev lyst, disse under beskydning.

26. januar:

2. Kompanie gennemfører med støtte fra minekastere fra M.W.-Kompanie 8 et kraftigt patruljefremstød mod Sappe i og k.

27. januar:

Kejserens fødselsdag. Gudstjeneste for de dele af Regimentet, der var i hvil. Efterfølgende parade. Om aftenen fejrede kompagnierne i deres kvarterer på værdig vis vores Øverste Krigsherres fødselsdag.

Vores artilleri har planmæssigt dagligt øget deres aktivitet. Det fjendtlige artilleri svarede kun svagt. Dens gengældelsesild lå primært mod de bagved liggende bebyggelser, specielt Lens lå under kraftig beskydning. Talrige indbyggere såres eller dræbes af deres egne landsmænd.

29. januar til 6. februar:

I forberedelse til den tyske Verdun-offensiv indføres generel orlovsspærre.

7. februar:

Byen Lens er de sidste dage igen kraftigt beskydt. Exzellenz von Boehn inspicerer den forreste stilling og udtaler sin anerkendelse af troppernes holdning og det udførte arbejde.

9. februar:

Fjenden synes væsentligt forurologet af vores livlige artilleri, minekaster og infanteri aktiviteter. På grund af den fortsatte virkningsskydning er den fjendtlige forreste grav overfor Afsnit Z 2 fuldstændigt ødelagt og rømmes af fjenden.

12. februar:

Arbejdet på "Rupprecht"-sappen, påbegyndt i januar, genoptages.

14. februar:

Opstilling af en minekaster-enhed til Lanz M.W. under Lt.d.R. Hachmeister.

15. februar:

III. Bataillon bliver trukket frem til afløsning. Forinden overgår 12. Kompanie til III. og 14. Kompanie til IV. Bataillon. Som korps-reserve forskyder IV. Bataillon til Dourges.

18. februar:

I IR 22 stilling nord for Liévin skydes en fransk civilist, der forsøger at bringe efterretninger til fjenden. Herefter indføres skærpet overvågning af civilbefolkningen, der hidtil ikke havde lidt meget under den tyske besætning.

Under regimentskommandørens orlov overtager Major Mund kommandoen.

20. februar:

I 17 R.D. afsnit bliver de sidste forberedelser truffet til en storm på Gieseler-højderne.

21. februar:

Det tyske angreb på Verdun begynder. Som afledning af fjenden fra hovedoffensiven, og til forbedring af egen stilling, gennemfører 17 R.D. på samme tid stormen på Gieseler-højderne. I Regimentets afsnit er der forhøjet kampberedskab under angrebet. IV. Bataillon står til disposition for 17 R.D. under angrebsoperationen. Kompagnierne anvendes til forsynings- og sårede transporter.

29. februar:

Ugunstige vejrforhold. Daglige snebyger, frost, tøvejr forårsager mange skader på vores stillinger.

M.G.K. bringes op på en styrke på 9 geværer. Samtidig oprettes ved kompagniet to delingsfører stillinger. Til opstilling af M.G. Scharfschützen Trop 72 og 105 afgiver kompagniet enkelte underofficerer og mandskab.

1. marts:

Bau-kommandoet under Lt.d.R. Müller (Karl-Max) skifter kvarter fra Cité de Mouling til Liévin.

3. marts:

Talrige observationer siden den 14. februar synes at bekræfte, at franskmændene i fronten foran Regimentet er afløst af englændere. Under opklaring af den fjendtlige stilling udmærker sig især Lt.d.R. Wentz, Vizefeldwebel Hoop, 6. Kompanie og Unteroffizier Marcus 15. Kompanie.

16. marts:

Endeligt har vejret bedret sig med et dejligt varmt forårsvejr. Den fjendtlige minegravning har i den sidste tid væsentligt forstærket. Den fjendtlige M.G. forstyrrelsesild vanskeliggør i væsentlig grad arbejdet på dækninger, specielt bortskaffelsen af den udgravede jord fra tunneler og dækninger

M.G. Scharfschützen Tr. 72 med 6 M.G. under Lt.d.R. Sautter, underlægges Regimentet og besætter M.G. stillinger i Afsnit Z 1, Z 2 og mellemstilling venstre.

19. marts:

En lytte-station fra Korps-Fernsprech-Abteilung, placeret i Regimentsafsnittet, har også kunnet aflytte tyske telefonsamtaler. Telefonkablerne bliver fornyede og særlige kodeord indført til samtaletrafik til forreste stilling.

26. marts:

Regimentet tildeles til udbygning Fabarius-Riegel med "Walpurgisgang" og slotspark Rollencourt.

Den sidste Lanz-Minekaster i Regimentsafsnittet ødelægges af en rørsprængning, så Regimentet i den følgende tid måtte undvære dette vigtige nærkampvåben.

27. marts:

Fra Ersatz-Bataillon ankommer 50 mand erstatning til M.G.K., hvorved kompagniets afløsnings vanskeligheder er løst.

31 marts:

De tilkommanderede officerer til foreringen af 15. og 16. Kompanie, Lt.d.R. Rüther, Babbe, Wriedt, samt underofficerer og mandskab fra 17 R.D., der under deres tjeneste ved Regimentet har gjort sig godt bemærket, vender tilbage til deres stamregimenter. Lt.d.R. Verkelmann overtaget 16. Kompanie.

Da 2./Res.Pi. 9 fuldstændigt er optaget af det stærkt øgede arbejde med minegravning, afgives til ledelse af det pionertekniske arbejde Lt.d.R. Lichtsinn og Vizefeldwebel Hoop, 6. Kompanie.

April:

Ved godt vejr hersker heftig aktivitet i luften. Begge sider gennemfører mindre ildoverfald. Liévin og Lens ligger hyppigt under schrapnell ild.

17. april:

Den fjendtlige afløsning i stillingen, afsløret af lyttestationer, bliver virkningsfuldt lagt under vores artilleri. Fjenden forholder sig herefter om natten påfaldende rolig.

21. april:

Vedvarende regn de sidste dage har kraftigt tilmudret stillingen. Efter ugelangt arbejde dag og nat afsluttes arbejdet på Minegang Z 1. Gennem denne er der skabt en underjordisk forbindelse mellem første og anden grav til mellemstillingen via en 105 meter lang tunnel.

27. april:

Vizefeldwebel Jennewein, 12. Kompanie, en urokkelig soldat, faldt under patrulje. Hans lig blev ved en dygtigt gennemført officerspatrulje bjærgtet af Lt.d.R Carsens (Hans), Gefreiter Greese og Gefreiter Sellemann.

Maj:

Den gensidige kampaktivitet forstærkes mere og mere.

5. maj:

Udbygningen af Fabarius-Riegel nu så fremskredet, at beredskabskompagniet Liévin-Wellblechdorf bliver forlagt hertil. I stedet forlægges beredskabskompagni Liévin Ost til Wellenblechdorf.

7. maj:

I tunnel "Zürich" i Z 2 udløses en knusemine af 2./Res.Pi.9 til ødelæggelse af en fjendtlig sprængtunnel. Lt.d.R. Rieper, Ersatz-Reservist Mareck, Musketier Schröder, 1. Kompanie, udmærker sig under patrulje.

9. maj:

Bataljonens korpsreserve i Dourges bliver stillet til disposition for 17. R.D. til arbejdstjeneste. Ifølge disse opgaver måtte der i Regimentets afsnit indstilles mange arbejder til udbygning af stillingen.

Til udbygning af minekaster-stillinger blev ved Regimentet opstillet et skansekommando af personel fra Ammunitionskolonner og træn, samt af Reserve-Sanitäts-Kompanie 12 under kommando af Lt.d.R. Fengler.

15. maj:

Major Mund afgives til III. A.K. Med ham mister Regimentet en dygtig, rutineret bataljonskommandør, der ubrudt siden krigen start havde ført bataljonen med fuld succes. Hptm.d.L. Worthmann overtager kommandoen over III. Bataillon.

17. maj:

96 mand erstatningspersonel ankommer.

19. maj:

Vizefeldwebel Seeger, 14. Kompanie, en dygtig delingsfører, såres dødeligt. På patrulje udmærker sig Lt.d.R. Leye og Gefreiter v. Alten, 9. Kompanie.

21. maj:

I sammenhæng med kampene i 17. R.D. afsnit ved Givenchy hersker også i Regimentets afsnit heftig artilleri og mineild.

23. maj:

Liévin ligger om natten under kraftig beskydning. Engelsk modangreb ved Givenchy.

26. maj:

Samtlige kompagniførere i forreste linje placeres i II. Grav.

2. juni:

Fjenden knuser Tunnel "Zoppot" i Z 2.

3. juni:

I forbindelse med en sprængning forsøgte fjenden om natten med et patruljefremstød efter omhyggeligt artilleri og minekaster forberedelse mod Z 2, men blev med støtte fra M.G. Scharfschützen-Trup 72 afvist af 9. Kompanie. Til gennemførelse af patrulje-operation "Wassertante" blev Minen-Werfer Kompanie 218 under kommando af Lt. Link tilknyttet Regimentet. Patruljedeltagerne indøvede operationen i øvelsesværket i Sal-laumines. Om aftenen kraftig artilleri- og minekaster ildoverfald mod den fjendtlige stilling overfor Z 2. I forbindelse med denne opnåede Lt.d.R. Hachmeiers minekaster afdeling særligt gode resultater.

6. juni:

På ordre fra General-kommandoen blev IV. Bataillon opløst. Oberst v. Alt-Sutterheim inspicerede om eftermiddagen bataljonen under en parade i Dourges.

Han erindrede her med tak kompagniernes indsats ved Moulin-sous-Touvent, Thélus, Crapeaumesnil, i Souchez-dalen og ved Angres. Personelsituationen nødvendiggjorde nu opløsningen af denne velprøvede bataljon. Stampersonel returnerede til deres gamle kompagnier. Erstatningspersonel fordelt på kompagnierne.

Af hensyn til afløsning blev en taktisk stab (T.St.) opstillet. Fører blev Hptm. Schellin, adjutant Lt.d.R. Kruse, Observationsofficer Lt.d.R. Wentz. Denne stab fik taktisk underlagt kompagnierne 1, 8 og 10.

8. juni:

Om morgenen blev en modsprængning gennemført med godt resultat i Zoppot tunnelen for at forstyrre det fjendtlige tunnelarbejde.

9. juni:

På ordre fra General-Kommandoen blev patruljeoperation "Wassertante" aflyst på grund af ammunicionsmangel.

I afsnittet blev der endnu engang foretaget ændringer af organiseringen. Den blev delt i to afsnit: Afsnit Nord med II. henholdsvis III. Bataillon med afsnit X, Y og Zw højre. Afsnit Süd: I. henholdsvis Taktisk Stab med Afsnit Z 1, Z 2 og Zw-venstre inklusiv Füsiliiergraben. Beredskab: en stab i Liévin og et kompagni i hvert af Fabarius-Riegel, Liévin-Wellblechdorf og Liévin-Ost henholdsvis II. Stilling. Reserve: en stab og tre kompagnier i Sallaumines.

Ved denne ændring blev det opnået, at kompagnier kunne komme i hvil hver 4. uge.

11. juni:

Patrulje Vizefeldweibel Rost og Lt.d.R. Dckow bringer vigtige opklaringsresultater om den fjendtlige stilling med tilbage.

2./Res.Pi. 9 får hver dag tilført 180 mand til støtte for minearbejdet.

13. juni:

I tunnel "Zürich" blev en kontramine sprængt med godt resultat. Regimentet for tildelt fem M.G. til forstærkning.

Om aftenen nyinddeling af afsnittet. RIR 86 rykker ind i Afsnit Souchez-dal. Regimentet overdrager Afsnit Z 2 og venstre fløj af Afsnit Z2-I til RIR 86. Modsat overtages Afsnit W fra "Walpurgisgang" til "Ernst-August-Graben" fra RIR 84. Ved denne ændring i afsnit måtte Regimentet overgive den med så stor besvær bedst udbyggede Afsnit Z 2.

17. juni:

Tidligt om morgenen afvises et fjendtligt patruljefremstød mod venstre fløj af 12. Kompanie. På ordre fra Arme-Oberkommando bliver M.G. Scharfschützen-Trup 72 flyttet fra Regimentets stilling til Fouquières.

18. juni:

Lt.d.R. Hess bliver dødeligt såret under observation af den fjendtlige stilling fra Sappe T. Om aftenen styrter vores tapre kampflyver Immelmann ned ved Sallaumines.

19. juni:

Fjenden gennemfører kontrasprængning af Tunnel "Zebra" i Afsnit Z 1.

Til aflastning af M.G.K. blev Regimentet tildelt mandskab fra Res.Jäg.9 og Kav. M.G. Abt. IX A.K. Ydermere blev to mand af Regimentet afgivet til uddannelse ved M.G.K.

20. juni:

Fjendtlig patrulje fremstød mod II-Sappe afvises uden problemer af Patrulje Unteroffizier Pröhl, 10. Kompanie.

22. juni:

M.G. Scharfschützen-Trup 72 forlægges til Pont-de-la-Deule og dermed ud af Regimentet. Lt.Sautter har med sine folk både i forsvar og i udbygning af stillingen gjort fremragende tjeneste.

14. Opklaring og demonstrationskampe i Afsnit Angres i sammenhæng med Somme Slaget

(23. juni til 7. juli 1916)

Situation:

Den tyske Verdun-offensiv var efter nogle indledende succeser, gået i stå. De allierede rustede sig i løbet af foråret til en storoffensiv, der omfattede alle krigsskuepladser. Deres overlegenhed i ammunition skulle sammen med indsættelse af hidtil ukendte tekniske midler, bringe aksemagterne til fald.

Den 23. juni begyndte Slaget på Somme med en artilleriforberedelse til det store angreb. Den 1. juli fulgte fjendens massestorm.

23. juni:

Patrulje Lt.d.R. Bentrup bringer vigtige opklaringsresultater tilbage fra den fjendtlige Sappe g 7.

24. til 27. juni:

Systematisk indskydning af fjendtligt artilleri og minekastere mod Afsnit W og X. Klare, præcise observationer fra observationsofficerer Lt.d.R. Wintz, Lorenzen (Gerhard) og Schumacher (Anton) giver afsnitskommandører og vores artilleri muligheden for indsættelsen af modforholdsregler mod fjenden.

29 mand erstatning til M.G.K. ankommer. Patrulje Vizefeldwebel Brüningk, 2. Kompanie, indhenter gode opklaringsresultater fra den fjendtlige Sappe g 1.

Via 113 I.D. indvies denne dag under deltagelse af H.K. Højhed Grossherzog von Mecklenburg-Schwerin, den nyanlagte samlekirkegård ved Cuts, hvor også 87 officerer og mandskab fra Regimentet er begravet. Et detachment under Oberleutnant Rudolph deltager i denne højtidelighed.

28. juni:

Kl. 0010 rammer på en gang meget kraftig ild og gas over Regimentets afsnit. Kl. 0200 bliver et svagt fjendtligt fremstød mod højre fløj af W let afvist af 5. Kompanie. Kl. 0250 følger endnu et infanteriangreb mod Afsnit Z og X. Herunder trænger omkring 20 fjender ind i Sappe b, men kastes efter en kort kamp ud igen. Først omkring kl. 0300 begynder den fjendtlige ild at svækkes. De Kompagnier, der blev overrasket af den fjendtlige trommeild under arbejdstjeneste i hindringer og II. Grav, havde klaret sig udmærket. Efter udsagn fra fangne englændere havde 8 officerer og 130 mand fra 18. Battalion/5. Land.Inf.Brigade deltaget i stormen. Tre englændere faldt under nærkampe i vores grav. Under forsvaret mod angrebet udmærkede sig især: Lt.d.R. Hengstenberg (†), Unteroffizier Conrig, Runge, Gefreiter Körner, Lorenzen, Wehrmann Bode, 5. Kompanie, Vizefeldwebel Hansen, Musketier Thürmer, 6. Kompanie, Lt.d.R. Glantz, Unteroffizier Jansen, Reservist Sass fra Minen-Werfer-Abt.

29. juni til 7. juli:

Fornyede fjendtlige fremstød mod W og X afvises. Den gensidige heftige artilleri og minesprængnings aktivitet fortsætter. Under en ændring af Afsnits inddelingen overtager Regimentet Afsnit V og afgiver Afsnit Z 1.

15. Stillingskamp ved Luisenheim – Angres nordvest Liévin

(8. juli til 20. juli 1916)

Situation:

Den 1. juli var infanterikampene langs Somme begyndt. På trods af en stor indsats var det ikke lykkedes fjenden at gennembryde vores front. Behovet for indsættelsen af friske enheder krævede, at kræfter blev trukket ud af ikke angrebne fronter. Herunder skete flere ændringer i Afsnits og udvidelse af ansvarsområder for de enkelte kampenheder.

8. juli:

Ny ændring af Afsnit. Regimentet overtager Afsnit U og afgiver Afsnit Y. Afsnit højre: Stab i Luisenheim, II. henholdsvis III. Bataillon med kompagni afsnit U og V. Afsnit venstre: Stab i Walpurgisgang med kompagnier i Afsnit W og X.

9. juli:

Mens kompagnierne gennemfører besættelsen af den nye stilling, begynder omkring kl. 0045 kraftig artilleri- og minekasterild mod W og X. Også flere gasskyer sendes af sted. Fjendtlig patrulje trænger ind i den fuldstændig ødelagte grav ved Tunnel Zanthippe, men kastes ud igen af de fra begge sider fremstormende gravbesætninger fra 2., 2 og 9. Kompanie. Fjenden efterlod sig 8 geværer og talrige udrustningsgenstande. Underunder udmærkede sig Lt.d.L. Andersen. Gefreiter Uebler, der på udmærket måde havde forvaltet Regimentets Pionerpark i Angres, faldt.

11. juli:

2./Res.Pi. 9 udløser en kontraspængning i Tunnel Verona.

12. juli:

I Tunnel Badding omkommer flere folk som følge af gasforgiftning. Sanitetspersonel fra 6. Kompanie ydede straks opofrende hjælp.

M.G.K. og Kamp-træn forskyder til kvarter i Sallaumines, den store Bagage til Henin-Liétard. Oberstabsarzt d.L. Dr. Steinmetz forsættes til Reserve-Sanitäts-Kompanie 13. I stedet tiltræder ved Regimentet Stabsarzt d.L. Dr. Brückler.

14. juli:

Da den nyovertagne stilling befinder sig i en meget dårlig tilstand, tilkommanderes Regimentet et skanse-kompagni til arbejde i III. Grav.

Lt.d.L. Tank udnævnes til Gasbeskyttelsesofficer ved Regimentet.

15. juli:

På højre fløj af W tager Sappeposten, Unteroffizier Hinrichsen, 8. Kompanie, under afvisning af en fjendtlig patrulje, en englænder til fange.

16. juli:

Befaling fra General-Kommando: IX. Reserve-Korps skal holde sig klar til anden indsættelse.

17. juli:

I løbet af natten gennemfører fjenden flere røgangreb under kraftig artilleri-aktivitet. Et infanteriangreb føler ikke.

18. juli:

Afvandings-kommandoet opløses. Officerer og mandskab returnerer til deres kompagnier. Bataljonernes musikkorps samles i et Regiments musikkorps under ledelse af træblæser Dammann.

Om natten gentager fjenden deres røgangreb, som imidlertid ikke når vores stilling, men slår tilbage til den fjendtlige grav.

19. juli:

Fjenden knuser vores Tunnel Toni og Thea, uden dog at anrette særlige skader.

20. juli:

Om natten afløses Regimentet af 21. bayr. I.R. Gefreiter Wohlers, der i 1½ år har gjort udmærket tjeneste ved Regimentet som parkforvalter, falder. Den taktiske stab opløses.

Regimentet havde ligget i stillingen ved Angres på Loretto-højderne. Afsnits-kommandører og kompagniførere havde utrætteligt sat gang i stillingsudbygningen. Der havde været stillet store krav til mandskabet, som de trofast og uden pause havde opfyldt. Der havde været lagt stor vægt på konstruktionen af skudsikre, rummeligt dækningsanlæg. Derudover havde den stadig mere omfattende underjordiske minekrig dagligt krævet op til 300 mand. Under den livlige kampaktivitet siden slutningen af juni var der blevet stillet ekstra store krav til gravbesætningernes og posternes vagtsomhed og koldblodighed.

I Sallaumines var en ny militærkirkegård for IX. R.K. blevet anlagt, hvori de faldne havde fået et værdigt hvilested. Hver enkelt grav var forsynet med en gravsten.

Nu drog Regimentet væk for på ny at gribe ind på et afgørende tidspunkt af begivenhederne. Alle var sig bevidst om, at det i disse dage drejede sig om Fædrelandets skæbne, om hærens ære og om Regimentets.

16. Slager om Somme.

I. Indsættelse ved Martinpuich

(20. juli til 21. august 1916)

Situation:

Begge sider af Somme havde den engelsk-franske hær under massiv indsættelse af artilleri, ammunition, fly og balloner, tilføjet os følelige tab også i krigsmateriel, men alligevel ikke opnået et gennembrud. I sej forbitrede og anmassende kampe, var der her siden den 1. juli blevet udkæmpet det andet udmattelses slag i året 1916.

20. juli:

Efter afløsning gik Regimentet i kvarter: I. Btl. og 11. Komp. i Noyelles-Godault, II. Btl. i Beaumont, III. Btl. i Sallaumines. I løbet af dagen banetransport til Soyecourt ved Cambrai. Indkvartering: Regimentsstab og I. Btl. i Escaudoeuvres, II. Btl. og M.G.K. i Cagnoncies. III. Btl. Cauroir. M.G.K. og træn når frem efter fodmarch.

21. juli:

Fodmarch. Landsbykvarter: Rgt.St. og I. Btl. i Fontaine-N.D., II. Btl. i Cantain, III. Btl. i Anneux.

22. juli:

Forskydning med lastbiler. Kvarter meget snæver: Rgt.St., I. og II. Btl. Bancourt, III. Btl, 8. Komp og M.G.K. i Riencourt. Store bagage i beaumetz-lez-Cambrai.

23. juli:

Hviledag og forberedelse til indrykning. Regimentet skal afløse I.R. 165 syd for Martinpuich om natten fra 24. til 25. juli. Udskillelse af en førerreserve.

24. juli:

Afløsning ledet af 14. Infanterie-Brigade. Den forreste stilling ligger syd for Martinpuich halvvejs mod Bazintin-le-Petit. Forreste linje udgøres af enkelte stykker grav. Hverken dækningsanlæg eller løbegrave er til stede. Om dagen er forbindelse til forreste linje kun muligt med enkelte ordonnanser, som må passerer op til 400 meter på maven eller i spring fra krater til krater for at nå frem. I udkanten af Martinpuich i retning Pozières ligger en tværstilling. Ved kirken er der enkelte dæknings. Syd for Eaucourt-l'Abbaye – le Sars ligger "Bellowstilling", syd for Ligny-Thilloy – le Baraque – Warlencourt ligger "Gallwitz-Riegel". Begge stillinger er kun ringe udbygget. Om aftenen indrykning i stilling. Forreste linje: 9., 10., 11. og 12. Kompanie. Underafsnits kommandør (U.A.K.) er Hptm.d.L. Worthmann ved kirken. Beredskab: I. Bataillon Major Balan med 1. Kompanie i Riegel-stilling i den sydvestlige udkant, 3. Kompanie ved kirken. Brigade-reserve: 2. og 4. Kompanie i Bellowstilling. Divisions-reserve: II. Bataillon med 8., 5., 6. og 7. Kompanie i Gallwitz-Riegel. M.G.K. afløser M.G.K./165 i deres hidtidige stillinger. Regimentets kommandostation oprettes ved Eaucourt-l'Abbaye. M.G. Scharfschützen-Trup 72 underlægges Regimentet.

25. juli:

Fjenden er i løbet af natten trængt ind i Pozières. Afløsningen gennemføres under yderst vanskelige forhold. Forbindelse til højre med RIR 84 ved Pozières og til venstre til RIR 75 ved Bois-des-Foureaux. For at lette kommandoforholdene oprettes to underafsnit Højre og Venstre. Skillelinjen er feltbanen Martinpuich-Bazentin.

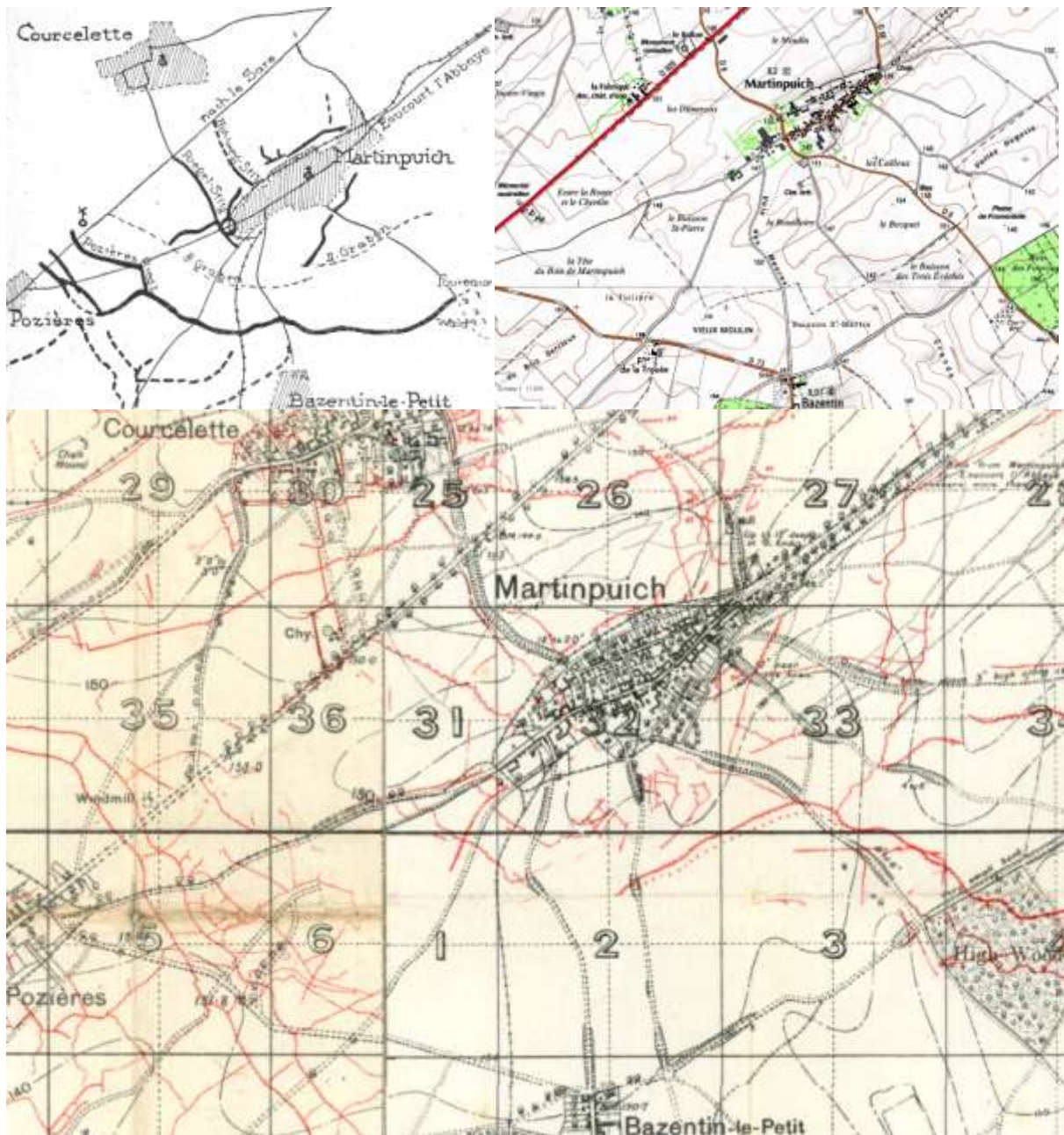
De indtrådte tab gør det nødvendigt allerede i løbet af dagen at indsætte delinger fra 1. og 3. Kompanie i forreste linje. Specielt 9. Kompanie har store tab.

26. juli:

Om natten har kraftig artilleri- og M.G. ild gjorde genforsyningen af forreste linje med forplejning og vand næsten umulig.

Til opfyldning af Afsnits-reserven bliver 4. Kompanie under Lt.d.R. Klüver trukket frem. II. Bataillon trækkes tilbage til Ligny i landsbykvarter.

Indretning af et Regiments infirmeri i Ligny under Stabarzt Dr. Stoess.

27. juli:

Efter voldsom artilleri forberedelse har fjenden om natten genoptaget sine angreb på Vindmølle bakken i RIR 84 afsnit.

II. Bataillon bliver med dele trukket frem i Bellow-Stilling. 9. Kompanie afløses af 1. Kompanie. M.G. Scharfschützen-Trp 72 ankommer om aftenen til Haplincourt. Regimentet udrustes med stålhelme, der svarer til forventningerne. I Eaucourt-l'Abbaye blev der oprettet et forplejningsdepot.

28. juli:

Om eftermiddagen og aftenen igen stigende fjendtlig artilleri- og flyveraktivitet.

29. juli:

Afløsning i løbet af natten. II. Btl. rykker i forreste linje, I. Btl. i beredskab. III. Btl til Ligny. Hptm. d.L. Schätzel afløser Major Balan i to dage som U.A.K. højre. Stab II, Major Engler bliver U.A.K. venstre. Efter 4

anstrengende dage i forreste linje kan det fuldstændigt udmattede mandskab endeligt gives nogen hvil. Officerer og mandskab har ydet deres bedste i tapper udholdenhed under den voldsomste fjendtlige beskydning.

Fra kl. 15 voldsom artilleriild med alle kalibre mod forreste stilling og bagved liggende områder. De endnu eksisterende skyttegrave blev nærmest jævnet med jorden. Mange af mandskabet begravet. Også efter mørkefald fortsætter fjenden i uformindsket styrke.

30. juli:

Kl. 1400 kunne kraftige bevægelser erkendes i den fjendtlige stilling. 1. Kompanie trukket frem til U.A.K. Venstre. M.G.Scharfschützen-Trup 72 frem til Below-stillingen. Kl. 1920 afvises det første fjendtlige angreb, der hovedsageligt rammer 8. Kompanie afsnit, på grund af den rettidige indgriben af Deling Lt.d.R. Menzel og Vizefeldwebel Ebeling. I flere følger angriber fjenden indtil mørkefald endnu to gange. I tæt samvirke mellem 7. og 8. Kompanie og de i stillingen indsatte M.G. under den handlekraftige og koldblodige føring af Lt.d.R. Meyer, afvises alle med blodige resultater. Stillingen forbliver fast i vore hænder.

31. juli:

Først ved daggry falder kampaktiviteten efterhånden. Om morgenen såres Major Balan. Regimentet mister med ham en trofast støttepille. Hptm. Schelling overtager kommandoen over I. Btl, Lt.d.L. Schröder 1. Kompanie.

Til forstærkning af forreste linje bliver dele af 4. Kompanie indsat ved 6. Kmp, og dele af 2. Kmp og to M.G. fra M.G. Ss.Trup 72 ved 8. Kompanie. Foran 8. Kompanie afsnit optælles omkring 200 døde. Fjenden beskyder vore sårede transportere på grund af at Røde Kors flag vises.

Fra H.M. Kejseren tilgår følgende Befaling: ”Jeg udtaler til Førere og tropper ved 1. Armee for deres udmærkede indsats i forsvar mod det engelsk-franske masseangreb den 30. juli min fulde anerkendelse og min kejserlige tak af hjertet. De har i tysk trofasthed gjort, hvad jeg og Fædrelandet ventede af dem. Gud hjælpe dem videre. Wilhelm I.R.”.

1. august:

Fjenden har på begge sider af feltbanen grave sapper frem og her bragt geværgranater og minekastere i stilling. Indsættelsen af disse nærkampmidler gør jeg ubehagelig følelig. Om eftermiddagen liver artilleri aktiviteten igen op, og vokser i løbet af natten til betydelig styrke. De bageste områder lægges kraftigt under gas.

Efter at pionermateriel i de første dage overhovedet ikke var til at skaffe, bliver nu mindre mængder leveret. Etableringen af dækningsanlæg i Below-stillingen og i Riegel-stilling Martinpuich påbegyndes.

Aften afløsning: I. Btl i forreste linje, III. Btl. i beredskab og II. i hvilekvarter i Ligny.

2. august:

Kraftig fjendtlig forberedelsesild varsler fornyet fjendtlig angrebshensigt. Om aftenen skal Regimentet fra RIR 84 overtage kompagni-afsnittet ved markvejen Martinpuich – Pozières. 11. Kompanie går i stilling sammen med to MG/31. Da yderligere dele af 12. Kompanie indsættes i 2. Kmp afsnit, trækkes 9. Kmp. frem til kirken. II. Bataillon rykker ind i Below-stillingen.

Kompagnierne har på grund af de store tab, især levende begravelser, kun en kampstyrke på omkring 50 mand. 240 mand erstatning ankommer i Ligny. Disse fordeles på kompagnierne og ved kompagniernes tilbagevenden, tilført disse.

3. august:

Vest for feltbanen har fjenden indsat fire tunge minekastere. Omkring kl. 13 starter trommeild primært mod venstre fløj, hvor 2. og dele af 12. Kompanie er i stilling. Hen under aften stiger ilden til største heftighed. Hele området indtil Martinpuich dækkes af røg og støv. Kl. 23 bliver et fjendtligt angreb afvist af 2. Kompanie.

4. august:

Kl. 0200 indsætter angrebet fornyet angreb mod 3. og 2. Kompanie. Oberleutnant a.D. Ezagunn falder i trofast pligtopyldelse. Fjenden trænger med en styrke på omkring 60 mand og et M.G. ind i 2. Kompanie stilling. 9. og 8. Kompanie indsættes af U.A.K. Hptm.d.L. Worthmann i modangreb. På trods af store tab blandt førerne, stormer de tapre kompagnier frem. Som ægte våbenbrødre lykkes det resolut handling resterne af 3., 2., 9., 12. og 8. Kompanie under føring af Lt.d.R. Meyer, Rinke og Vizefeldwebel Fleischhauer, under hårde kampe på håndgranater, igen at trænge fjenden ud af stillingen. Hen under morgen bliver også 10. Kompanie under Lt.d.R. Tiedau indsat i 3. Kompanie afsnit. Kl. 0800 er stillingen igen fast på vore hænder. Fjenden har lidt store tab og efterladt to sårede englændere i vore hænder. I det 2.000 meter brede regimentsafsnit er nu ni kompagnier indsat.

Regimentets kommandostation ved Eaucourt-l'Abbaye ligger om natten under voldsom beskydning. På grund af opståede brande, der oplyste en stor del af området og tiltrak sig yderligere artilleriild, måtte kommandostationen forlægges til den sydlige udkant af le Barque. Forplejnings- og nærkampmiddel depoterne blev flammernes bytte.

Om aftenen blev resterne af 2. og 10. Kompanie trukket ud af venstre fløjafsnit og erstattet af 8. og det sammenlagte 9. og 12. Kompanie under Lt.d.R. Rincke.

5. august:

Omkring midnat genoptager fjenden efter en kraftig ildforberedelse, sine angreb og trænger i RIR 84 afsnit på begge sider af landevejen Pozières – vindmølle bakken, ind i stillingen. 11. Kompanie under Lt.d.R. Sass afviser i en forbitret håndgranatkamp, støttet af de to hos ham indsatte M.G., alle fjendtlige angreb. Alligevel var kompagniets langt fremspringende shilling yderst truet. Omkring middag forstærkede RIR 84 sin venstre fløj. Hermed blev situationen også bedre for Regimentets afsnit.

Ved mørkefald blev 11. afløst af 6. Kompanie og 7. Kompanie indsat på venstre fløj. Dermed er alle kompagnier indsat i forreste kampzone.

6. august:

Kl. 0150 afviser venstre kompagni-afsnit i tæt samarbejde med RIR 75 et stærkt fjendtligt håndgranatangreb.

Omkring midnat bliver RIR 84 afsnit endnu engang trængt tilbage, så den langt fremspringende 6. Kompanie bliver stærkt truet. Kl. 0530 angriber fjenden 6. Kompanie efter en voldsom trommeild. Lt.d.R. Fengler falder under bitter nærkamp. Det lykkes Unteroffizier Kähler med seks mand fra 6. Kompanie at afspærre graven og fastholde spærringen mod alle angrebsforsøg. Kl. 1930 blev resterne af 5. Kompanie under Lt.d.R. Carstens (Hans) indsat i modangreb. I et resolut angreb stormer Lt.d.R. Carstens frem og presser englænderne ud af graven. Den lille tapre skare er i fare for at gå til under de gentagne fjendtlige masseangreb. Bravt fastholder Lt.d.R. Carstens, selvom han selv var såret, med 15 tapre mænd fra 5. og 6. Kompanie den fremskudte stilling, og sikrer herigennem udbygningen af en ny tværstilling, som den 7. august om morgenen besættes under tilbagetrækning af højre fløj i tilslutning til RIR 84.

I mellemtiden havde fjenden også fornyet sine angreb mod venstre fløj. Kl. 23 bliver her et stærkt engelsk angreb, der i flere følger når tæt ind foran vores stærkt ødelagte grave, blodigt afvist af kompagnierne under Lt.d.R. Weingart, selvom de allerede i 6 dage havde ligget under den voldsomste ild og kontinuerlige kampe.

Om aftenen blev I./RIR 15 underlagt Regimentet til afløsning af forreste linje, foruden en deling af 2./Musketen Bataillon 1.

7. august:

På grund af den livlige artilleriild kunne afløsningen af den forreste linje kun gennemføres under store vanskeligheder, og strakte sig til hen på morgenen. U.A.K. Højre, Major Engler, II/RIR 31, Venstre Hptm. Frhr. v. Forstner I/RIR 15. To delinger fra 2./Musketen Bataillon 1 blev indsat ved Martinpuich. Kompagnierne fra RIR 31 var fordelt på følgende måde: sammensat 5. og 6. Kompanie i Riegel-stilling Martinpuich, 4. Kompanie ved kirken, sammensatte 1., 2., 3., og 7., 8. Kompanie i Below-stillingen, III. Bataillon i Ligny. Kompagnierne reorganiseres og erstatningspersonel indført.

8. august:

Aften afløsning. 10. Kompanie til Riegel-stilling Martinpuich, 9. Kompanie til kirken, 11. og 12. Kompanie i Below-stillingen, II. Btl. til Ligny. 2./RIR 15 under Lt.d.R. Lützen afviste kl. 22 et kraftigt engelsk angreb. Dele af 9./RIR 31 blev til støtte trukket frem i forreste stilling.

9. august:

Hen på eftermiddagen blev et fjendtligt angrebsforsøg opdaget, som imidlertid ikke kom til udvikling i vores spærreild. Til afløsningen af Regimentet og I./RIR 15 ankommer I.R. 179.

10. august:

Afløsning i løbet af natten. Afsnit Højre I./IR 179, Afsnit Venstre III./IR 179. Afløsning af M.G.K./15 og M.G. Scharfschützen-Tr. 72 i stillingen af M.G.K./IR 179. Til forstærkning af dette regiment blev yderligere seks M.G./RIR 31 under Lt.d.R. Heinsen stillet til disposition. Kl. 0800 overdrager Regimentsstaben kommandoen over afsnittet til I.R. 179. I/RIR 15 vendte tilbage til Armegruppen. RIR 31 samlede sig i Ligny.

Under yderst vanskelige forhold i den kraftige sommerhede havde Regimentet siden den 24. juli ubetinget fastholdt den betroede stilling mod talrige kraftige fjendtlige angreb, og herunder tilføjet fjenden voldsomme tab. Foruden troppernes fremragende præstation, skal her også tænkes på ordonnanserne, der i det dækningsløse

terræn, fastholdt forbindelsen til den forreste stilling ved indsættelsen af hele deres personlighed. Det samme gjaldt for telegrafpersonellet, der hele tiden utrætteligt gjorde deres tjeneste under den voldsomste beskydning.

11. august:

March til Frémicourt. Banetransport til Marcoing.

12. august:

March til Cambrai, banetransport til le Cateau. Indkvartering: I., II., M.G.K., M.G. Ss.Tr. 72 i Forest, Regimentsstab og III. Bataillon i Pommereuil.

13. til 21. august:

Hvil. Indretning af et infirmeri. Til de mavesyge blev en specialkost fremstillet. Forplejningen god. Tropperne sundhedstilstand bedrede sig hurtigt. Exzellenz von Boehn besøgte tropperne og udtalte sig fulde anerkendelse for Regimentets indsats.

17. Stillingskamp sydøst for Loos

(22. august til 22. september 1916)

Situation:

Fortsættelse af Somme kampene og i Øst og Sydøst af de russiske og italienske angreb. Den 27. august erklærede Rumænien krig mod Østrig-Ungarn, den 28. august Italien krig mod Tyskland. Den 29. august udnævnte H. majestæt Generalfeldmarschall von Hindenburg til chef for Generalstaben og General Ludendorff til Generalquartiermeister.

22. august:

Banetransport fra Landrecies til Libercourt. Underbringelse: Rgt.Stab, I. og II. Btl., M.G.K. og M.G. Ss.Tr. 72 i Libercourt, III. Btl. i Wahagnies. Aften afløsning af 5. bayr. I.R. på begge sider af vejen Béthune-Lens. U.A.K. Højre III. Btl. kompagnier: Afsnit A 3 besat med 10. Komp, B 3 med 12. Komp., forreste mellemstilling Ost af 9. Komp, bageste mellemstilling Nord af 11. Komp.; U.A.K. Venstre, II. Btl. kompagnier: Afsnit C 3 med 5. Komp, Afsnit D 3 med 6. Komp., Afsnit E 3 af 7. Komp., forreste mellemstilling West af 8. Komp., bageste mellemstilling Süd af 2. Komp.; I. Bataillon med 1., 3, 4. Komp. i Harnes, hvor også Regimentsstab og de i hvilværende dele af M.G.K. og MG.Ss.Tr. 71 indkvarteredes. Afløsning alle 6 dage.

23. august:

Ringe kampaktivitet. Minekrig. Foruden stillingsbyggeri blev uddannelse af tropperne prioriteret.

Opstilling af Taktisk Stab (T.St.) under Hptm.d.R. Engelhardt og adjutant Lt.d.R. Kruse og Minewerfer-Abt. Lt.d.R. Hiallers og et Baukommando Lt.d.R. Müller (Karl-Max).

Som regimentets observationsofficer blev udnævnt Lt.d.R. Lorenzen (Gernard) og Hartje. Til Grabenofficer udnævntes Lt.d.R. Hauschildt, Sauerwein, Vizefeldwebel Speissen, Lüttel. I Regimentets afsnit arbejdede 5./Feld bayr. Pi.Btn. 2 med udgravningen af minetunneler.

29. august:

Fra naboregiment 86 blev Afsnit E 2 frem til vejen Lens-Loos overtaget.

31. august:

Nyfordeling af hvilekvarterer. Rgts.Stab og II. Btl. i Harnes, I, III, M.G.K. og MG Ss.Tr. 72 i Courrières. Under afløsning blev transport tog anvendt til Lens. M.G.-deling Lt.d.R. Heinsen vender tilbage fra Martinpuishc.

3. september:

5./Feld.bayr.Pi.Btl. 2 afløses af Pionier-Mineur-Kompanie 297.

5. september:

Fra RIR 84 overtages Afsnit ”i” til inklusiv Sappe ”e”. Til opstilling af nye enheder afgives RIR 75 til 17. R.D. Til opstilling af et nyt Regiment bliver 1. Kompanie efter lodtrækning afgivet til RIR 397 i Carvin. Kom-

pagniet havde deltaget i alle kampe siden krigens begyndelse, og havde under kampene ved Somme udmærket sig under dens dygtige, rutinerede Lt.d.L. Schröder. Regimentet mistede et tappert kompagni og med den mange kampprøvede mænd.

6. september:

Nyformering af 1. Kompanie under Lt.d.R. Schumacher (Anton). Kompagnierne og I.R. 163 afgiver hertil underofficerer og mandskab. Kompagniofficerer: Lt.d.R. Lucius fra IR 163, Feldwebel-Leutnant Ahlers, Vizefeldwebel Ebeling, Fliechhauser, Feldwebel Heger.

9. september:

1./Res.Pi. 9 ankommer og overtager fra Mineur-Kompanie 297 minetunnel 9-13. I Tunnel 6 bliver der om aftenen udløst en kontramine til ødelæggelse af det fjendtlige arbejde.

12. september:

I Tunnel 6 sprænges der igen. Herefter kunne fjendtlig minearbejde ikke længere høres.

17. september:

I den sidste tid var artilleri, minekaster og geværgranat aktiviteten stigende. Den dygtige og længe med Regimentet tæt forbundne M.G. Scharfschützen-Tr. 71 under Lt.d.R. Sautter bliver trukket ud af stillingen og erstattet med MG-Ss.Tr. 46B.

20. september:

RIR 241 begynder afløsning af Regimentet.

22. september:

Afløsning gennemført reglementeret. Regimentet samler sig i hvilekvartererne. Regimentet havde kun ligget i stillingen ved Loos i en måned. I denne korte tid var meget opnået. Kompagnierne havde uden pauser arbejdet på at forbedre stillingen. Erfaringerne fra kampene langs Somme havde overbevist hver enkelt om vigtigheden af en stærk forsvarsstilling med skudsikre dækningsrum.

Ved siden af blev uddannelsen med eftertryk forstærket, og herunder de ændrede kampbetingelser til gode set. Især blev der langt vægt på skydning og beskyttelsen mod gas. Gasbeskyttelsesofficer Lt.d.L. Tank havde indsats sig med stor iver i den vigtige, ansvarsfulde funktion.

18. Slager om Somme. II. Indsættelse øst for Lesbeufs-Morval

(23. september til – 18. oktober 1916)

Situation:

Efter Rumæniens krigserklæring havde den engelsk-franske hær med en enorm indsats af materiel og personel med stor styrke fornyet deres angreb langs Somme. Den 25. september begyndte en ny række hårde kampe, som slaget om Somme var så rige på. De midler, fjenden indsatte, øgedes fortsat.

23. september:

Banetransport til Aubigny-au-Bac. Indkvartering: Rgts.Stab, I. og II. Btl. i Cagnicourt, St. III, 9., 10 Kompanie i Villers-les-Cagnicourt, 11, 12, M.G.K. og MG Ss Tr. 46B i Buissy.

Oberst von Alt-Stutterheim bliver udnævnt til kommandør af 5. Garde-Infanterie-Brigade. Regimentet mister med ham en forbilledlig fører, en gammel-preussisk officer, en mand af udtømmelig energi, som havde ført Regimentet til sejr i mange vanskelige slag og kampe. Til sin oprigtige beklagelse beklagelse kan Oberst v. Alt-Stutterheim ikke længere nå at tage personlig afsked med tropperne. Om aftenen samledes officerskorpset i Regimentes stabskvarter for her at tilbringe nogle timer til afsked med den afgående kommandør. Major von Weber, Jäger-Bataillon 2 var udnævnt til hans efterfølger. Indtil denne nåede frem, overtog Major Engler føringen af Regimentet.

24. september:

Fodmarch. St. I, 1., 2., og M.G.Ss.Tr. 46B til Sapignies, 3., 4. Komp. til Baugnâtre, II. Btl. til Béhagnies, St.III, 9., 10. og 11 Komp. til Favreuil, 12. Komp. til Biefvillers, M.G.K. til Mory.

25. september:

Skansetjeneste vest for Bihucourt – Avesnes-les-Bapaume.

26. september:

Formiddag skansetjeneste. Eftermiddag march til Ytrers som Armee-reserve.

27. september:

Forberedelse til indsættelse. Opstilling af skansekommando af træn-mandskab.

28. september:

Ammunitionsdepot Ytres skydes i brand. Kvartererne bliver for en dels vedkommende betydeligt beskadiget. Aften afløsning af RIR 240 i dens stillinger øst for Lesboeufts. Kampbataljon I. Btl. under Hptm. Schelling. Forreste linje 4. Komp., II. Grav 2. Komp., Hulvejsstilling ved U.A.K. 3. Komp med hver to M.G. Saily-stilling 1. komp. med fire M.G. fra M.G.Scharfschützen Tr. 56B. Beredskab II. Bataillon under Hptm. Schätzel: Strohmierten-stilling 6. Komp., Vestkant 7. Kompanie, østkant Rocquegny 8. Komp. Stilling vest Bus 5. Komp.; III. Bataillon brigade-reserve i Ytres. Sidstnævnte indsættes i skansning mellem Rocquigny og le Mesnil. For at lukke et hul på venstre fløj af forreste linje bliver en deling fra henholdsvis 2. og 3. Kompanie skudt ned. Til højre tilslutning til RIR 84, til venstre med RIR 86.

29. september:

Kl. 0700 overtager Regimentsstaben i Rocquigny kommandoen over afsnittet. I sammenligning med stillingen ved Martinpuich, er denne nye stilling betydelig gunstigere. På grund af terrænets form havde fjenden kun ringe observationsmulighed over vores bageste områder. Dækningsanlæg fra tidligere artilleristillinger og påbegyndte nye dækninger gav nogen beskyttelse. På grund af organisering i dybden var behovet for indsættelse af enheder sparsommere. Som resultat af de nye kamperfaringer er forreste linje kun løst i kraterlandskabet fremskudt skyttelinje. M.G. er placeret i dybden og danner modstandsreder.

Ved dag gry blev en engelsk patrulje afvist på venstre fløj af 4. Kompanie og en engelsk fange fra 5. Division indbragt. Omkring midnat afvises et fjendtligt fremstød af vores spærreild.

30. september:

Med opklaring i vejret stiger artilleri og flyaktiviteten. Om aftenen ankommer den nye Regimentskommandør Major v. Weber og overtager kommandoen. Major Engler overtager igen føringen af II. Bataillon.

Om natten er der heftig fjendtlig patruljeaktivitet, specielt mod venstre fløj.

1. oktober:

Storkampdag. For at opnå bedre forbindelse med U.A.K. oprettes en ordonnanskæde. De bageste kompagnier arbejder på udbygning af deres stillinger.

Omkring middag kraftig stigning i den fjendtlige forberedelsesild. Kl. 17 angriber fjenden i tætte bølger, men afvises af vores M.G.- og infanteriild med støtte fra artilleriet. Om aftenen bliver III. Bataillon trukket frem i Bus-stillingen, 5. Kompanie til vestkant Rocquigny, 7. Kompanie i Saily-stillingen. Oberleutnant Buchholtz udnævnes til Regimentets M.G. officer.

2. oktober:

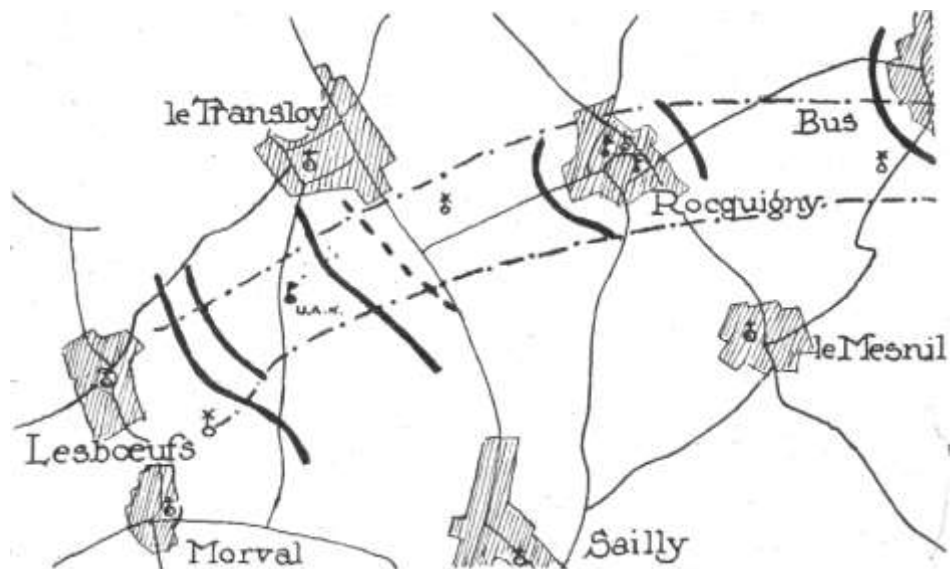
I løbet af natten angriber fjenden endnu engang fra Lesboeufts, med særligt pres mod venstre fløj, hvor han havde fundet et svagt punkt i den tilbage buende linje til RIR 86. Gennem et tæt samvirke mellem M.G. og I. Bataillons kompagnier bliver alle angreb afvist. Underunder falder kompagnifører for 4. Kompanie, Lt.d.R. Klüver og Offizierstellvertreter Krüger.

Vores respekterede Divisionskommandør, Generalmajor Wellmann udnævntes til kommandør for 20. Infanterie-Division. Generalleutnant Munddt afløser.

Aften afløsning: II. Bataillon under Major Engler bliver kampbataljon, III. Bataillon beredskab og I. Bataillon i hvil i Ytres.

3. oktober:

Vedvarende artilleribeskydning. Mange gasgranater. Hptm.d.L. Schätzel overtager kommandoen over I./RIR 84. Lt.d.L. Jürgensen overtager 4. Kompanie.

4. oktober:

Samvirket med artilleriet afprøves på ny. Lt.d.R. Schneichel leder som forbindelsesofficer ved Regimentets kommandostation indskydningen af spærreskydningen fra forreste linje. Vores kampsituation bedre sig mere og mere. Også vore kampfly støtter mere og mere effektivt det hårdt kæmpende infanteri. Om eftermiddagen sprænges kirken i Rocquigny, som fjenden anvender som et godt retningspunkt for deres artilleri.

5. oktober:

De vekslende våde vejrforhold koster mange kræfter hos de tapre, udholdende folk, som udsat ligger i kraterlandskabet under den massive fjendtlige beskydning. For at skåne tropperne bliver der afløst hver 3. dag. Aften afløsning: III. Bataillon under Hptm.d.L. Worthmann bliver kampbataljon, I. Bataillon beredskab, mens II. Bataillon går i hvil i Ytres.

6. oktober:

Kl. 1600 øges den fjendtlige artilleriild betydeligt. Om aftenen bliver et fjendtligt fremstød af omkring 100 mand opdaget og afvist af 9. Kompanie.

7. oktober:

Om natten udfører I. og II. Bataillon skansearbejde. Omgruppering af M.G.-stillingerne. Regimentets M.G.K. indsætter 11 M.G. vest for vejen le Transloy – Sully, mens M.G. Scharfschützen-Trup 46B indsætter 5 M.G. i de bagved liggende stillinger.

Tidligt på morgenen vendte Unteroffizier Bauer, 2. Kompanie, tilbage til egen linje, efter den 1. oktober at være taget til fange under nærkampene i forbindelse med afvisningen af det engelske masseangreb. Det havde taget denne pligttro, modige underofficer 5 dage og 7 nætter at undslippe gennem de fjendtlige linjer og ingenmandsland. Han havde måtte udholde den skammeligste behandling af de hykleriske englændere.

Ved dag gry begyndte en vedvarende, planmæssig stigende fjendtlig artilleribeskydning. Helt tilbage til Ytres ligger hele området under den kraftigste ild. I Ytres ødelægges Regimentets kommandokontor af en fuldræffer. Unteroffizier Mesenburg, en samvittighedsfuld soldat, falder. Kommandokontoret forlægges til Metz-en-Couture.

Kl. 1445 voldsomste beskydning. Alle tekniske signalforbindelser ødelægges på trods af alle anstrengelser. Forbindelsen opretholdes på trods af den voldsomme beskydning af ordonnanser fra kompagnier og stabe. Englænderne angriber i tætte skyttekæder med efter hinanden opfølgende grupper og afdelinger. Vores infanteri og M.G. åbner øjeblikkeligt ild. Vores spærreild sætter ind og ligger godt fordelt. Under voldsomme tab bryder det fjendtlige masseangreb sammen foran III. Bataljon. Med sej udholdenhed forsøgte fjenden endnu flere gange på ny at bryde igennem, men vores tapre krigeres velrettede ild ødelægger alle forsøg. Til støtte for RIR 84 bliver 5. Kompanie trukket frem til le Transloy.

8. oktober:

Hele natten vedvarende foruroligelsesild i Regimentets afsnit. En patrulje fra 11. Kompanie fastslår, at det var det franske Regiment 294, der havde angrebet venstre fløj af Regimentet. I Regimentets afsnit ligger skillelinjen mellem de fjendtlige hærs fronter.

I løbet af dagen øger de allierede fjender deres anstrengelser. Med stor heftighed og med korte mellemrum stormer englændere og franskmænd uden hensyn til deres overordentlig store tab tre gange i løbet af eftermiddagen. Det første angreb afvises øjeblikkeligt. Under andet angreb kl. 17 trængte fjenden ind i 9. Kompanie stil-

ling, men bliver dog gennem et modangreb fra 12. Kompanie, under medvirken af M.G., igen fordrevet i nærkamp. 1. Kompanie rykker frem i forreste linje til forstærkning af 9. og 11. Kompanie. Kl. 1830 følger det tredje fjendtlige angreb. Endnu engang bryder det ind i den totalt udmattede 9. Kompanie, og forsøger efter at være nået frem til vores II. Grav, at rulle fronten op. Under forbitrede nærkampe bliver den indtrængende fjende nedkæmpet af 3. og 10. Kompanie og frem for alt af den dygtige Deling Unteroffizier Paul, 3. Kompanie, og de i dybden kæmpende M.G. 4 englændere fra 1. London Rifle Brigade tages til fange. Et M.G. erobres. Efter den voldsomme, ophidsede kamp, forbliver stillingen fast på vore hænder. Vore kompagnier havde klaret sig strålende med heltmodig udholdenhed og sejhed.

Om aftenen bliver III. Bataillon afløst af Hptm. Schellin og hans I. Bataillon og går i beredskab. 6. og 7. Kompanie var i løber af kampen blevet stillet til rådighed for RIR 86. Som erstatning for Regimentet stillet 10./389 til rådighed til besættelse af R 1 (Sailly-) stillingen og 9./389 i Rocquigny.

9. oktober:

Omkring kl. 0300 er afløsning og reorganisering af enhederne gennemført. I løbet af dagen kommer 6. og 5. Kompanie tilbage til Regimentet. Yderligere bliver 2./160 og M.G. Scharfschützen Trupp 56B indsat i R 1-stillingen.

Store fjendtlige forskydninger ved Lesboeufs og Morval bekæmpes af vores tunge artilleri.

10. oktober:

Efter midnat afviste 4. Kompanie et kraftigt fjendtligt fremstød. Rocquigny under kraftig beskydning. Aften afløses RIR 84 af RIR 78. Samtidig afsnitsforskydning mod nord på en kompagnibredde frem til vejen le Transloy – Lesboeufs. 7. Kompanie vender tilbage til Regimentet. II. Bataillon i hvil i Ytres. Som forsvar mod panserede køretøjer bliver der i R 1-stillingen indbygget kanoner. Desuden bringer Minen-Werfer-Kompanie 218 otte lette minekastere frem i R 1 og R 2 graven ved Rocquigny. På grund af de store anstrengelser de sidste dage er enhedernes sundhedstilstand forværret sig meget. Mange mavesyge.

11. oktober:

Stigende artilleri aktivitet tyder på et fornyet angreb. På grund af meldinger fra I. Bataillon i forreste linje, overbragt af ordonnanser, kunne angrebet ikke gennemtrænge den godt liggende spærreskydning fra vores artilleri.

Aften afløsning: II. Btl, Major Engel, i forreste linje. I. Bataillon i beredskab. Lt.d.R. Müller (Karl-Max), som specielt udmærkede sig som fører for Bau-kommandoet på Loretto-højderne, falder.

12. oktober:

Storkampdag. Efter masseindsatsen af artilleri og fremmarchen af friske forstærkninger, forventer fjenden nu at kunne opnå sit mål, et gennembrud. Angreb i 4-6 bølger. Ved 7. Kompanie angriber englænderne især den fremspringende gamle kanonstandplads med store styrker. Efter fortvivlede, heltmodig modstand, bliver besættelsen her fuldstændig nedkæmpet. Øjeblikkelig indgreb fra vores forstærkninger fra II. Grav, fordrev igen englænderne, der efter en forbitret nærkamp flugtartig flygtede tilbage gennem vores virkningsfulde M.G.-ild. Fra en faldet engelsk officer fjernes vigtige dokumenter med angivelse af angrebsbefaling og mål, langt inde i vores stilling. Efter afvisningen af dette første angreb, fortsætter fjenden deres trommeild med uformindsket heftighed over hele Regimentets afsnit. 2./60 trækkes frem til R.1-stillingen og 9./389 til landevejen. Efter endnu tre timers artilleri, angriber fjenden igen kl. 1830 med stor styrke. Endnu engang bryder angrebet sammen med de udholdende, urokkelige tapre mænd fra II. Bataillon. Stillingen forbliver på vore hænder. Kl. 1930 indsættes et tredje engelsk angreb, men det standses allerede i dens vorden af vores kombinerede infanteri, MG og artilleriild. 9. og 11./31 trækkes frem i beredskabszonen. Feldwebel-Leutnant Steffensen, der allerede et par dage i forvejen var blevet lettere såret, falder.

13. oktober:

Spredt fjendtlig ild af vekslende styrke. Rocquigny ligger under særlig kraftig beskydning. På grund af vores godt liggende spærreild kommer et fjendtligt angreb om eftermiddagen ikke til udvikling. III. Bataillon bliver trukket frem i beredskab. 2./160 og 9./389 rykker til Ytres, I. Bataillon til Lechelle. 10. og 11./RIR 84 besætter R.1-stillingen.

14. oktober:

Efter omfattende artilleriild med alle kalibre, rykker fjenden overraskende kl. 1930 frem i angreb. Fjenden når tæt ind under vores stilling, men bryder så sammen i den rettidigt indsatte infanteri- og M.G.-ild og den no-

get sent iværksatte spærreskydning med artilleriet. En patrulje fra 6. Kompanie erobre et fjendtligt M.G. Endnu et fremstød kl. 2315 afvises uden større problemer.

15. oktober:

Samtidig med infanteriet afløses også M.G.K./31 af M.G.K./bayr. IR 125. I. og II./RIR 31 rykker til Villers-Outréaux.

Eftermiddag afløser III/bayr. IR 15 vores III. Bataillon, som herefter rykker til Metz-en-Couture. MG-scharfschützen-Trupp 46B afløses af MG.Ss-Trup 5c. Efter afløsning forlader den Regimentet og overgår til Armeegruppe. Under kampen havde det ydet Regimentet værdifuld hjælp.

16. oktober:

Kl. 0300 overdrager Regimentet kommandoen i Rocquigny til det beyr. IR 15. I 17 dage havde Regimentet forsvaret dens afsnit under hårde kampe, og på trods af store egne tab, afvist alle fjendtlige masseangreb. Med særlig stolthed kan Regimentet se tilbage på kampene under denne anden indsats langs Somme. Hver eneste officer og soldat havde i omfattende, forbitrede kampe, til det yderste opfyldt sin pligt, og dermed bidraget til Regimentets store succes. I stille heltegerning havde tyske mænd høstet nye laurbær til Regimentets fane, for Tysklands ære og storhed, og for beskyttelse af de kære derhjemme, uden store ord lidt og stridt.

Regimentsstab, I. og II. Bataillon marcherede til Ligny-en-Cambresis, III. Bataillon forskød med lastbil til Caullery.

18. oktober:

III. Btl. og M.G.K. march til Solesmes. Hptm.d.R. Engelhardt overtager III/RIR 86. M.G.K. nyformeres. Hver bataljon får sit eget M.G.K.. Førere bliver Lt.d.R. von Dorrien 1.M.G.K., Lt.d.R. Puls 2. M.G.K. og Lt.d.R. Meht 3. M.G.K.

19. Stillingskamp i Ypres buen ved Langemark

(19. oktober 1916 til 2. marts 1917)

Situation:

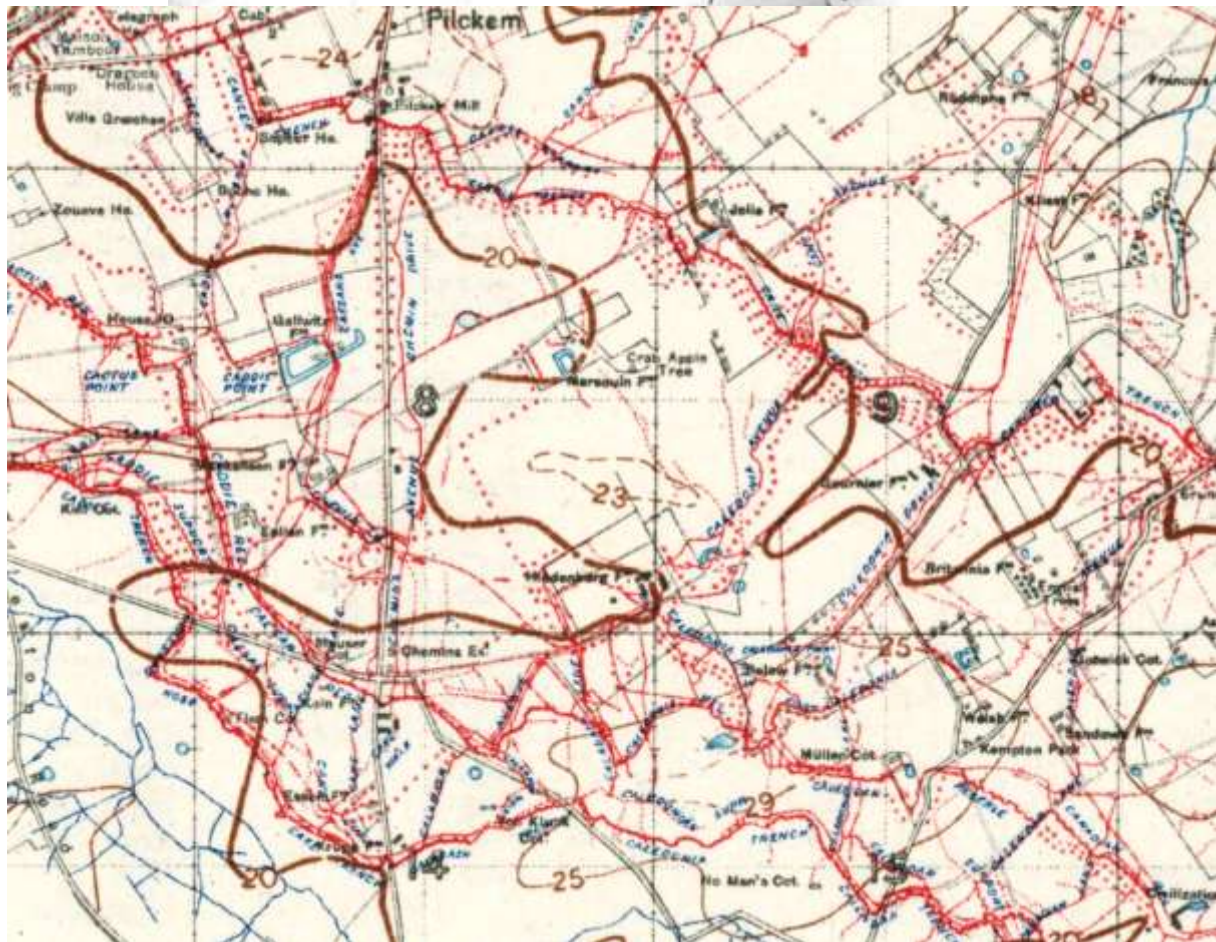
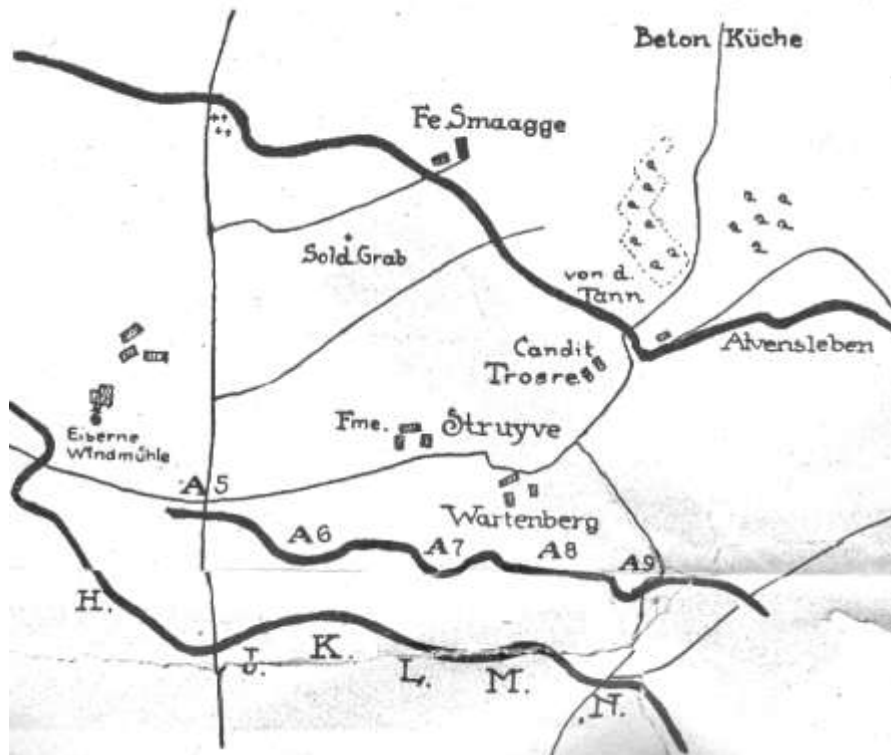
Langs Somme blev der endnu til slutningen af november udkæmpet forbitrede kampe. Et overraskende fransk angreb den 1. november og i midten af december kostede os resultaterne af Verdun-offensiven. Den 5. november blev Kongeriget Polen udråbt. Kejser Franz Joseph, der havde holdt sammen på folkene i dobbeltmonarkiet, døde den 21. november 1916. Mod årsskiftet blev nedkæmpelsen af Rumænien afsluttet. Erobringen af den frugtbare Walachei region gav så et hårdt tiltrængt tilskud til forplejningen for ikke at blive kvalt af den grusomme engelske hungerblokade. Den 12. december viste Centralmagterne deres ærlige vilje til forståelse ved bekendtgørelse af deres fredstilbud, men den ødelæggelses besluttede Entente gav kun et barsk afvisende svar. Under Englands ledelse arbejdede den fjendtlige ophidselsespropaganda med målet at frembringe en indre revolte i Tyskland. Slagord som "forståelsesfred", "Afrustning efter krigen", "Folkeforbund", "Befolkningens selvbestemmelsesret", "Kamp mod den preussiske militarisme og for civilisation og fred for de små stater" faldt i god jord i hjemlandet. Uden en stærk national bevidsthed lå hjemlandet i eksistenskampen under for denne illusion, og undsagde Hæren den nødvendige moralske kraft. Nok var hæren træt og dybt udmattet efter hårde, sejrige kampe mod en verden af fjender, men den forblev rank og fast, beredt på året 1917's store forsvarskampe.

19. oktober:

Banetransport til Flandern. Indkvartering: Rgts.Stab, I. og II. Btl. i Pittheim, III. Btl. i Eeghem.

20. oktober:

For anden gang siden krigen begyndelse havde Regimentet den ære, at blive inspiceret af den allerhøjeste krigsherre. Under denne deltog 1., 7. og 9. Kompanie, forstærket af mandskab fra de øvrige kompagnier. Hans Majestæt skred fronten af og, efter en kort tale, uddelte han personligt E.K. I til Lt.d.R. Meyer (Gustav) og Vizefeldwebel Fleischhauer, 1. Kompanie, samt flere E.K. II til underofficerer og mandskab. Efterfølgende fulgte parademarch.

21. oktober:

Ny officersbemanding træder i kraft. Som kompagniførere udnævnes Lt.d.R. Jürgensen, 4. Kompanie, Kaufmann, 5. Kompanie, Lt.d.R. Schaper (Fritz), 6. Kompanie, Wörner, 7. Kompanie og Weingart 10. Kompanie.

23. oktober:

Orlov for mandskabet frigives igen. Først og fremmest gives dem orlov, der siden krigens begyndelse havde været ved fronten, og endnu ikke to gange havde været hjemme på orlov.

24. oktober:

Regimentet afløser 2. Garde-Reserve-Regiment i stillingen sydvest for Langemark. III. Btl. kampbataljon, I. Btl. i beredskab, II. Btl i hvil i Staden. Afløsning gennemføres hver 7. dag. III. Bataillon går herefter i hvil i Ondank.

26. oktober:

Efter endt afløsning overtager Regimentet ansvaret for Afsnittet. Regimentsstab placeret ved banegården i Poelcapelle.

27. oktober:

Opstilling af et dræningskommando under Lt.d.L. Tank og en Minen-Werfer-Abteilung under Lt.d.R. Hauschildt og Unteroffizier Jansen.

31. oktober:

Regimentets nye ansvarsområde ligger i den nordlige Ypres bue. Fjenden ligger omkring 100 til 300 meter væk, og har ingen observation mod vores bagved liggende områder. I vores stilling ligger Højde 29. Kampaktivitet ringe. På grund af den høje grundvandsstand er grave for største delen anlagt oven på jorden og beklædt med hindringer. Pigtrådshindringen er generelt god. Dækningsanlæg er meget dårlige, og også de få betonkonstruktioner er svage. Ganske vist var et omfattende dræningssystem påbegyndt, men der var manglede stadig meget arbejde. Hvilekvarterer var gode. Tropperne kom godt ud af det med flamlændingene. Ruinerne af Ypres med den høje, værdige katedral, de mange, men velplejede kirkegårde og den dystre efterårsstemning gav området sit særlige, for Flandern betegnende, alvorlige indtryk.

I afsnittet arbejdede dele af 2./Ersatz-Pionier-Bataillon 24 med støbning af betondækninger. Kompagnierne i stilling havde deres køkkener i "Sackurweg". Forplejningen var god.

14. november:

Hauptmann v. Förster afkommanderes som fungerende brigade-adjutant ved 81. Infanterie-Brigade. Oberleutnant v. Oertzen fra Feldrektrutendepot III bliver fungerende adjutant for Regimentet.

18. november:

Gennem flere dage heftig fjendtlig artilleri aktivitet med indsættelse af også tunge kalibre, som forårsager store ødelæggelser på den opbyggede grave. De bageste kompagnier trækkes om natten frem til skansning i de forreste grave.

19. november:

Efter flere kraftige ildoverfald, gennemfører fjenden kl. 0030 et kraftigt patruljeangreb på 11. Kompanie. Under beskyttelse af artilleriild, trænger han ind i den fuldstændig ødelagte grav ved M.G. Martha og tager her 23 fanger. Vores blodige tab er store. Poster og patruljer i ingenmandsland kæmpede uden hensyn til den voldsomme fjendtlige ild, men løbes over ende af overmagten. Oprømningsarbejdet krævede indsættelse af alle kræfter gennem flere dage.

29. november:

Forplejningsofficererne, som ved indrykning i stillingen blev sat til rådighed for bataljonerne til tjeneste i skyttegravene, vender tilbage i deres funktioner som forplejningsofficerer. Unteroffizier d.R. Colbow, Regimentsstab, er af Hans Majestæt tildelt "Rettungsmedaille". Han havde den 12. juni 1916 under fare for eget liv, reddet en pioner fra at drukne.

30. november:

Uddannelse på let maskingevær påbegyndes, da Regimentet skal nydrustes med disse.

2. december:

Hauptmann v. Förster forsat til Officerer ved Armee og generalstabstjeneste ved A.O.K. I. Siden krigens begyndelse havde han været tæt forbundet med Regimentets historie. Det var med sorg i sinde, at han nu tog afsked med den enhed, som han havde taget til sig.

11. december:

En stærk engelsk patrulje blev afvist af 1. Kompanie.

17. december:

Under Major v. Webers orlov overtager indtil den 5. januar 1917 Major v. Grawert, RIR 86, kommandoen over Regimentet.

20. december:

Et Bau-Kompanie opstilles under I. Bataillon under Lt.d.L. Kaufmann samme med Lt.d.L. Tank og Offizierstellvertreter Vogeler. Kompagniet formeres af det hidtidige Bau-kommando, Feltbahn-kommando og Pionier-Park. 2/3 placeres i Langemark mølle, 1/3 i hvil i Staden.

Oberleutnant v. Oertzen tilgår Regimentet og udnævnes til Regiments Adjutant.

21. december:

Bataljonen i hvil flytter til Baraklejren St.Joseph.

23. december:

Om natten gennemføres patruljeoperation "Bukarest". Under Lt.d.R. Hoop og Offizierstellvertreter Müller (Hermann) trænger den op til 70 meter ind i den fjendtlige stilling. Efter en kort kamp på håndgranater, returnerer patruljen uden tab tilbage i vores stilling.

24. december:

Juleaften. Regimentet fejrer den 3. krigsjul i forhøjet beredskab i tilfælde af et fjendtlige overraskelsesforsøg. Talrig orlov gør det muligt for mange at fejre med de kære derhjemme. I storm og regn blev der holdt skarpt vagt, mens der også i dækningerne blev tændt som juletræer.

27. december:

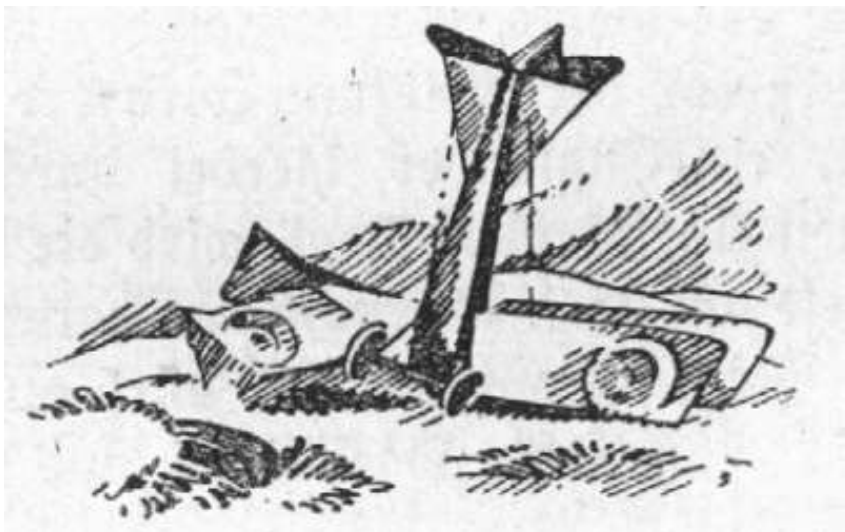
Højre afsnit frem til "Levensader" afgives til RIR 86.

28. december:

Afsnittet omorganiseres. Fire kompagnier i forreste linje, et kompagni i "Wartenberg" og "Beaulieu", tre kompagnier i "Albrechts-stilling".

31. december:

Forhøjet beredskab. Endnu et år går mod sin slutning. Vores fredstilbud blev med hånden tilbagevist af røverstærterne. Bevist om alvoren i vores opgave og parat til nye dage, ser vi med tillid året 1917 i møde.

1917

7. januar:

Om natten gennemføres med succes patruljeoperation ”Ulcera” mod ”Engländerhof” under føring af Lt.d.R. Lucius, 1. Kompanie. Tre englændere fra 39. engelske division tages til fange.

16. januar:

Exzellenz von Boehn inspicerer stillingen og udtaler Regimentet sin anerkendelse for troppernes friskhed og indsats.

26. januar:

I de sidste dage er den fjendtlige artilleri- og flyaktivitet steget. Mens Hptm.d.L. Worthmann er på Heeresgasschule i Berlin, overgager Rittmeister Braune kommandoen over III. Bataillon.

27. januar:

Kejserens fødselsdag. Regimentet tænker med troskab på sin Øverste Krigsherre.

31. januar:

Den livlige artilleriaktivitet fortsætter. Også de bagved liggende områder, Struyve Ferme, A.6 og A.7 stillingerne ligger hyppigt under ildoverfald med alle kalibre.

1. februar:

Kraftig frost. Oberleutnant d.L. Naese tilkommanderes Regimentsstaben som Rettergangs- og gasbeskyttelsesofficer.

13. februar:

Den livlige artilleriaktivitet fortsætter. Især bliver Afsnit M og N, Wartenberg, Ostweg vedvarende lagt under ild.

15. februar:

Kl. 0430 gennemføres patruljeoperation ”Deutschland” under føring af Lt.d.R. Glantz. Efter heftig nærkamp bringer patruljen fire englændere og et Lewis-M.G. med tilbage. Lt.d.R. Glantz lettere såres flere gange, men forbliver ved enheden.

18. februar:

Efter en kort, kraftig ildforberedelse angriber fjenden kl. 0415 med to kompagnier afsnittene G, H, I og K. Angrebet standses af en øjeblikkelig indsat M.G.-ild, og afvises med store tab af III. Bataillon.

Regiments Skriver Vizefeldwebel Flägel forsættes til Ersatz-Bataillon Heide til videre uddannelse som administrativ Feldwebel. Siden krigens begyndelse havde hans indsats været utrættelig og omhyggelig. Som ny Regimentssskriver udnævnes Unteroffizier Bethin, 4. Kompanie.

25. februar:

Kl. 0400 gennemføres patruljeoperation ”Wetzlar” under føring af den smidige Lt.d.R. Hoop mod en fjendtlig sandsæk-barrikade. Under bitter nærkamp bliver fire englændere nedkæmpet. En engelsk sergent taget til fange og et Lewis-M.G. erobret.

1. marts:

Regimentet afløses i stillingen af Marine-Infanterie-regiment 3. I. Battalion rykker til Thourout, III. Bataillon til Ondank.

2. marts:

II. Bataillon går i kvarter i St.Joseph.

Regimentet havde ligget i stillingen langs den nordlige Ypres bue i fire måneder. Den stadig stigende kampaktivitet havde stillet store krav til tropperne. Under flere patruljeoperationer havde tropperne igen bevist, at den gamle ånd på trods af store tab under Somme-slaget, endnu blev holdt i hævd i Regimentet. Ved siden af skanse-tjeneste dag og nat, havde bataljonerne omhyggeligt uddannet enkeltmand efter de nyeste kamperfaringer, frem for alt i forsvarskamp. Der blev samtidig afgivet talrigt personel til kurser i gasbeskyttelse og for kompagniførere og stødtropper. Udrustningen med let maskingevær var gennemført.

20. Grænsebevogtning af den belgisk-hollandske grænse, Lichtervelde-Thourout

(3. marts til 22. marts 1917)

Situation:

For at forkorte vores front mellem Arras og Soissons er Siegfried-stillingen blevet udbygget. Tilbagetrækningen af vore tropper til denne stilling var begyndt den 9. februar under operation "Alberich". Der måtte regnes med nye kraftige angreb mod alle fronter i foråret 1917. Den skærpede ubådskrig fra 1. februar skulle bringe aflastning til den hårdtkæmpede hær ved at afskære masseleverancerne af krigsmateriel fra Amerika.

3. til 22. marts:

Regimentet ligger med stab, I. og III. Bataillon i Thourout og II. Bataillon med 3. M.G.K. i Lichtervelde. Uddannelsen af bataljonerne i skyttegravskamp og i grundreglerne i "Forsvarsslag" blev gennemført på højtryk. Kompagnierne inspiceres i kampskolen. Hauptmann Buchholtz afkommanderes til uddannelse i generalstabs-tjenste ved General Kommando IX. Reserve-Korps.

21. Stillingskamp langs Yser og Forårsslag ved Arras, I. Indsættelse ved Wancourt

(23. marts – 18. april 1917)

Situation:

I Rusland blev zaren styrtet af en revolution. For os betyd det en vis aflastning af Østfronten. De Forenede Stater af Amerika erklærede den 5. april, at de befandt sig i krigstilstand med Tyskland. Efter pres fra de allierede fulgte næsten alle øvrige af verdens stater. Den 9. april begyndte den engelske offensiv ved Arras og den 16. april den franske ved Aisne og i Champagne. Den 7. april meddelte H.M. Kejsers og Konge i sit Påskebudskab, en omdannelse af den Preussiske landdag.

23. til 28. marts:

Regimentet rykker tilbage i den gamle stilling ved Langemark, hvor den afløser Marine-Infanterie-Regiment 3. Ringe kampaktivitet.

29. marts:

Afløsning i stillingen af I.R. 185. II. Bataillon i kvarter i Meulebeeke, III. Btl. til Lager Ondank.

30. marts:

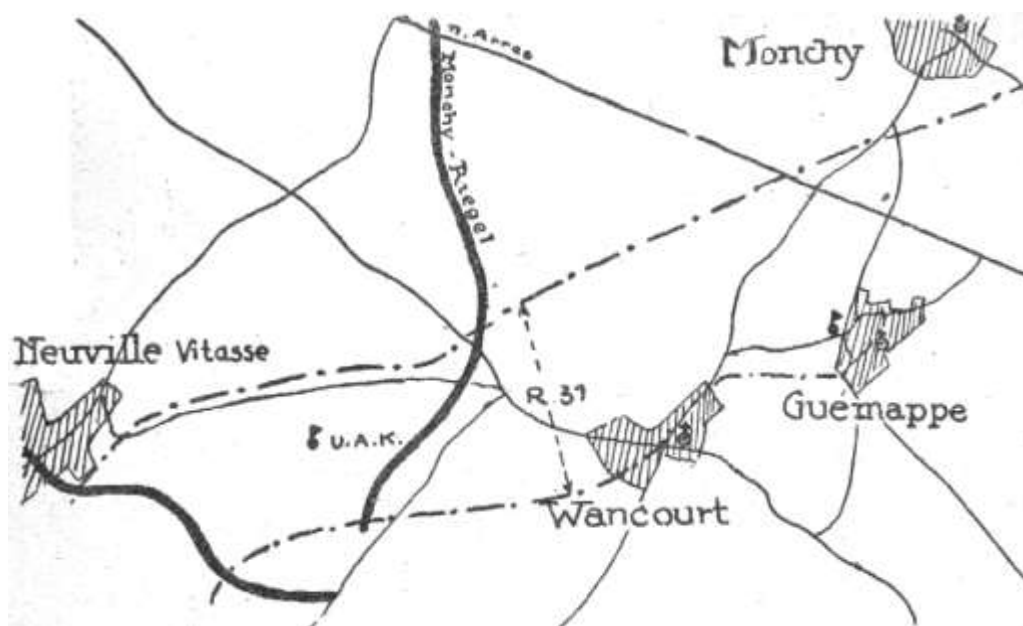
I. Bataillon kvarter i Staden. III. Bataillon når Beveren.

31. marts:

I. Bataillon kvarter i Roulers

3. april:

Transport. Underbringelse: Regimentsstab og halvdel II. Btl. i Vitry-en-Artois, I. Btl. i Gouy-sous-Bellonne, halvdel II. Btl. i Sailly-en-Ostrevant, III. Btl. i Boiry-Notre-Dame.

4. april:

Regimentet rykker om aftenen ind i stilling syd for Neuville-Vitasse, hvor den afløser IR 162. I. Btl. kampbataljon i Afsnit F 1 til F 3. II. Btl. beredskab ved kalkhuler ved Wancourt. Regimentsstab og III. Btl. i Boiry-Notre-Dame. Livlig kampaktivitet.

Exzellenz von Boehn, vores højtrespekterede kommanderende general, udnævnes til Armeefører for VII. Armee. Regimentet beklager oprigtigt afskeden med denne tapre, pålidelige general. Generalleutnant Dieffenbach bliver hans efterfølger.

6. april:

Engelsk opklaring afvises af I. Btl. fremskudte poster.

7. april:

Den fjendtlige forberedelsesild forstærkes. Også Monchy-Riegel og Wancourt ligger til stadighed under ild. Nye fjendtlige opklaringsforsøg afvises af vore vagtsomme poster.

8. april:

Yderligere stigning i den fjendtlige ild, der når ind i baglandet frem til Guemappe. 1. Kompanie tager engelsk fange under afvisning af opklaring.

9. april:

Efter flere dages kraftig artilleri- og minekasterild, følger om morgenen den ventede engelske angreb. Allerede tidligt på morgenen havde I. Bataillon afvist det første fjendtlige angreb under håndgemæng. Støttet af flere kampvogne bryder fjenden om morgenen ind i Neuville. Først hen mod middag efter fornyet, kraftig ildforberedelse, bliver 1. og 2. Kompanie overmandet og trængt tilbage til II. Grav. II. Bataillon greb ind i den rasende kamp og genoprettede forbindelsen til IR 163 ved Neuville. Om eftermiddagen blev også III. Bataillon indsat. Fjendtligt kavaleri koncentration syd for vejen Arras-Cambrai blev virksomt lagt under ild fra vores artilleri og af vore M.G. Om aftenen fornyet kraftig engelsk angreb, der bryder sammen under den virkningsfulde infanteri- og M.G.-ild fra vores trofaste mænd. Herunder udmærker sig især 7. Kompanie.

10. april:

Fjenden fortsætter deres store angreb. Bataljoner Peters (I./84) og III./121 stilles i Guemappe til Regimentets disposition. Om morgenen gennemføres en omgruppering af enheder. Batl. Peters, III. og II./31 i forreste kampzone, I. Btl. trækkes tilbage til Boiry. Fjenden trænger overraskende frem i IR 162 afsnit af Monchy-Riegel. Om eftermiddagen bliver flere fjendtlige angreb blodigt afvist, mens troppekonzentrationer af infanteri og kavaleri længere tilbage virksomt beskydes med artilleri. Endnu engang er vore tab store.

11. april:

Det fjendtlige masseangreb har de sidste dage lige øst for Arras presset vores stilling omkring 4 km tilbage. Efter flere mislykkede angreb, går Monchy-le-Preux tabt. Kraftig trommeild over Regimentets afsnit. På grund af det fjendtlige pres falder højre fløj syd for Monchy lidt tilbage. Med alle overhovedet disponible midler bliver det forsøgt, det kæmpende infanteri med ny ammunition, håndgranater og lysammunition. Om eftermiddag afvises et fjendtligt angreb på Wancourt.

12. april:

Om natten indløber befaling til at trække forreste stilling tilbage til vest for Guemappe. Frem til dagry kunne tilbagetrækningen gennemføres organiseret under beskyttelse af en svag postering. II. og III. Bataillon kommandostationer forbliver i Guemappe, mens Regimentets forlægges til Vis-en-Artois. Da regulære sprængmidler ikke er disponible, ødelægges huler og dækninger med sammensatte håndgranater og alt brændbart sat i brand. Fjenden følger efter og angreb uden held vores nye stilling samme eftermiddag.

13. april:

Regimentet bliver i de tidlige morgentimer afløst af II/176 og I/beyr. IR 17, men forbliver i afsnittet som reserve.

14. april:

Regimentet afgiver om formiddagen kommandoen over afsnittet til IR 176. I. og II. Btl. indkvarteres i Auerchicourt, Regimentsstab og III. Btl. i Aniche.

15. til 18. april:

Enheder reorganiseres. Efter de sidste dages store anstrengelser er enhederne udmattet til det yderste, men stadig ved godt humør.

22. I hvil ved Valenciennes – Aubry

(19. april til 30. april 1917)

Situation:

Det andet og tredje engelske forsøg på gennembrud af Arras-fronten den 23. og den 28. april, mislykkedes. Også den franske offensiv langs Aisne og i Champagne kunne ikke opnå de vidtrækkende strategiske mål. Den tyske ubådskrig viser gode resultater.

19. til 30. april:

Regimentet ligger i hvil med Stab og I. Btl. i Anzin, II. Btl. i Petit-Forêt – Aubry og III. Btl. i Beuvrages. Kvartererne gode. Den ankomne personelerstatning indføres i kompagnierne. Oblt.d.R. Sass bliver Maskingeværofficer. Uddannelse af enhederne i kamp og skydning, øvelser i øvelsesanlæg, uddannelse på let maskingevær og samvirke med flyvere og med flammekastere.

23. Forårsslag ved Arras, II. Indsættelse i Afsnit Goeulzin ved Vis-en-Artois – Thérisy

(1. maj – 11. juni 1917)

Situation:

På hovedfronterne i vest blev der kæmpet videre med stor intensitet. Den 2. maj ved Arras, den 7. maj ved Aisne og den 9. maj i Champagne var alle storkampdage. På den italienske front var i midten af måneden italienerne afvist i det 10. slag om Isonzo efter hårde kampe. Ententens storm i Makedonien mislykkedes på grund af vores bulgarske allieredes standhaftighed. Mod slutningen af maj var fjendens forårssorm mislykket på grund af aksemagternes urystelige sejrsvilje.

1. maj:

Kvarters skift: Regimentsstab og III. Btl. til Lewarde, I. Btl. til Masny og II. Btl. til Lossre.

3. maj:

I et fortvivlet kæmpeslag forsøger englænderne med hjælp fra den stærkeste artilleri forberedelse med tunge og tungere kalibre og et haglvejr af miner, på ny at trænge igennem øst for Arras. I løbet af dagen angriber han fem gange forgæves vore stillinger.

Regimentet trækkes ud af kampfronten. Lægges i beredskab syd for Scarpe, II. Btl. øst for Hamblain, Regt.Stab og III. Btn til Mølle Lannoy vest for Etain, underlagt IR 19. I. Btl. i Royelle.

4. maj:

Regimentet har afløst IR 238 fra 199 I.D. i dens afsnit. III. rykker i beredskab, II. til Mølle Lannoy.

5. maj:

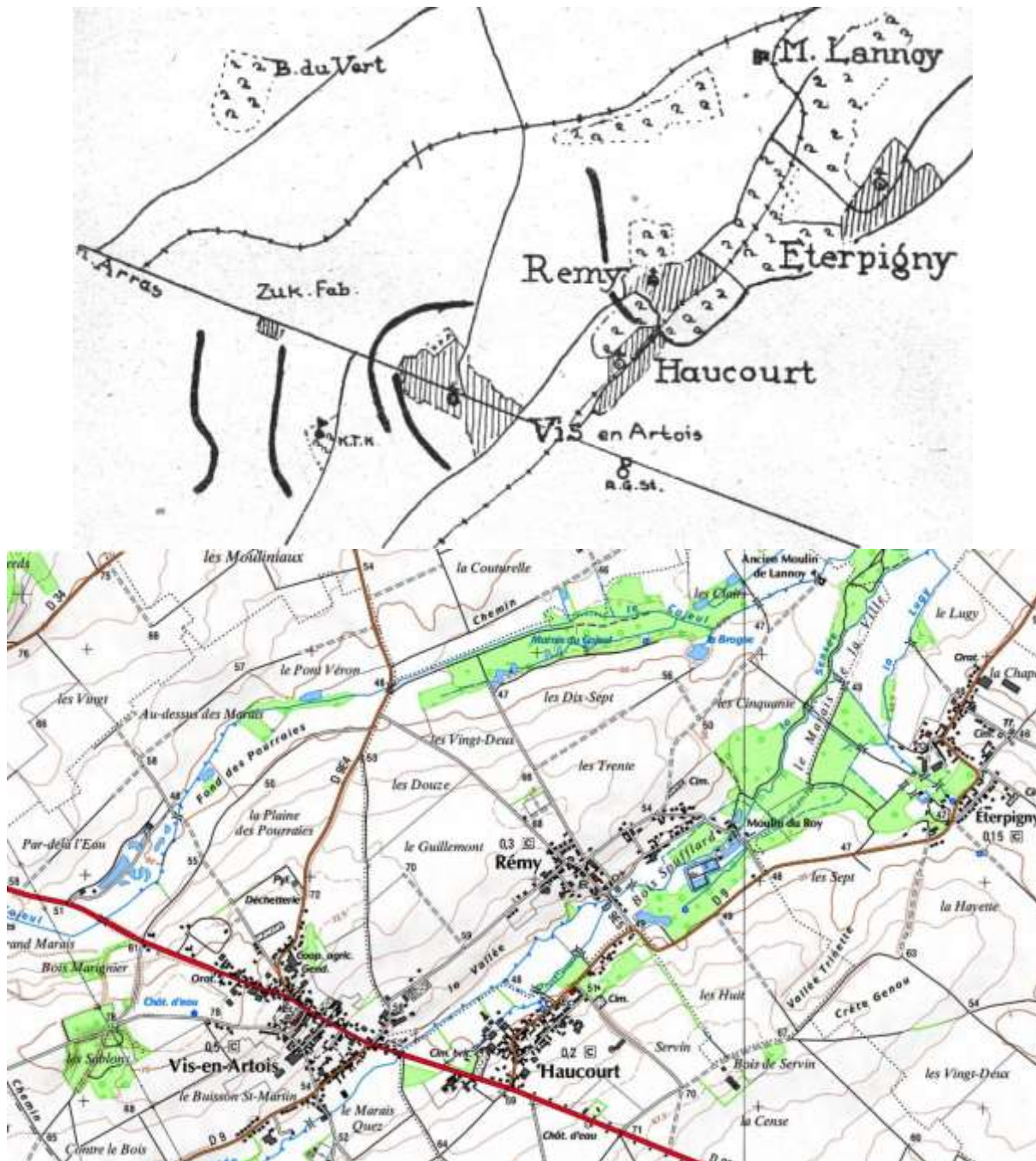
II. Bataillon rykker ind i forreste stilling som kampbataljon. I. Bataillon i kvarter i Lecluse. Regimentsstab i en grusgrav ved vejen Eterpigny – Dury. Tilslutning til højre til Grenadier-Regiment 5 og til venstre til RIR 86. Fjenden ligger mellem 100 og 500 meter foran os. Fjenden har fuldstændig observation af forreste stillingszone. Kampbataljonen er organiseret i dybden med en 1., 2. og 3. linje. M.G., granatkastere og lette minekastere er fordelt som modstandsreder. U.A.K. ligger omkring 600 meter bag forreste linje. Beredskabsbataljonen ligger med et kompagni i Boiry-Riegel, et kompagni i Alex-hulen og to kompagnier langs vejen Arras – Cambrai. I den forreste zone var der ingen dækningsanlæg. Skytterne ligger fordelt i små stykker grav og granatkratere. Regimentet har til opgave, sammen med 1./Res.Pi. 9 så hurtigt som muligt at indrette Vis-en-Artois til permanent forsvar. I Regimentets afsnit er desuden indsat 15 lette minekastere fra 3. Minen-Werfer-Batterie III og Funcker-Klein-Abteilung 7b. Forbindepladser er indrettet i Vis-en-Artois og i Schmidt-hulen. Regimentets infirmeri er placeret i Lécluse. Den store bagage ligger i Lécluse og Hamel. Kampbataljonen modtager kold forplejning, mens beredskabsbataljonen forplejes af feltkøkkener. Pioner hoveddepot og levnedsmiddeldepot i Eterpigny med mellemdepot i Remy og oplagsplads i Alex-hulen.

6. til 15. maj:

Fjendtlig artilleri- og flyaktivitet fortsat heftig. Hyppig gas over vores stilling. Vore patruljer melder samstemmende, at der kraterne foran os er fyldt op med døde englændere fra de sidste angreb. Tre fanger indbringes som fanger. Talrige M.G. og udrustning erobres. Herunder udmærker sig især Lts.d.R. Michels og Wulf, Sergeant Jäger, 5. Kompanie, Unteroffizier Schacht 7. Kompanie. Major Engler udnævnes til kommandør for III/R.Fa.18. Som bataljonskommandør ved Regimentet gennem to år, havde han hele tiden vist sig pålidelig. Rittmeister Braune fra staben ved 18. R.D. overtog II. Bataillon. Oberleutnant Rudolphe, der siden krigens begyndelse havde været bataljons adjutant og kompagnifører ved Regimentet, blev såret den 13. maj. I Lécluse blev der gennemført uddannelse på let maskingevær. L.M.G. delingerne tilgår bataljonerne.

16. til 31. maj:

Kampaktivitet af vekslende intensitet. Fra R.86 overtager Regimentet omkring 100 meter front. Lt.d.R. Müller (Hermann) udmærker sig under patrulje. Under en patrulje den 22. maj tages to englændere til fange. Patruljeføreren, Lt.d.R. Peiper, falder dødeligt såret i hænderne på englænderne.

Den tilgæede personlerstatning er kun middelmådig uddannet. Den ødelæggende virkning af den fjendtlige ophidselsespropaganda har også gjort indtryk på erstatningsmandskabet. Hjemlandet svigtede mere og mere at give den hårdt kæmpende front, i kampen for Tysklands frihed, det nødvendige tilskud af moralsk kraft. Kompagnierne har en kampstyrke på omkring 60 mand.

1. til 11. juni:

18. Reserve-Division skal afløses af 236. Infanterie-Division, Regimentet af I.R. 458. Afløsningen gennemføres gennem kraftig fjendtlig gasudlægning. I. og II. Bataillon forskyder til Saudemont, Regimentsstab og III. Bataillon til Rumaucourt.

Regimentet forbliver indgrebsenhed for hittidige afsnit. Til beskyttelse mod fjendtlige fly udstilles alarmposter. Til udbygning af Wotan-I stillingen skal Regimentet opstille et skansekommando på 400 mand. Talrige

sendes på orlov. Under Major von Webers orlov overtager Major Bitter føringen af Regimentet. Enhederne reorganiseres, udrustning bragt i orden og uddannelsen af enhederne højt prioriteret. Om eftermiddagen afholdes fodboldturneringer. Regimentsmusikken opfriskede de fra kampen udmattede krigere.

24. Slaget i Flandern. I. Del.

Indgrebsdivision i Afsnit Menin – Halluin

(12. juni til 1. juli 1917)

Situation:

Under forberedelsen til deres store angreb på de tyske ubåds baser i Flandern, satte englænderne efter enorme sprængninger i besiddelse af Wytschaete-buen. Franskmændene var ikke i stand til at gennemføre angrebsoperationer efter de blodige forårsslag. I Grækenland måtte Kong Konstantin vige for Ententens ophidselseskamagne. Ledelsen af det modige Helleniske folk blev på foranledning af Ententen overtaget af Venizelos. End ikke dette dramatiske eksempel på foragt for folkenes selvbestemmelsesret åbnede øjnene på det tyske folk.

12. juni

Regimentet forskyder til 4. Armee og kvarter i Avelghem.

15. juni:

18. R.D. underlægges Gruppe Wytschaete som kampreserve. Regimentet i kvarter i Halluin.

16. juni til 1. juli:

Enhederne indføres omhyggeligt i opgaver, de skal løse som indgrebsdivision i tilfælde af et fjendtligt gennembrud. Talrige øvelser og stillings-opklaringer gennemføres i det forudsete indsatsområde. Regimentets placering ved alarmering er Tenbrielen. 135 mand afgives til Divisionen som skansekommando i Wervicq. Uddannelsen af enhederne i de nye kampformer skrider godt frem. Sundhedstilstand god og stemningen bedre og sejrsvist.

25. Slaget i Flandern, II. del Indsættelse vest for Houthem

(2. juli til 10. august 1917)

Situation:

I vest fortsatte spændingerne på den engelske front. Den 10. juli blev englænderne ved kysten kastet tilbage over Yser. Den 31. juli fulgte den store engelske storm over en front på 25 km bredde. Den franske hær led stadig under de voldsomme blodige tab under forårsoffensiven. Omfattende soldateroprør var brudt ud i den franske 16 Armekorps.

I øst var det revolutionære Rusland under den Entente-venlige Kerenski den 1. juli gået til angreb langs hele fronten. Efter omfattende resultater i den første storm mod den Østrig-ungarske hær i Galizien, gik den 19. juli den tyske til modangreb, der et strålende tilbageerobrede det østlige Galizien og Bukowina.

Ubådes krigen havde vist nye resultater. Midt under disse vanskelige kampe, fortæredes i hjemlandet kræfterne i partikævlere, der ikke forstod situationens alvor. Mens på vore fjenders side de førende statsmænd var udrustet med diktatorisk magt og fyldt med personlig had- og hævnfølelser, hele tiden kunne piske deres udmattede befolkninger frem, lå det tyske folk i deres politiske uerfarenhed under for den fjendtlige had propaganda og den engelske kvælerblokade. Ententens livlige fremmedgørelse mellem de nedstammede herskerhuse og repræsentanterne for befolkningerne øgedes.

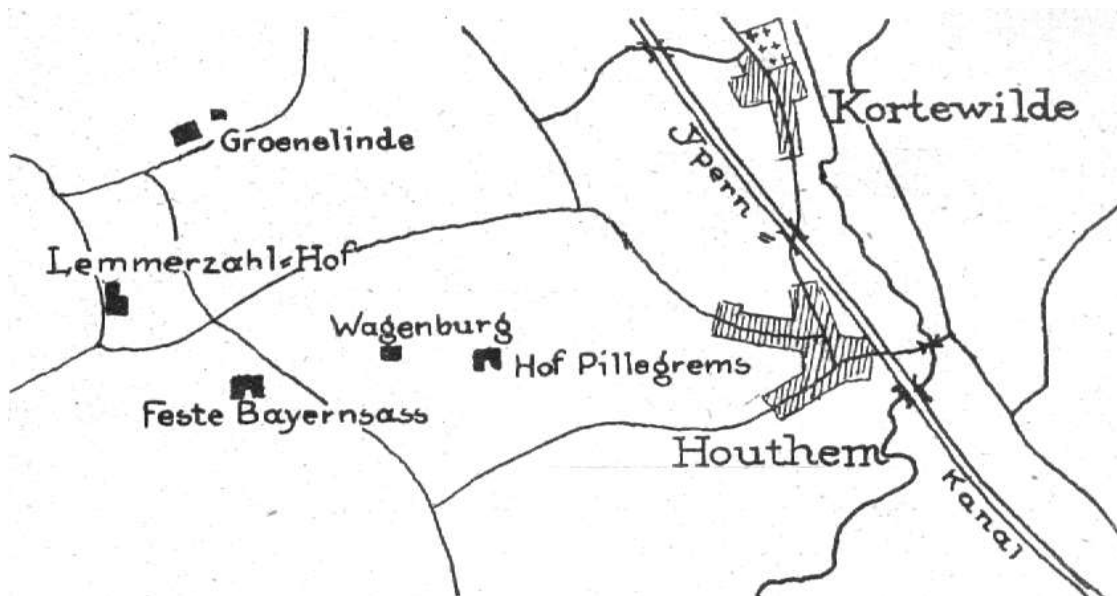
Den 19. juli blev under Erezbergers ledelse, en fredsresolution ført til vedtagelse i Rigsdagen, hvilken af vore fjender kun kunne opfattelse som en erkendelse af svaghed.

2. til 6. juli:

Regimentet afløste 98 Reserve-Regiment fra 207 I.D. vest for Houthem. III. Bataillon blev kampbataljon, I. Btl. i beredskab og II. Btl. i hvil i en baraklejr ved America. Afløsning hver 4. dag. Til højre var tilslutning til 16. bayr. I.R. og til venstre RIR 86. Kampaktiviteten er livlig. Med talrige patruljer forsøgte fjenden at trænge vore forposter tilbage. 12. Kompanie og under afvisning af en fjendtlig patrulje en englænder til fange.

7. juli:

I løbet af natten blev et fjendtligt fremstød mod "Lemmerzählhof" tilbagevist af et modangreb med 11. Kompanie under Oblt.d.R. Fuglsang og Unteroffizier Job. Oblt. Fuglsang, en forbilledlig officer, blev herunder alvorligt såret. Lt.d.R. Bentrup bliver Adjudant ved III. Bataillon.

9. juli:

Hos fjenden er omfattende skansearbejde tydelig. Nyt angreb på Lammerzahnhof afvises af I. Bataillon.

10. til 19. juli:

Kampaktiviteten fortsat heftig. Lemmerzahnhof, Pilleghemshof, kanalen og Houthem ligger hyppigt under kraftig beskydning. Fjende, trængt ind i A-linjen, bliver følgende dag igen kastet tilbage af denne af 5. og 6. Kompanie med flammekastere. 5. Kompanie tager en fange. Et fremstød mod 2. Kompanie afvises med støtte fra 9. Kompanie.

20. til 22. juli:

Ildkampen fortsætter dag og nat med kun få pauser. Vores lænkeballoner er mål for den langtrækkende fjendtlige beskydning og kraftige fjendtlige flyenheder. Om morgenen den 22. juli afvises et kraftigt fjendtlige fremstød mod I. Bataillon. Vores tidligere kommanderede general, Exzellenz von Bohlen, sender Regimentet sin lykønskning for det vedholdende heltedige forsvar mod den fjendtlige storm.

28. til 30. juli:

Den fjendtlige ildforberedelse når langt ind i vores bagland. Hvileområdet ved America ligger under kraftig beskydning. Egne patruljer gennemføres med godt resultat og alle former for udrustningsgenstande bringes med tilbage. De endnu intakte betondækninger i den forreste zone, sprænges. I det våde terræn falder sundhedstilstanden kraftig. 50 % mavesyge.

31. juli:

Stormkampdag. Med starten på det fjerde krigsår starter den engelske hær efter daglang kraftig ildforberedelse, og støttet af minekastere og talrige kampvogne, endnu et stormangreb.

I det første angreb brød fjenden ind i kraterstillingerne i A-linjen. På venstre fløj lykkedes det 12. Kompanie under Lt.d.R. Göttche i modangreb at generobre linjen. Omkring middagstid tilbageerobres også resten af den forreste linje af de fra baglandet kommende, under højlydte hurra, dele af III. og I. Bataillon under Lt.d.R. Rohde og Müller (Herman). Der blev taget 40 fanger og flere af vore egne befriet fra fangenskab. Englænderne havde usædvanligt store tab. På højre fløj kunne situationen ikke genoprettes. Også 16. bayr. I.R. til højre er trængt 200 meter tilbage. Om aftenen bliver U.A.K. Hptm. d. L. Worthmann, der i den forreste zone havde ledet forsvaret mod den fjendtlige massestorm, afløst af Rittmeister Braune. Som følge af kraftig artilleribeskydning og delvis nok også vores eget, må om aftenen den generobrede del af A-linjen rømmes, og trækkes tilbage til 75 m vest for "Understandslinie". Kl. 2000 nyt engelske angreb. Vores højre fløj bliver herunder til forbindelse med 16. bayr. I.R. trukket tilbage. I løbet af kampene bliver samtlige kompagnier indsat i den forreste zone og B-linjen.

5./Pi.18 besatte brohoved-stillingen. II/RIR 98 besatte som sikkerhedsbesætning Tenbrielen- og Kanal-Riegel. Ydermere blev 6./IR 19 underlagt Regimentet og lagt i beredskab bag højre fløj af B-stillingen. Vores folk havde kæmpet med udmærkelse. Den omhyggelige uddannelse i de nye former for forsvarskamp havde vist sin berettigelse. Under en haglbyge af granater og i forbitrede nærkampe havde tyske mænd og sand kammeratskab endnu engang vist sig den fjendtlige overmagt overlegen.

1. august:

Ved daggry blev fornyede fjendtlige angreb igen afvist. Der faldt en kraftig regn og forvandlede det sønderrevne landskab til et dybt, uigennemtrængeligt moras. De granatkratere, der hidtil havde givet vores tapre skytter dækning, blev fyldt til randen med vand. Alligevel forsøgte englænderne om aftenen på ny et angreb, der blodigt brød sammen i krydsilden fra vores maskingeværer.

2. august:

Tidligt på morgenen blev under afvisning af et engelsk fremstød, en officer og flere englændere taget til fange. 2 M.G. blev erobret. Under vores eget fremstød blev den forreste linje i løbet af dagen lagt omkring 150 meter frem.

3. august:

I løbet af natten blev kompagnierne trukket tilbage til Halluin for at blive reorganiseret. Regimentsstaben beholdt kommandoen over afsnittet. Afløsningen bestod som kampbataljon af II./RIR 84 (Hptm. Schiering), beredskab af II./RIR 19 (Rittmeiser v. Masow).

6. august:

Kampaktiviteten mindsket betydeligt. I løbet af natten rykkede II./RIR 31 som kampbataljon og I./RIR 31 som beredskabsbataljon tilbage i stilling. Bataljonerne fra RIR 84 og RIR 19 returnerer til egne regimenter. I daggryet blev vores stilling af en stødtrop fra II. Bataillon efter nedkæmpelse af fjendtlig modstand, lagt op til 120 meter frem. Et M.G. og flere vigtige kort med den fjendtlige angrebsopstilling og angrebsmål erobres.

7. og 8. august:

Livlig artilleriild, specielt mod de bageste områder og vores artilleristillinger.

9. august:

18. R.D. afløses af 24. I.D., og Regimentet af IR 139. Kvarter i Halluin. Som kampbataljon forbliver III/RIR 31 i stilling. Lt.d.R. Michels gennemfører en succesfuld patruljer. Hen mod aften forøget fjendtligt artilleriild. Forstærkninger af den fjendtlige besætning konstateres. Man forventer fornyet angreb.

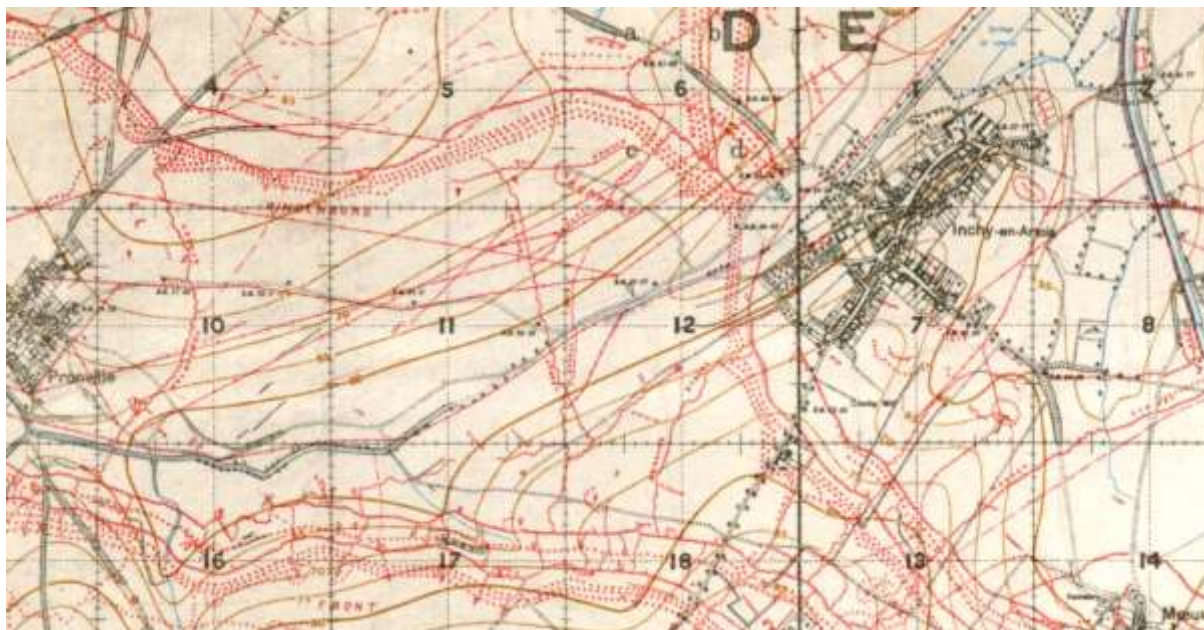
10. august:

III./RIR 31 afløst som kampbataljon i løbet af natten af II./IR 139. Tidligt om morgenen voldsom stigning i artilleriild. Et infanteriangreb fulgte imidlertid ikke. Kl. 9 overtager I.R. 139 kommandoen over afsnittet.

Under 37 dages uafbrudt indsats havde Regimentet på 16 dage afvist 11 kraftige fjendtlige angreb, selv gennemført flere modangreb og opklaringsfremstød, og i en ophedet brydekamp fastholdt den betroede stilling. Endnu engang havde Regimentet på et afgørende punkt kæmpet for Tyskland og indfriet alle forventninger fra foresatte myndigheder. Fuld af stolthed over det ydede, tog Regimentet afsked med Flanderns bloddrukne slagmarker, hvor den måtte efterlade sine tapreste.

26. Stillingskamp vest for Cambrai i Afsnit Provville – Inchy

(10. august til 19. oktober 1917)

Situation:

I øst rykkede de tyske hære sejrrigt frem over Riga. I Rusland fik bolsjevismen mere og mere overhånd. I det 11. slag ved Isonzo blev den Østrig-ungarske hær stærkt rystet.

I Vest fortsatte Flandern med at være højspændt. Samtidig angreb den franske hær ved Verdun med succes. Den havde hurtigt overvundet sine moralske problemer.

På grundlag af den tyske Rigsdags fredsresolution rettede Paven en fredsnote til samtlige krigsførende stater. Denne blev samlet afvist af Ententen, der med sin målbevidste ødelæggelsesvilje blot forstærkede sin propagandaaktiviteter mod Tyskland.

10. august:

Transport til Cambrai og Gruppe Quéant. Underbringelse i Cambrai.

11. august:

Regimentsparade i Citadellet. Major v. Weber udtalte sin anerkendelse for Regimentets udholdenhed og sejhed under Flandern-slaget.

16. til 18. august:

18. R.D. afløste 1. Garde-Reserve-Division, og Regimentet afløste RIR 64 i afsnittet Pronville-Inchy. Frontbredde 3½ km. Som del af Siegfried-Stillingen består hovedstillingen af to grave på bagskråning. Herfra var 8 feltvagter skudt omkring 500 meter frem. II.-Stilling, også på bagskråning, ligger på den nordlige skråning af Provillers højderne. Mellem I. og II.-Stilling ligger Provillers å-dalen. I mellemterrænet var der indrettet talrige modstands- og M.G. positioner. Fordeling af enheder: Afsnit til højre Pronville – to kompagnier i forreste linje, et kompagni som stødtrop i Provillers huler, et kompagni som sikkerhedsbesætning i II.-stilling. Afsnit Venstre Inchy – tre kompagnier i forreste linje. Et kompagni som stødtrop i slotspark Inchy. Hvilebataljon som arme-reserve i Saily-Raillencourt. Regimentsstab i Sains-les-Marquion. Regimentet er placeret på venstre løj af 6. Armee. Afslutning til venstre til Füsilier-Reserve-Regiment 90 (2. Armee) og til højre til RIR 86. Afløsningen gennemføres frem til 18. august. Afløsning i linjen hver 7. dag. 360 mand personelerstatning ankommer.

19. til 31. august:

Fjenden ligger omkring 2 km fra vores stilling. Kampaktivitet ringe. Unteroffizier Okunik, 11. Kompanie, udmærker sig under patrulje. Gruppe Quéant afløses. Division kommer under kommando af Gruppe Arras.

Vores Divisionskommandør, Generalleutnant v. Mundt forlader med en hjertelig anerkendelse til divisionen for selvopofrelse og tapperhed. Hans afløser er Generalmajor Winiker.

September:

Kampaktivitet fortsat ringe. Fjenden skyder hyppigt med gasgranater. Vores dygtige patruljer behersker ingenmandsland. Lt.d.R. Michels, Unteroffizier Bobe udmærker sig herunder. Kampf-Truppen-Kommando (K.T.K.) venstre forlægger til en ny kommandostation ved Leimpfad.

Uddannelse af enhederne, også i samvirke med fly, er fortsat prioriteret. Den regerende Borgmester for Hamborg, Dr. von Melle, besøger Regimentet. Offizierstellvertreter Herschleb-Keyser udnævnes til fører for den store bagage.

1. til 17. oktober:

Kampaktiviteten stigende. Fjendtlige patruljeoperationer mod feltwache 8 og 2 afvises. En død engelsk officer og en soldat fra 56 engelske Division bjærges i denne forbindelse. Uddannelsen fortsætter. M.G. kompagnierne modtager et 11. og et 12. maskingevær.

18. til 19. oktober:

Regimentet afløses af I.R. 179. Bataljonerne marcherer til Cambrai forud for transport til Flandern.

27. Slaget om Flandern, III. Del: Indsats i Afsnit Gheluwe-Gheluvelt

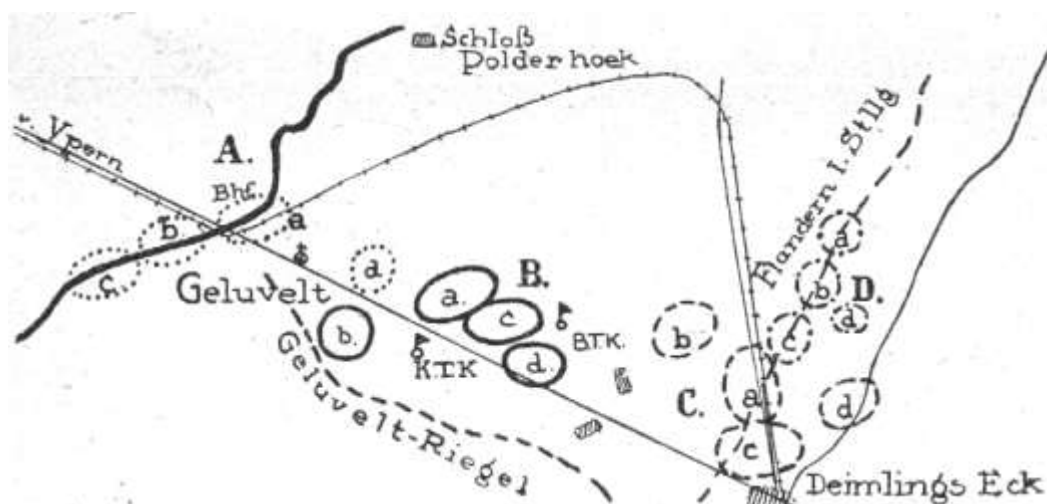
(20. oktober 1917 til 9. januar 1918)

Situation:

Efter den tyske hærs erobring af øerne Øsel og Dagø, skrider i øst den bolsjevikiske nedbrydning af Rusland hurtigt frem. De proletariske arbejder- og soldaterråd voksede sig til et blodigt diktatur på få hænder, der uden forsoning, forståelse og ringeagt mod sandheden, gik frem med en hensynsløs terror mod andre tænkende. Mod slutningen af november sovjetrepublikken om våbenstilstand. I midten af december blev der indgået en våbenstilstand på den russisk-rumænske front.

På Isonzofronten blev i slutningen af oktober, med assistance fra nogle få tyske divisioner, den italienske hær trængt tilbage bag Piave. Den Østrig-ungarske hær fik herigennem igen betydelig moralsk kraft.

I Vest angreb englænderne med største forbitrethed, for inden vinter at kunne sætte sig i besiddelse af vores flamske ubåds baser. Den 20. november blev vi trængt væsentligt tilbage under et overraskende indsat kampvognsangreb ved Cambrai. Vores modangreb den 30. november førte til fuldstændig succes. Endelig en tysk sejr i et angreb på Vestfronten.

20. oktober

Regimentet når Halluin. 18. Reserve-Division bliver venstre indgrebsdivision i Gruppe Wytschaete (IX. A.K.) i Afsnit 1.b.I.D. og 24. I.D. Beredskabsområde ligger vest for Gheluwe. Opgave: fremstød på begge sider af hovedvejen mellem Menin og Ypres og i retning af bakkerne ved Zandvoorde.

21. til 25. oktober:

Opklaring af det forudsete indsatsområde. I. Bataillon trukket frem som D-Bataljon for IR 179. Den 25. oktober afløst af III. Bataillon.

26. oktober:

Storkampdag. Efter kraftig trommeild angreb flere engelske divisioner mellem Becelaere og syd for Gheluvelt. Ved Gheluvelt bliver den indtrængte fjende kastet ud i et heftigt modangreb fra stillingsdivisionen, hvorunder også III. Bataillon deltog. Den konsekvente fører for III. Btl, Hptm.d.L. Worthmann, blev herunder søret. Efterfølger bliver Oblt.d.L. Naese. Om aftenen går Regimentet tilbage i hvil i Halluin.

27. til 29. oktober:

Regimentet afløser IR 179 i afsnittet vest for Gheluvelt. I. Btl. rykker ind i forreste linje (A-zone), II. Btl. i beredskab (B-zone). III. Btl. forbliver i første omgang i Halluin, hvorfor Regimentet som C-Btl. får underlagt III./IR 1139 og som D-Btl. II./RIR 84.

30. oktober:

Storkampdag. I den nordlige del af kampområdet går Passchendaele midlertidigt tabt. På begge sider af landevejen Ypres – Menin angriber englænderne efter overmægtigt artilleri forberedelse tidligt om morgenen og om eftermiddagen. Under vores godt liggende artilleriild kommer kun mindre dele af fjenden til fremgang, men bliver med blodige tab afvist af infanteri- og M.G. ild fra I. Bataillon. Om aftenen rykker III. Btl. som C-Bataljon frem. Bayr. M.G.-Scharfschützen Trupp 3 i stillingen afløses af M.G.-Scharfschützen-Abteilung 76.

21. oktober til 4. november:

Livlig artilleriaktiviteter på begge sider. Schütze Jürgensen og Hoppe, 2. M.G.K. og Gefreiter Brest, udmærker sig. Regimentet afløses af RIR 228 og kommer i kvarter i Halluin.

6. november:

Storkampdag. Kraftige angreb på Gheluvelt standses for det meste allerede i vores linje. Regimentet bliver trukket frem i et beredskabsområde og rykker om aftnerne tilbage til Halluin.

8. til 10. november:

Regimentet går i stilling vest for Gheluveld. II. Btl. A-Bataljon, III. Btl. B-Bataljon, I. Btl. C-bataljon. Kampvognsfælderne foran vores stilling på landevejen Ypres-Menin udvides ved sprængning. Bau-kompanie indkvarteres i Artoishoek.

11. til 15. november:

Hefrig artilleriaktivitet på begge sider. To englændere tages til fange af en patrulje fra II. Bataillon.

16. november:

Regimentet afløses af RIR 228 og rykker i kvarter i Halluin.

22. til 24. november:

Stigende kampaktivitet med artilleriet. Regimentet rykker tilbage i stillingen. III. Btl. A-bataljon, I. Btl. B-bataljon, II. Btl. C-bataljon. Da der ikke længere kan regnes med regelmæssig afløsning, trækkes C-bataljonen tilbage til Artoishoek. Intern afløsning hver 4. dag. Regimentsstab indretter sig i gård ved Artoishoek. Minen-Werfer-Abt. nedskyder to fjendtlige fly over Gheluvelt. Som Gruppe Wytschaete bliver IX. R.K. afløst af XIV. A.K.

25. november:

Efter en kraftig artilleriforberedelse indsætter englænderne om natten et kraftigt fremstød, som afvises af III. Bataillon i en forbitret kamp på håndgranater og en øjeblikkeligt indsat M.G. ild

En større betondækning i 4. Kompanie ødelægges af en fuldræffer. Øjeblikkelig opofrende bjærgningsarbejde er desværre kun i stand til at redde nogle få folk.

26. til 30. november:

Artilleri aktiviteten på begge sider forbliver heftig. Under en stødtrop operation faldt Lt.d.R. Plöhn. Lt.d.R. Schumacher (Anton) fra Grenadier-Reserve-Regiment 89 returnerer og overtager igen I. Bataillon.

1. til 13. december:

I den fortsatte kraftige fjendtlige artilleriild bliver den menneskelige kraft hurtigt nedslidt. Med stille heroisme holdt vores tapre mænd ud i det dybt mudrede kraterlandskab. Besættelsen af stillingen var således reguleret, at seks kompagnier hele tiden var i hvil. Den 22. november nåede Musketier Weber, 1. M.G.K., som blev taget til fange under det første Arras-slag, tilbage gennem de tyske linjer. 300 mand erstatning ankom.

14. december:

For at skåne regimentet, der hidtil havde holdt divisionens vanskeligste afsnit, blev der gennemført et afsnitsskift med RIR 84. Regimentet overgager linjen nord for Zandvoorde. Fordeling: A-Zone fire kompagnier, K.T.K. ved Köningsweg. B-Zone to kompagnier ved Preussenweg. B.T.K. i Bleusport. Hvilekvarter seks kompagnier i Menin og Halluin.

15. til 31. december:

Kampaktivitet forbliver ringe. Kun en gang i mellem øges artillerikampen. Den ødelagte flamske jord efter tre måneders hårde kampe forhindrede større troppeskydninger. Geværer og maskingeværer fyldes med mudder. I en verden af mudder holder forposterne trofast vagt, hele tiden kampparate og klar til at afvise fjendtlige

overraskelsesforsøg. Tung vintertåge indhyller den bloddrukne slagmark. Lt.d.R. Carstens (Hans) såres under patrulje og dør den 30. januar som følge heraf.

I hvileområderne bliver uddannelsen på let maskingevær energisk fortsat.

For fjerde gang fejre vi jul i fjendeland. I stille fest tæt på fjenden tænker vi på de kære derhjemme. Et vanskeligt år ligger bag os, hvor Regimentet under voldsomme forsvarsslag havde opfyldt sin opgave. Fuld af optimisme så vi det nye år i møde med håbet om, at en sejrrig sejr ville bringe freden.

Hr. Rudolf Harder, Hamburg, Hofweg, havde tilsendt Regimentet 4.000 cigarer til festen.

1918

1. til 9. januar:

Ringe kampaktivitet. Hptm.d.R. Koch overtager III. Bataillon. Bataljonernes tre minekaster-delinger samles til et Minen-Werfer kompagni under Lt.d.R. Hillers. Fra den 7. januar begynder Regimentet at blive afløst af bayr. RIR 3.

28. Hvil og forberedelse til den store tyske offensiv

(10. januar til 10. februar 1918)

Situation:

I Øst tier våbnene. I Vest var Ententens stormløb, som i voldsomme slag fra forår til efterår havde racet på fransk og belgisk område, blodigt blevet afvist. På trods af vores forbedrede krigssituation og vores hele tiden udtalte beredvillighed til fred, forblev Englands ødelæggelsesvilje uforandret. Med hjælp fra Amerika håbede den rovgriske Entente på trods af alle fejlslag, at kunne ødelægge den tyske verdensstilling, som den med så hårdt arbejde i fredstid, havde skabt sig. Så også vi forberedte os på nye kampe. Hele tiden flyttede tyske divisioner fra øst mod vest.

I de krigsførende landes folkeforsamlinger udviklede der sig en frygtelig strid om udlægningen af Wilsons 14 punkter. I hjemstavnen var viljen til kamp og den nationale følelse en svindende begreb.

10. til 23. januar:

Efter afløsning i kvarter: Regimentsstab, I. og III. Btl. i Harlebeke, II. Btl. i Deerlyck ved Kortryk. Divisionen var indgrebsenhed for Afsnit Gheluveldt. Efter tilstrækkelig hviletid genoptages kampuddannelsen. Baukompagniet blev i denne tid afløst. Infanterie-Minen-Werfer-Kompanie blev for en periode på 8 dage forlagt til minekaster skydeterrænet Assche. 100 mand personelerstatninger ankommer.

24. januar:

Stærke luftangreb på flyvepladsen og ammunitionsdepotet Harlebeke.

27. januar:

Kejserens fødselsdag. Feltgudstjeneste. Lt.d.R. von Dorrien prædigte. Efterfølgende parade for Divisionskommandøren, General Winiker.

28. januar til 10. februar:

Kampøvelser for bataljonerne. 90 mand personel erstatninger ankommer, for det meste kun garnisonsegnede. Major Graf Wartensleben overtager III. Bataillon. Hptm.d.R. Koch bliver ved bataljonens stab. Transport til Halluin – Menin.

29. Stillingskamp i Afsnit Gheluvelt

(11. februar til 26. marts 1918)

Situation:

I Øst sluttes den 9. februar fred med Ukraine. Mod Storrusland genoptog vore tropper efter udløbet af våbenstilstanden den 18. februar igen operationerne. Den 3. marts sluttes fred med Rusland.

I Vest er der heftig opklaringsaktivitet. Artilleriets aktiviteter øges. Den 21. marts kaster vore armeer sig over fjendens stillinger mellem Arras og la Fère. Det store slag om Frankrig var begyndt.

11. februar:

18. Reserve-Division rykker i stilling. Regimentet afløser I.R. 50 i det gamle afsnit ved Gheluvelt. Seks kompagnier stilling i afsnittene Scheria, Bahnhof, Ypern, Kirchhof, Zollern, Schwaben. Seks kompagnier i hvil i Artoishoek, Kezelberg og Menin. Angrebsforberedelser kan ikke erkendes hos fjenden. Bau-Kompanie samles igen under Lt.d.L. Kaufmann. I første omgang rykker II. Bataillon ind i forreste linje, I. i beredskab og III. i hvil. Afløsning hver 7. dag. En vagthavende regimentskommandør i Divisionens afsnit i forreste stilling. Lt.d.R. Nitzer, en respekteret officer, forsættes til Flieger-Ersatz-Abteilung i Halle.

12. til 28. februar:

Kampaktiviteten forbliver generelt ringe. Kampzonen fuldstændig forvandlet til mudder. Med oplkning i vejret og bedre sigtbarhed, øges artilleri- og flyaktiviteten. Den pludselige voldsomme fjendtlige forstyrrelsesild når helt til hvilekvartererne. Betondækninger beskydes planmæssigt. Vore patruljer behersker ingenmandsland. En patrulje under Lt.d.R. Michels, 9. Kompanie, gennemfører et succesfuldt fremstød mod den såkaldte "Grabenspinne".

7. marts:

Talrige patruljer fra II. Bataillon indbringer vigtige opklaringsresultater. Hvilekvarterer forlægges til Artoishoek og til barakker vest for vejen Gheluwe – Vijswegen. Kvartererne er dårlige og ligger især om natten under forstyrrelsesild.

8. marts:

Som forberedelse til Operation "Deutscher Michel", der skulle iværksættes samme aften under Lt.d.R. Michels, var der hele dagen en livlig artilleriaktivitet. Den fjendtlige reaktion er yderst stærk. I Afsnit 31 kom fremstødet ikke frem. Først i løbet natten lykkedes det kompagniet nord for vejen Ypres-Menin at trænge fronten omkring 200 m frem. RIR 84 tog herunder 13 fanger fra den engelske 3. Division. Efter udsagn fra fanger var operationen blevet røbet for fjenden af overløber. Vores tapre folk måtte lide hårdt under dette forræderi. Gefreiter d.R. Hillenbrandt, M.G.K., udmærkede sig.

10. marts:

Artilleriaktiviteten på begge sider øgedes mere og mere. Med glæde kunne vi konstatere, at den tyske artilleri var væsentligt forstærket. Ved gunstige vejrforhold blev der fra begge sider skudt med gas. Derimod var infanteri aktiviteten begrænset til patruljeoperationer.

14. marts:

Kl. 21 pludselig fjendtlig trommeild, der efter 20 minutter på lyssignal blev lagt frem. Samtidig angreb en engelsk styrke på 1 til 2 kompagnier på begge sider af landevejen Ypres-Menin, men blev afvist i en spærreild med alle våben.

16. marts:

Oberst Braht afløser Oberst Frhr. v. Eberstein som kommandør af 35. Reserve-Brigade.

21. marts:

Den store tyske offensiv begynder mellem Arras og la Fère. Til sløring af angrebets tyngdepunkt blev fra kl. 0625 iværksat tysk trommeild langs hele fronten. Fjenden svarede igen med spærreild.

22. marts:

Hptm.d.L. Wothmann vender helbredt tilbage. Han overtager igen kommandoen over III. Bataillon.

25. marts:

Afløsning af I.R. 26 uden forstyrrelser. Regimentet i kvarter i Kortryk. Kompagnierne ligger i massekvarter. Depot oprettes for effekter, der kan undværes, for at øge troppernes bevægelighed.

30. Slaget ved Armentières

(27. marts til 25. april 1918)

Situation:

Som fortsættelse af den store Marts-offensiv havde vores tropper presset den engelsk-franske hær tilbage til langt på den anden side Somme-området. Også på sydsiden af Oise blev fjenden trængt tilbage. Den 9. april brød vi ind i den engelsk-portugisiske stilling ved Armentières.

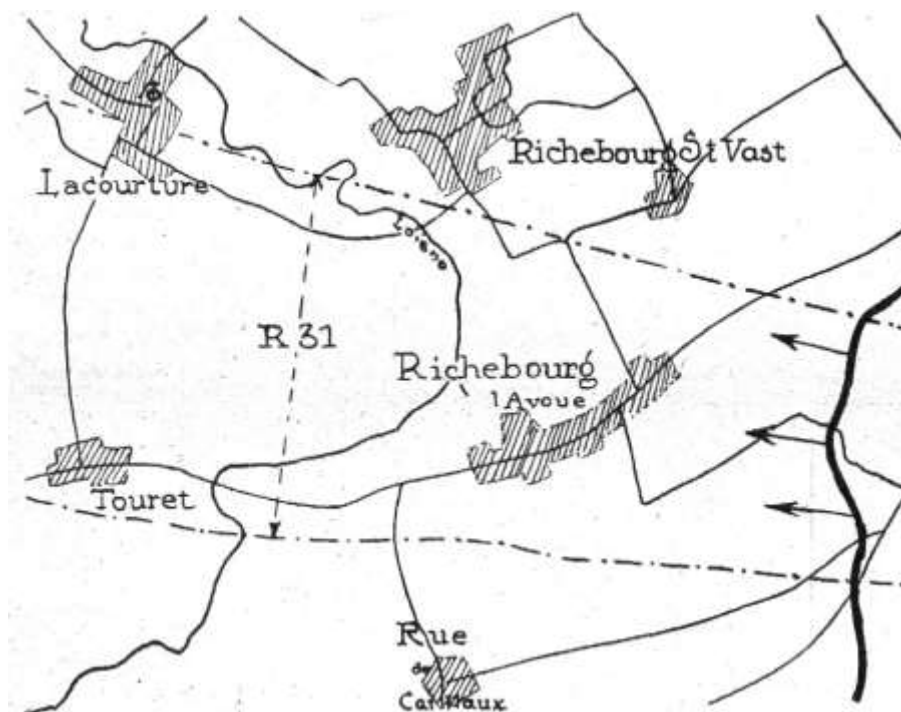
27. til 29. marts:

På en tre-dages march over Croix, Wasquehal, Phalempin, Martinsart-Attiches, som vi anså som en forløsning efter den hårde stillingstid, nåede Regimentet sine foreløbige kvarterer i Port-à-Marcq (I. og II.) og Chapelle (III. Btl.)

31. marts:

Påske. Håbningsfuld stemning, forstærket af vores succes ved St.Quentin. Også vi er endeligt udpeget til angreb i første linje. Hvilken forskel fra sidste års Påske ved Arras!

Omfattende angrebsforberedelser til gennembrud af den portugisiske front ved Armentières træffes. Stabene arbejder til langt hen på natten. Til angrebet klargøres 11 divisioner. Blandt de seks divisioner i front var 18. Reserve-Division den femte angrebsdivision. Kampopgaverne blev fordelt. Forberedelserne træffes under kodenavnet "Georgette". Skråt gennem den venstre del af angrebszonen strakte sig landsbyen Richebourg-l'Avoué, som skulle erobres af RIR 31. Regimentet skulle følge til højre bag RIR 86. Indenfor Regimentet havde III. Bataillon fået til opgave at storme Richebourg. I. Bataillon skulle oprulle et støttepunkt ved le Touret. II. Bataillon skulle indsættes alt efter udviklingen i angrebet.

3. til 8. april:

Fremmarch til fronten over Phalempin, Champhin-en-Carembault, Carnin, Provin, Baucin, Petit-Hantay. Bataljonerne marcherer kun om natten. Med den store koncentration af tropper af enhver art er indkvarteringsforholdene meget mådelige. Feltpræst Machert tilkommanderes Regimentet.

9. april:

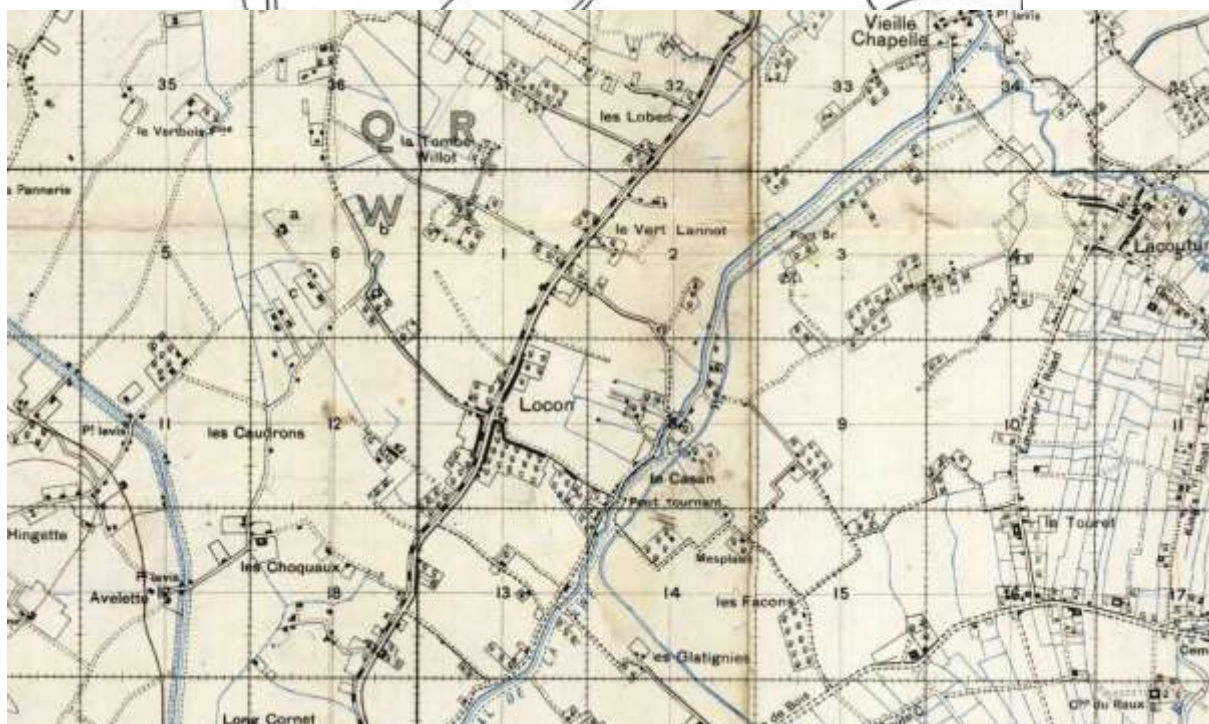
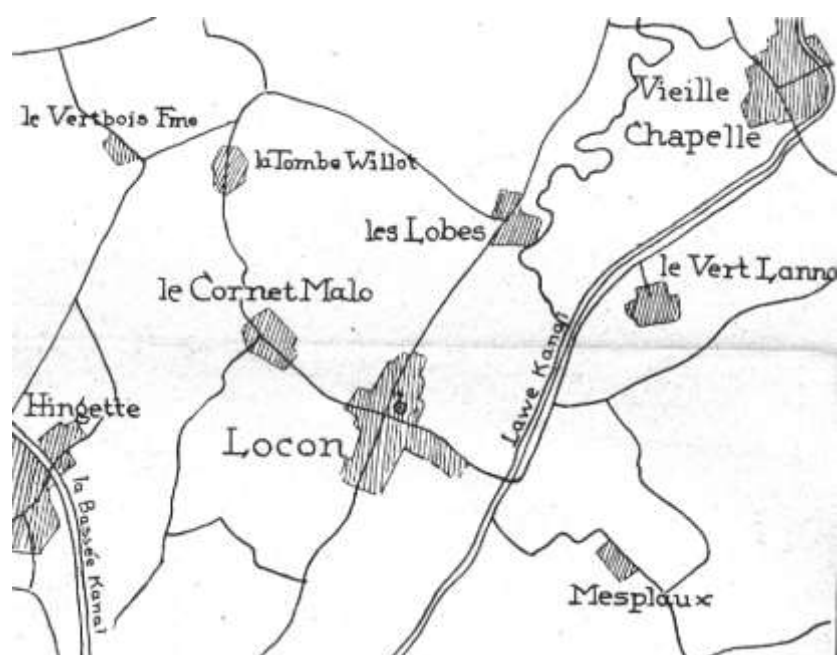
Kl. 0400 var opmarchen ved Lipperkreuz færdig, efter at II. Bataillon allerede dagen i forvejen havde afløst III./RIR 206 i artilleri beskyttelsesstillingen ved Lorgies. Kl. 0415 begynder tysk artilleri og minekaster deres ildforberedelse, der kun svagt blev besvaret af fjenden. Kl. 0815 begyndte ildvalsens og infanteriets storm. Regimentet følger i starten bag RIR 86 som anden bølge. Trods tåge, røg og gas og det opblødte månelandskab, bliver den fjendtlige stilling løbet over ende uden stop. De fuldstændigt rystede portugisere ydede dårligt modstand. 10. og 12. Kompanie stormer Richebourg, som allerede kl. 1045 er på vore hænder. Da forbindelsen mellem RIR 84 og RIR 86 truer med at blive mistet, skubbes II. Bataillon ind. I. Bataillon deltager i kampen om La Couture, hvor en engelsk cykelbataljon yder hårdnakket modstand. Under kamp på håndgranater trængte bataljonen fjenden tilbage til den stærkt befæstede kirke, hvor den med støtte fra bayr. 2 RIR endeligt blev nedkæmpet. 1., 3. og 4. Kompanie blev indsat ved RIR 86, så kun 2. Kompanie var til disposition for bataljonen. II. Bataljon stødte syd for Richebourg-St.Vaast på en sej fjende. Først efter timelang hård kamp kunne fjenden besejres ved omgæelse. 5. og 6. Kompanie blev indsat ved RIR 86. 7. og 8. Kompanie forlængede den venstre fløj af RIR 86. Lt.d.R. Hoop, en af alle skattet, dristig officer, faldt under håndgranatkamp. Under kampen om le Touret var III. Bataillon kommet ind i RIR 84 zone, og trækkes sammen til højre. Omkring kl. 1600 er Lawe-kanalen ved le Vert-Lannot nået af II. og III. Bataillon efter heftige kampe. Sejt forsvarede batteri-stillinger er løbet over ende, talrige pjecer erobret. Først kl. 1830 kan ledsagebatteriet, 6./R.Fa.18, støtte det hårdt kæmpende infanteri efter under meget store vanskeligheder at have overvundet kraterlandskabet.

10. april:

III. Bataillon indsættes ved daggry mellem RIR 85 og bayr. RIR 2 langs Lawe-kanalen. I løbet af dagen gentagende forsøg på at tilkæmpe sig overgang. Det lykkes 6. Kompanie under Lt.d.R. Naumann og en patrulje fra III. Bataillon at komme over kanalen, men må igen falde tilbage under fjendtlig pres. Op trods af den fjendtlige beskydning blev der med hjælp fra pionerer slået en hurtigbro, hvorover efter mørkefald 9. og 10. Kompanie inden kl. 2230 er nået over, mens en anden del af III. Bataillon overskrider kanalen ved Eselsbrücke syd for le Vert-Lannot. II. Bataillon følger tæt efter III. Btl., mens I. Bataillon ved midnat overskrider kanalen og rykker ind til højre for III. Btl.

11. april:

Som det bliver lyst begynder I. og III. Bataillon angrebet på ny. Kl. 0900 er vejen mellem Locon og Les Lobes nået. Under en skarp ildkamp erobres et engelsk lazaret vest for les Lobes. Lt.d.R. von Dorrien, vores tapre kompagnifører og prædikant faldt. I løbet af natten reorganiserer bataljonerne deres enheder.

12. april:

Ved daggrø er Regimentets opstilling: I. Btl. til højre, III. Btl. til venstre og II. Btl. bag III. Kl. 11 fortsættes angrebet i retning af le Cornet Malo – la Bassée kanalen og Mt. Bernenchon. Første linje er I. og II. Btl, med III. Btl. bag midten. Ledsagebatteri 6./R.Fa 18 tildeles I. og II. Bataillon. Den som forstærkning tildelte 2./Sturmataillon 6 skal holde forbindelsen til 1. bayr. Infanterie-Brigade og forstærke den forreste linje. På trods af hårdnakket modstand fra M.G.-modstandsreder, som med held lægges under ild fra ledsagebatterier og minekassere fra Regimentet, gør angrebet gode fremskridt.

Kl. 1230 stormer 6. Kompanie de første huse i Locon. Kl. 1600 når I. Bataillon efter hurtig fremstød le Vertbois Ferme, mens II. Btl. når den vestlige del af la Tombe Willot. III. Btl. følger samlet. Syd for la Tombe Willot rammes III. Bataillon af kraftig artilleriild. Hptm.d.L. Worthmann, vores tapreste, falder i spidsen for sin batal-

jon, der trænger fjenden tilbage foran sig. Indtil Hptm.d.L. Naese kan nå frem, overtager bataljons adjutant Lt.d.R. Bentrup kommandoen og samling af den under kampen spredte bataljon. I løbet af natten presser I. og II. Bataillon linjen frem til 400 meter foran la Bassée-Kanalen, hvor det sumpede terræn gør yderligere fremgang umulig.

13. april:

Ingen kamphandlinger. Østsiden af kanalen er fri for fjender.

14. april:

18. Reserve-Division afløses i løbet af morgenen af 240 I.D., for at blive indsat igen længere til venstre. Om aftenen indrykning i stilling til afløsning af IR 361 mellem vejen Locon-Béthune og Lawe-Kanalen syd for Locon. Forreste stilling III. og II. Btl. I. Btl reserve. Regimentet ligger her uden nogen form for dækning overfor et stærkt udbygget stillingssystem. Den uafbrudte artilleribeskydning med alle kalibre og den den stadige belastning fra fjendtlige fly ved dag og nat, stiller de højeste krav til de af de forudgående kampe, udmattede tropper. Fjendtlige patruljefremstød afvises med store tab.

25. april:

18. Reserve-Division afløses af 119 Infanterie-Division. Regimentet afløses af IR 58. Bataljonerne marcherer til rummet l'Aventure, le Plouich, Aubers, hvor de underbringes i dækningsanlæg.

31. Indgrebsdivision i Gruppe Loos (IV. A.K.) i Aubers, le Plouich, Sainghin

(25. april til 12. maj 1918)

Situation:

Offensiven den 21. marts havde nået dens afslutning. Gentagende fjendtlige modangreb forsøgte at gøre os det vundne terræn stridig. Ententens vilje til ødelæggelse var endnu ikke brudt. Vores tab gjorde sig meget følelig på grund af de manglende personel erstatninger. Det opgelede erstatningsmandskab på grund af nøden og eksistenskampen i hjemstavnen, virkede skadelig på disciplinen.

25. april:

Divisionen er indgrebsstyrke for Gruppe Loos. Underbringelsen af Regimentet i det nye område er meget dårligt, og en del af folkene ligger i telte.

29. april:

For at forbedre indkvarteringen forlægger III. Bataillon til Sainghin-en-Weppes.

5. maj:

Regimentsstab og II. Bataillon forskyder til Sainghin, I. Bataillon til Wavrin. Hvileperioden anvendes foruden til pleje af sundhedstilstanden, til forbedring af disciplinen og kampuddannelsen.

32. Stillingskamp nord for Lawe-Kanal ved la Tombe Willot, øst Hinges i Afsnit Div.Marmuse

(13. maj til 18. juni 1918)

Situation:

Det andet store tyske angreb i Frankrig startede den 25. maj langs Chemin des Dames og trængte frem til Marne. Ved Chateau Thierre viste de indsatte amerikanere sig fuldstændig vore kamprøvede soldater underlegne. I Paris herskede på grund af disse nederlag for den franske hær stor mismodighed. Den 9. juni angreb vi på ny i afsnittet Montdidier – Royon, men kunne imidlertid på grund af de kraftige fjendtlige reserver ikke følge de første succeser op.

13. til 19. maj:

18. Reserve-Division afløste 25 I.D. i afsnittet sydvest for la Tombe Willot, le Verbois Ferme. Regimentet ligger nord for la Bassée-kanalen overfor Hingette i stilling. Tilslutning til højre til RIR 84 og til venstre til RIR 86. Forreste zone I. Bataillon, beredskab II. Btl, reserve III. Btl. Afløsning hver 5. dag. Den forreste gravbesætning ligger i granatkratere og flade stykker grav, der kun delvist er sikret af svage pigtrådshindringer. Beredskab og reserve ligger i jordhuller. I det klare sommervejr er der heftig aktivitet i luften. Artilleri kampe af vekslende styrke.

16. maj:

Major Graf Wartensleben udnævnt til kommandør for III. Bataillon.

20. maj:

Nyinddeling af Regimentets afsnit og omgruppering af kræfter. RIR 21 forskyder mere til højre. Ydermere bliver nu kun tre kompagnier (Aa, Ab, Ac) placeret i forreste linje, mens det fjerde (Ad) graver sig ned på venstre fløj. Beredskabsbataljonen skyder et kompagni (Ba) frem bag højre fløj af kampbataljonen som udrykkestyrke, for at sikre forbindelsen til naboregimentet under kamphandlinger. To $\frac{1}{3}$ kompagni (Bb, Bc og $\frac{1}{3}$ Bd) forbliver i Meerville-stillingen (artilleri beskyttelsesstilling). $\frac{2}{3}$ (Bd) kompagni bag denne. Samtlige stillinger inklusiv reserve bataljon ligger under stadig beskydning med artilleri, flybomber og gas.

24. maj:

Kl. 0230 indsætter et pludseligt ildoverfald, under dække af hvilken, fjenden tager to sårede lytteposter fra 9. Kompanie (Aa) til fange. På grund af hensynsløs indsats fra Lt.d.R. Michels og Daniels med kun tre mand, lykkes det imidlertid igen at befri fangerne. Tre englænder falder og en hårdt såret tages til fange, der alle tilhører den 3. engelske Division.

28. maj:

Med starten på den tyske offensiv ved Soissons øges kampaktiviteten betydeligt. Foruden den vedvarende artilleriild, lider alle elementer under bomber og M.G.-angreb fra engelske fly.

2. juni:

Kl. 0130 – under afløsning – iværksætter fjenden pludseligt et ildoverfald mod afsnit Ac, hvorved det lykkes en fjendtlig stødtrop at tage Lt.d.R. Lanz og hans ordonnans til fange.

3. juni:

Et engelsk overfald på mandskab fra 5. Kompanie (Ac), som var under etablering af hindring i fortærrænet, afvises på grund af vagtsomhed fra sikringsposterne.

5. juni:

Som følge af den ringe kampstyrke indsættes det fjerde kompagni (Ad) fra kampbataljonen i forreste linje. Beredskabskompagnerne rykker tilsvarende efter. På trods af kraftig modstand, vender en patrulje under Lt.d.R. Albertus, tilbage med vigtige observationer om fjenden.

6. juni:

Patruljeoperation "Krause" under Lt.d.R. Rinck, mislykkes på grund af utilstrækkelig artilleri og minekaster støtte. Det lykkes patruljen på grund af energisk indgriben at bringe hårdt sårede kammerater med tilbage.

7. til 13. juni:

Ved fremragende skydning bringer Vizefeldwebel Scherriks, Schütze Knothe og Knicke, 2. M.G.K., et fjendtligt fly til styrt på fjendtligt område.

Den konstante artilleriild til langt ind i baglandet, og de konstante flyangreb tærer kraftigt på Regimentets kampkraft.

14. juni:

Højre nabodivision (Pacaut) trækkes ud. Forskydning af Regimentet to kompagnibreder til højre.

15. juni:

Mens omgrupperingen og afløsningen i Regimentets afsnit var i fuld gang, begyndte kl. 0030 på en gang en fjendtlig trommeild. Efter omkring 20 minutter angreb fjenden i tætte masser i flere bølger, og trængte ind ved 4. og 2. Kompanie. I en opfølgning af den første succes, fortsatte fjenden hurtigt frem og rullede forreste linje op. Vores folk forvarede sig tappert, men måtte bøje sig for den fjendtlige overmagt. Vores tab blandt fører var særlig tung. 5. Kompanie forsøgte med modangreb at genvinde den tabte stilling, men blev afvist af kraftig infanteri- og M.G.-ild. Heller ikke senere forsøg fra beredskabskompagnierne opnåede i den vilde, frem- og tilbagebølgende, natkamp, noget resultat. Først efter daggry mindskedes den fjendtlige ild. Talrige fjendtlige fly angreb i lav højde reserveerne på vej frem. 8. og 6. Kompanie havde herunder væsentlige tab. I løbet af dagen blev enhederne reorganiserede og forsprængte samlet. En opklaring af det fjendtlige indbrudssted blev påbegyndt. Fjenden var trængt omkring 150 m ind i vores stilling. Foruden store blodige tab havde vi også mistet mange fanger.

Om aftenen rykkede III. Bataillon frem i forreste linje og etablerede en ny sikringslinje omkring 100 m foran fjenden. Et modangreb til generobring af stillingen kunne ikke gennemføres, da fjenden allerede havde indrettet sig, og eget artilleri ikke i tilstrækkelig omfang var til rådighed.

Som forstærkning blev III/IR 221 trukket frem som beredskab. Samtidig bliver II./RIR 23 ny reserve.

18. juni:

Regimentet som helhed indsat i forreste linje og udmattet. Afløses af II./RIR 23 og trække ud til hvil.

33. Indgrebsdivision ved IV.A.K. i Marquilles, Wicres, le Billy

(19. juni til 13. juni 1918)

Situation:

Til støtte for vore operationer i Vest havde den Østrig-ungarske hær den 15. juni iværksat et angreb over Piave. Det lykkedes den imidlertid ikke at opnå større resultater, og blev trukket tilbage til dens udgangsstillinger. I Vest blev der truffet omfattende forberedelser til det tredje tyske angreb. Influenza lammede troppernes slagkraft.

Vores hjemstavn står fuldstændig under indflydelse af den fjendtlige propaganda. Forslag til forståelse, forsoning og afrustning fremkommer overalt, mens de førende statsmænd i Ententen forstærker deres folks krigsenergi.

19. juni:

Regimentet indkvarteres som fremskudt element af indgrebsdivision 18. Reserve-Division for IV. A.K. i Marquillies, Wicres, le Willy. Da Divisionen er bestemt til at afløse 207 I.D. ved Hulluch den 24. juni, får de totalt udmattede bataljoner mest mulig hvil.

24. juni:

Om aftenen rykker I. Bataillon frem til afløsning af I./IR 98 fra Marquillies til Berclau. Bataljonen erstattes af II./IR 213, som Regimentet for underlagt som indgrebsbataljon.

25. juni:

Afløsning af kampbataljon IR 98 med II. Bataillon aflyses, da 18. R.D. fortsat skal være indgrebsdivision på grund af de talrige influenza-tilfælde ved RIR 84. Også ved Minen-Werfer-Kompanie 31 er der flere tilfælde af "Den Spanske Syge", der hurtigt spreder sig til resten af Regimentet. I. Btl. bliver igen trukket tilbage til sine kvarterer.

2. juli:

Major Deichmann, RIR 86, overtager føringen af Regimentet under Regimentskommandørens orlov.

3. juli:

18. R.D. bliver indgrebsdivision for IV. R.K., men forbliver i dens kvarterer. 3. M.G.K. afløser et M.G.K./48 R.D. som luftværnskommando i Haubourdin ved Lille.

6. juli:

Sundhedstilstand dårligt med op til 600 tilfælde af influenza.

12. juli:

III. Bataillon opløses for at forstærke de øvrige bataljoner. 9. og 10. Kompanie tildeles II. Bataillon, mens 11. og 12. Kompanie går til I. Bataillon. Stab III. Bataillon forbliver i Provin til særlig anvendelse. Til uddannelse af delingsførere bliver i Provin oprettet M.G.-kurser.

34. Stillingskamp foran la Bassée

(14. juli til 4. september 1918)

Situation:

Den 15. juli begynder den tredje tyske offensiv ved Reims. Dens start var forrådt til fjenden. O.H.L. indstillede derfor angreb efter den første dag. Den 18. juli begyndte overraskende et fransk modangreb i retning af Soissons. Alligevel lykkedes det planmæssigt at trække vores front tilbage bag Vesle. Vi havde haft store tab. Situationen omkring erstatningspersonel skærpedes. Flere divisioner måtte opløses. Forsøget på at gøre Ententen fredsvenlig gennem tyske sejre, før de amerikanske forstærkninger ankom, var mislykket. Den tyske hær gik derfor over til forsvar.

Den 8. august lykkedes det fjenden under masseanvendelse af hurtigtkørende kampvogne og kunstig tåge at trænge gennem vores stilling ved Moreuil. Tilsyneladende bidrog hertil også, at ånden i den tyske hær ikke længere var den gamle. Verdenskrigens store slutkamp var begyndt, og blev af modstanderne desto kraftigere gennemført, jo tydeligere vore nederlagt fremstod for dem. Som følge af fortsatte engelsk-franske angreb måtte vi, for at udspare kræfter, i nord rømme Lys-buen og syd for Arras indlede en tilbagetrækning til Siegfriedstillingen.

14. juli:

18. Reserve-Division afløser 1. Garde-Reserve-Division i Afsnit Festubert – Givency-lez-la Bassée nord for la Bassée kanalen. RIR 31 er venstre fløjregiment. Om aftenen afløser II. Bataillon i stilling venstre kampbataljon fra RIR 64.

15. juli:

I. Bataillon afløser højre kampbataljon RIR 64. Stillingen kan næsten fuldstændig overskues af fjenden fra Givenchy. Højre bataljonsafsnit udviser gevaldige sprængningskratere. Dækningsanlæg er for det meste kun sprængstyk sikre. Adgangsveje og grave tålelige. Regimentskommandostation i La Bassée. Hvilebataljon i Provin. Store Træn i Annoeullin.

18. juli:

Omfattende forstyrrelsesild over adgangsveje og la Bassée. Engelsk patrulje afvises efter kort kamp af 5. Kompanie. Sundhedstilstanden er igen blevet bedre. Endnu er omkring 250 syge af influenza.

19. juli:

Om natten heftig fjendtlig forstyrrelsesild over adgangsveje og hvilekvarterer. Ilden koster mange tab, navnlig blandt civilbefolkningen.

23. juli:

Dele af III. Bataillon, der om natten er trukket ud af fronten, indkvarteres i Provin. III. Bataillon genoprettes som enhed under Oberleutnant d.R. Sass. Efterfølgende afløsning med 10 dage i stilling og 5 dage i hvil.

24. juli:

Major Deichmann returnerer til RIR 86. Indtil regimentskommandøren returnerer efter orlov, overtager Hptm. Schellin føring af Regimentet. Antallet af influenza-tilfælde falder yderligere. Moralen er trods de store anstrengelser og tilbagegangen af hovedkampfronten stadig god og fortrøstningsfuld. Forplejningen er tilstrækkelig.

27. juli:

Fjendtlige patruljefremstød mod venstre fløj afvises.

28. juli:

Aften fjendtligt overfald på post, der tages til fange.

30. juli:

Regimentet modtager 190 mand erstatningspersonel.

31. juli:

Fjendtlig patrulje afvises. Forlægning af kvarterer fra Provin til Annoeullin på grund af den vedvarende beskydning.

2. august:

Ændring af infanteriet til kamp i forterræn efter de nyeste erfaringer. I Afsnit venstre bliver forterrænet øget frem til 3. linje og besat af A-kompagniet. Hovedmodstandslinje bliver den hidtil i Elbweg besatte stilling med B-kompagniet. C-Kompagniet overtager støttepunkter. A- og D-Kompagnier besætter Artilleribeskyttelsesstillingen. Underbringelsen er efter denne ændring blevet endnu dårligere. Største delen af mandskabet ligger i jordhuller. Også de nye hvile kvarterer lider hyppigt under natlige beskydninger og bombenedkastninger.

8. til 15. august:

Hyppige fjendtlige patruljer, der med succes afvises. En død og en såret englænder fra 55. Division bringens ind. Under forsvar og patruljer udmærker sig: Vizefeldwebel Hamann, Unteroffizier Schmobohm, Musketier Grønning, 2. Kompanie, Landsturmmann Lund 8. Kompanie, Unteroffizier Okunik 11. Kompanie. Musketier Tollkap, Rühl, 6. Kompanie. Hermann 7. Kompanie.

16. august:

K.T.K. højre indrettes i den hidtidige Regiments kommandostation. K.T.K. venstre i en betondækning på vejen mellem la Bassée – Canteleux.

17. august:

Nyopstilling i afsnittet. En bataljon kampbataljon, en bataljon i beredskab i C- og D-områderne.

18. august:

Organisering af beredskabsbataljon. To kompagnier besætter Otto-stilling (den tidligere artilleri-beskyttelsesstilling), et kompagni ligger bag vest for la Bassée, det sidste nord for la Bassée ved Beau-Puits.

19. august:

Det efter ordre fra O.H.L. opløste RIR 216 afgiver hele I. Bataillon samlet til RIR 31. Bataljonen indgår i stedet for den hidtidige III. Bataillon, der med undtagelse af 12. Kompanie, opløses. 9., 10., 11 og M.G.K. fordeles på I. og II. Bataillon. Kommandør for den nye III. Bataillon bliver Hptm.d.R. Pigge, tidligere I/RIR 216. Adjutant bliver Lt.d.R. Bentrup. Hptm.d.L. Raese vender tilbage til Regimentets stab.

Om eftermiddagen forhøjet beredskab. III. Btl. bliver kl. 2200 med 11., 12. og 3.M.G.K. trukket frem til reservestillingen foran Hantay, hvor 9. og 10. allerede siden den 17. august ligger nord og syd for vejen la Bassée – Salomé. Overgange over kanalen sikres af M.G.

20. august:

III. Bataillon forbliver til bygning af en ny artilleri beskyttelsesstilling i Hantay.

23. august:

Lt.d.R. Bahn og 12 mand fra II. Bataillon gennemfører en dristig patrulje, hvorunder en englænder såres alvorligt.

24. august:

Kl. 0830 trænger fjenden efter pludselig trommeild og kunstig tåge ind i vores post- og kraterlinje, hvor han efterfølgende besætter kraftigt og udbygger. Vores besætning falder tilbage til hovedmodstandslinjen.

28. august:

Kl. 0300 indbringer en patrulje under Lt.d.R. Klausmann to englændere fra 55 Division.

31. august:

Omgruppering af B-bataljon. Artilleri beskyttelsesstillingen i Coisne slotspark bliver beredskab. Beredskabskommandør placeres i kælderen på Chateau Coisne. Af kampbataljon bliver et kompagni fra Karl-stilling, fordelt med en tredjedel i dækningsanlæg mellem Karl- og Otto-stilling og to-dredjedele i Støttepunkt A ved Kanalen og i den gamle 3. linje.

2. september:

Nyformering af kampbataljon, så kun tre officerspatruljer bliver i og vest for Elbweges. Allerede kl. 0430 måtte disse falde tilbage på grund af overlegne fjendtlige styrkers angreb. Kl. 0930 rømmer fjenden igen Elbwege, som herefter genbesættes af os. Kl. 1615 stormer fjenden på ny frem til Elfweide-Graven, hvorfra de igen kl. 1950 kastes ud igen af modangreb. De besatte fjendtlige grave lægges under en godt liggende ødelæggelsesild.

3. til 4. september:

Regimentet afløses af RIR 84. Afløsningen forsinkes af et kraftigt gasmine overfald på venstre afsnit. Bataljonerne forskyder til Annoullin.

35. Som indgrebsdivision i Siegfriedfront i omegn af Marcoing

(5. september til 26. september 1918)

Situation:

Bag kampfronten var store bagved liggende stillingssystemer: Hermann-Hunding og Antwerpen-Maas stillingerne, under konstruktion. Den engelsk-franske hær følger tæt bag vores tilbagegående bevægelser. I midten af september var vores nye Siegfried-front lyst op i forbitrede kampe, hvor vi generelt kunne holde fast.

Endnu var der håb om, at kunne holde den militære situation i et rent forsvar. Kun en samlet holdning af hele folket kunne sikre Tyskland en udholdelig fred. Også Ententens befolkning så med sort frem mod endnu en krigsvinter. Det tyske hjemland orkede imidlertid ikke mere, at rette sig kraftfuldt op. Mørnet af den lange krig, lå den under for den engelske hungerblokade og den fjendtlige propaganda. Kampen om den indenlandske magt antog stadig krassere former. Med russisk guld understøttede gesandten for Sovjetrusland oprøret i Berlin.

Midt i september brød Bulgarien sammen. Ententen havde slået endnu et hul i centralmagternes fæstning efter fire års forsøg.

5. september:

Transport til Cambrai. Indkvartering i Cauroir.

6. september:

Divisionen er indgrebsstyrke for XVIII A.K. Om aftenen afmarch mod St. Olle ved Cambrai. Kvarterer ligger under spredt artilleriild.

7. til 13. september:

Opklaring af indgrebs-afsnittet. Bataljonerne udfører indre tjeneste, udbygning af kvarterer og etablering af dækninger.

14. september:

Divisionen bliver indgrebsstyrke for XIV. R.K. Regimentet forskyder over Séranvillers til Masnières.

15. til 26. september:

Langs fronten bliver fjendtlige angreb afvist med store tab til fjenden. Til beskyttelse mod de talrige fjendtlige fly opstilles M.G. Opklaring af beredskabsrum, kampøvelser. Endeligt havde bataljonerne i Séranvillers mulighed for den hårdt tiltrængte aflusning. Underbringelse i fugtige kældre middelmådig. Sundhedstilstanden bedres langsomt. Stemningen forbliver fortrøstningsfuld og med fast beslutsomhed om at opnå en fred, der sikrede Tysklands fremtid.

36. Forsvarsslag vest for Proville – Cambrai

(27. september – 8. oktober 1918)

Situation:

Fra kysten til Meuse forstærkede den engelsk-franske-amerikanske hær deres anstrengelser for at bryde igennem den tyske front. Generelt var deres masseangreb blodigt blevet afvist, og vores hære planmæssigt trukket tilbage fra de truede områder. Internt havde det Tyske Rige gennemført en grundlæggende ændring af politiske ledelse. Prins Max von Baden blev Rigskansler for en parlamentarisk regering af flertalspartier. Den 5. oktober blev der til Præsident Wilson sendt en anmodning om fredsslutning på baggrund af de 14. punkter.

27. september:

Under masseindsats af tropper og materiel angreb englænderne mellem vejene fra Arras og Perron mod Cambrai førende veje, og vandt terræn i retning af Cambrai. Regimentet blev alarmeret tidligt på morgenen og rykkede til et beredskabsområde ved Marcoing. I løbet af dagen blev Regimentet sat i march over Noyelles mod Cambrai. Fronten blev på grund af det fjendtlige pres, trukket tilbage mod Cambrai. 18. Reserve-Division overtager afsnittet efter 49 I.D. Regimentet besatte Hagen-stillingen med højre fløj ved Petit Fontaine på vejen Cambrai-Bapaume og venstre fløj på kanalknækket vest for Proville. II. og III. Bataillon var i forreste linje, I. Bataillon i reserve. Tilslutning til højre til 1. Garde-Reserve-Division og til venstre til RIR 64.

28. september:

Fjenden holder om morgenen i en længere periode det rømmede område under beskydning. I middagstimerne begyndte han kraftigt at rykke efter, og angreb også i det venstre regimentsafsnit med stor kraft. Han blev afvist af II. Bataillon.

29. september:

Den voldsomme kamp om Cambrai fortsætter. Englænderne indsætter er på en smal front 16 divisioner. Efter en kort, heftig trommeild, starter stormen kl. 0800, der i regimentets afsnit afvises med store tab. Længere mod nord langs vejen Arras-Cambrai lykkedes det fjenden at trænge frem til forstaden Neuville-Catimpre. På højre fløj udkæmpedes en forbitret kamp frem og tilbage. Under voldsomt artilleriild trængte de engelske stormkolonner hele tiden frem. Vore M.G., minekastere og infanterister havde lønnende mål. Hele tiden voksede nye fjender frem af jorden. Kampen fortsatte til sidst på eftermiddagen. Regimentet blev på sydsiden af kanalen trukket tilbage med højre fløj ved den store jernbanebro og venstre fløj ved det hvide slot ved kanalknækket. III. Bataillon, der havde haft de største tab, blev trukket tilbage til Proville. Lt.d.R. Bentrup, en tapper officer, blev såret. Lt.d.R. Jacobsen (Anton) overtager som adjutant ved III. Bataillon.

30. september:

Ved middagstid fortsatte fjenden sit masseangreb. Herunder trængte han ind i RIR 84 afsnit i den vestlige del af Proville. III. Bataillon indsat ved RIR 84. II. Btl. trækker nord for Schelde sin fløj tilbage til forbindelse med RIR 84. Hauptmann d.R. Pigge falder, I hans korte tilhørsforhold til Regimentet havde han opnået agtelse og hengivenhed fra alle.

1. oktober:

III. Bataillon returnerer til Regimentet. Bataljonen formerer Kompanie Busch af 9. og 12. Kompanie, og Kompanie Becker af 10. og 11. Kompanie. Fjenden fortsætter sine heftige angreb. Om eftermiddagen trækkes vores linje tilbage til en linje fra kanalknæet syd for jernbanebroen – Meuse. Et modangreb kan som følge af mørket og det vanskelige engområde ikke mere gennemføres.

2. oktober:

Forholdsvis rolig om dagen. Kl. 1800 iværksætter Regimentet efter en kort, halv times ildforberedelse med artilleri og minekastere, et modangreb. Målet er at tilbage erobre den gamle stilling. 2., 3., 4., 5., 9. og 12. Kompanie overløber den første fjendtlige stilling. 5. Kompanie stormede ”Hvide Slot”. Kl. 20 er stillingen, der gik tabt dagen før, tilbageerobret. Kun ved Kanalknæet er der stadig et stærkt besat fjendtligt brohoved. Regimentet havde opnået en dejlig succes. Landsturmpflichtig Arzt Dr. Rademacher såres alvorligt. Uanset den kraftige

fjendtlige ild, havde han hele tiden uselvvisk fulgt sin lægelige forpligtelser. Lt.d.R. Pagenstecher såres dødeligt. Også i ham mistede Regimentet en forbilledlig kammerat. Adjudant for I. Bataillon bliver Lt.d.R. Poss.

3. oktober:

Det omkring 300 meter brede engelsk brohoved ved kanalknæet dannede en risiko for den tilbageerobrede kanalstilling. Fyldt af selvtillid efter den succesfulde storm dagen i forvejen, blev den fjendtlige stilling kl. 1115 stormet under hurra-råb. Med en forbilledlig angrebsånd stormede førere, underførere og mandskab, alle kompagnier. Efter hårdnakket modstand er fjenden allerede kl. 1145 væltet over ende.

18. Reserve-Division skrev om denne kamp i sin aftenmelding den 3. oktober:

”Kl. 1145 stormede de tapre Slesvig-holstenere, Mecklenborgere og Hanseater fra RIR 31, mens deres brigade kommandør, Oberst von Kameczynski så på, med deres energiske bataljonsførere, Oblt. v. Oertzen i spidsen, den efter i nat tilbageerobrede terræn, resterende fjendtlige brohoved stilling. Trods sejeste forsvar trængte vores folk uimodståeligt ind i den stærkt udbyggede gruppe huse. I retfærdig raseri over den 57. engelske Divisions skændige adfærd, der beviseligt i kampene den 1. og 2. oktober skød alle vore sårede, tilføjede den nu den samme fjende alvorlige tab under bitre kampe mand mod mand. På trods af dette blev tre officerer og 65 mand usårede taget til fange og fem skydende M.G. taget med storm. Yderligere et antal sårede, herunder også en officer, blev ligeledes bjærget”.

Den øverstkommanderende, General der Infanterie von Below sendte regimentet følgende signal:

Til den tapre R.I.R. 31 og dens kommandør, Oberstleutnant v. Weber lykønskning og særlig anerkendelse for generobringen og forsvaret af Provville. Det vil blive et æresblad i det brave Regiments historie.

Den velprøvede 18. R.D. min tak for dens fremragende indsats foran Cambrai.
Drenge, hold fast!”

Stolt sejrsglæde fyldte alle. De hævngherrige, forløgne englændere havde ikke kunne modstå tysk mandighed. Ligesom i 1914 ved Laucourt (2.10.14) havde Regimentet efter fire lange, afsavnsrige krigsår under betydeligt vanskelige forhold endnu engang kæmpet strålende. Endnu var ånden fra 1914 levende i Regimentet. Alle var besjælet af tanken: vi herude ved fronten må ikke prisgive en fod tysk jord til de hadefulde fjender. Vi må kæmpe videre indtil en fred, der sikrede Tysklands fremtid. Ville imidlertid hjemlandet endeligt rejse sig, og give os den stærkt nødvendige støtte til vores vanskelige arbejde?

Om aftenen blev II. og III. Bataillon afløst af III/RIR 86, og blev som Brigade-reserve trukket tilbage til Cambrai.

4. oktober:

Regimentet bliver som brigade- og divisionsreserve trukket tilbage i II. linje ved Avesnes-les-Aubert og Avesnes-les-Sec. Generalmajor Winiker udtalte endnu engang sin personlige anerkendelse til Regimentet. Under II. Bataillons tilbagemarch gennem Cambrai faldt den tapre stedfortrædende bataljonsfører, Oberleutnant v. Oertzen, der også som regiments adjutant havde udmærket sig. Regiments-adjutant bliver Lt.d.R. Müller (Hans).

6. oktober:

På grund af den ringe kampstyrke og den helt utilstrækkeligt tilgang af personel erstatninger – regimentet har kun en kampstyrke på 300 mand – organiseres det i to taktiske bataljoner. I. Bataillon med 10. og 11. Kompanie, sidstnævnte under Lt.d.R. Becker, og halvdelen af 3. M.G.K. og en deling minekastere bliver Taktisk Bataljon Schellin. II. Bataillon med 9. og 12. Kompanie, sidstnævnte under Lt.d.R. Bulsch og halvdelen af 3. M.G.K. bliver Taktisk Bataljon Braune. Administrativt forbliver alle kompagnier etablerede.

8. oktober:

Fjenden angriber på ny syd for Cambrai. Tidligt på morgenen bliver først II. Bataillon alarmeret og trukket frem til Raves. Kl. 1900 følger også de resterende dele af Regimentet til Raves.

37. Tilbagegangskampe i Siegfried-Stilling, ved Halpress, foran og i Herman-Stellung

(9. oktober til 21. oktober 1918)

Situation:

Ententen forsøgte hele tiden at bryde igennem vores front. Kæmpende gik vore tropper tilbage til Hermann-Hunding-stillingen, og tildelte fjenden betydelige tab under bagtropkampe. I dens tunge kampe blev hæren ikke støttet af en klar stillingtagen i hjemlandet. Udvekslingen af noter med Præsident Wilson viste mere og mere tydeligt, at Clemenceau og Lloyd George og deres ødelæggelsesvilje, havde fået overtaget. I modsætning til deres tidligere falsk foregivende, greb Ententen mere og mere voldsomt ind i de indre anliggender, og den frie selvforsonende og forståelsesfred forstummede i den fjendtlige presse. Den tyske note fra 20. oktober gav køb på ubådskrigen. Dermed begyndte vi vejen til kapitulation.

Stadig blev der i Tyskland talt om en retfærdig fred. Ententens vilje til at gøre det tyske folk til slaver, var dem ikke klar. Ånden fra den ved fronten kæmpende hær smittede ikke af på hjemlandet. Antallet af folk, der trykkede sig, blev stadig større.

9. oktober:

Cambrai blev rømmet af vore enheder. Regimentet indtager Siegfried-III stillingen på højderyggen, 2 km vest for Naves. I. Bataillon kamp- og II. beredskabsbataljon. Fjenden trængte hurtigt efter og angreb allerede sidst på eftermiddagen i tætte masser i indtil seks bølger. I vores afsnit blev de standset af infanteri- og M.G.-ild, mens de til venstre i RIR 84 afsnit trængte ind i Cagnoncles.

Oberleutnant von Weber tildeles "Pour le mérite". Alle i Regimentet ser i denne høje dekoration til deres agtede kommandør en anerkendelse af deres egen indsats.

10. oktober:

Den tilbagegående bevægelse forsættes langs hele armeens front. Regimentet rykker ubemærket af fjenden med II. Bataillon til en stilling nord for vejen Naves – Villers-en-Cauchies og med I. Bataillon i Siegfried-IV stillingen.

11. oktober:

Efter en times artilleri forberedelse angriber fjenden kl. 0800 vores rømmede stilling. Om eftermiddagen går han frem til angreb med langt overlegne styrker mod vores nye stilling, men afvises med store tab i Regimentes afsnit. Til højre i 10. Ersatz-Divisions afsnit bliver han kastet tilbage fra indbrudsstedet i et modangreb støttet af fire tyske kampvogne. Herunder viser sig igen den moralske indflydelse kampvogne har på troppernes angrebslyst og den forbløffende næsten ødelæggende virkning på fjenden.

12. oktober:

Videre tilbagetrækning. 18. R.D. besætter den østlige side af Selle afsnit Halpres – Saulzoir. Forskydningen forstyrres ikke af fjenden.

13. oktober:

Efter en kort ildforberedelse angriber fjenden vores forpost stilling, men afvises med store tab i vores koordinerede ødelæggelsesild. 3. Kompanie under Lt.d.R. Müller (Ludwig) tager herunder en officer og 10 mand fra den engelske 49. Division til fange. Efter en på officeren fundet befaling, skulle 49. Division tiltvinge sig overgang af Selle. Fjenden havde angrebet med omkring 5.000 mand, og havde efter udsagn fra fangerne, mistet hen mod ¼ af styrken.

14. til 17. oktober:

Som følge af sine usædvanligt store tab under det sidste angreb, forholdt fjenden sig roligt, og så sig tvunget til at gennemføre en planmæssig opmarch mod vores nye stilling.

18. november:

Vores tilbagetrækning fortsættes. II. Bataillon indtager Hermann-stillingen stik øst for Ecaillon-bach nord for Verchain med I. Bataillon som bagtrop for Haspres.

19. til 21. oktober:

18. R.D. afløses af 111 I.D. Regimentet afløses af Füsilier-Regiment 73. Forskyder til kvarter i Maresches. Divisionen forbliver indgrebsenhed for XIV. R.K. – 40 mand erstatning ankommer.

38. Tilbagegangskampe foran Antwerpen-Maas Stilling ved Englefontaine-Patures – Sart-Bara

(22. oktober til 11. november 1918)

Situation:

Langs fronten fortsatte kampen. Den 25. oktober bragte særdeles hårde kampe mellem kysten og Verdun. den 4. november gik vi med god holdning tilbage til Antwerpen-Maas-stillingen. Den Østrig-ungarske hær kunne ikke holde stand mod det italienske angreb den 24. oktober og gik i opløsning. Udvekslingen af noter med Præsident Wilson antog stadig skarpere former. Den parlamentariske tyske regering opgav kampen og indvilgede i den betingelsesløse kapitulation. Den 9. november bekendtgjorde Rigskansleren Kejser Wilhelm II abdikation. Tyskland blev republik. Den af de venstre radikale elementers forberedte revolution brød ud i begyndelsen af november, i første omgang i Marinen. den revolutionære regering underskrev den 11. november våbenstilstandsaftalen, og udleverede dermed det tyske folk til nåde og gunst for en ubønhørlig fjende.

22. oktober:

Regimentet forskød til Wagnies-le-Petit. Indkvarteringen i kolde, dårligt rengjorte hestestalde var dårlig. I det våde vejr kunne folkene ikke få tørret deres tøj.

23. oktober:

Kl. 0500 kraftig artilleriild langs fronten. Regimentet alarmeres og forskød til et beredskabsrum ved Sepmeries. Eftermiddag afløses 25 I.D. af 18 R.D. langs fronten. Regimentet marcherer over Villers-Pol – Orsinval – le Quesnoy til et beredskabsområde nordvest for Englefontaine. Sidst på aftenen afløser Regimentet IR 115 og IR 116 i den nye Hermann-stilling ved Poix-du-Nord.

24. oktober:

Fra kl. 0100 kraftig fjendtlig beskydning, fulgt ved daggry af et infanteriangreb. Fjenden trænger ind i Poix-du-Nord. Dele af 1., 2 og 4. Kompanie omringes og falder i fangenskab. 3. og 10. Kompanie lykkes i første omgang at undvige fjenden. Kæmpende falder resten af Regimentet tilbage bag vejen Louvignies – Englefontaine.

25. oktober:

Regimentet afløses om aftenen af IR 56 og går i kvarter i Jolimetz. På grund af den ringe kampstyrke sammenlægges det til Bataljon Braune: Kompanie I, Lt.d.R. Kamp; Kompanie II, Lt.d.R. Riesling; Kompanie III, Lt.d.R. Klausmann, M.G.K., Lt.d.R. Both. Stemningen blandt folk har lidt meget under den politiske udvikling i hjemlandet. Sundhedstilstanden dårlig som følge af de mange strabadser, den omfattende luseplage og fodskader. En stor del af soldaterne har ikke længere strømper eller fodlapper. Støvlerne er udslidte.

26. oktober:

Kl. 0600 blev Bataljon Braune alarmeret og trukket frem til Englefontaine. Eftermiddag afmarch til les Grandes-Patures. Opløsning af 4., 7. og 10. Kompanie.

28. oktober:

18. R.D. afløser IR 57 langs vejen Englefontaine – Landrecies, øst for Fontaine-au-Bois. Regimentet har stadig en kampstyrke på omkring 220 mand.

31. oktober:

I de sidste dage er der fra begge sider en heftig forstyrrelsesild. Om aften bliver Regimentet afløst af Jäger-Regiment 11 fra den tyske Jäger-Division og marcherer til Douzies ved Maubeuge.

2. november:

Regimentet når Douzies. Efter tilgang af erstatningspersonel igen formeret i tre bataljoner med hver tre infanteri- og et M.G.-kompagni. Regimentet når igen en kampstyrke på omkring 400 mand. Talrige forsprængte tilgår kompagnierne.

4. november:

Kl. 0600 alarm. Fremmarch til Hargnies. Division besætter om aftenen en optagestilling i Foret de Mormal.

5. november:

Tidligt på morgenen kommer det til hårde kampe i den uoverskuelige skov. På grund af det fjendtlige pres går 18. R.D. i løbet af dagen tilbage til vejen Pont-sur-Sambre – Bavai. Store dele af 8. Kompanie, Lt.d.R. Riesling, 12. Kompanie, Lt.d.R. Lauterbach, 3. M.G.K., Lt.d.R. Ochsen og adjudanten for III. Bataillon Lt.d.R. Jacobsen (Anton) falder i fangenskab. Det lykkes dog Lt.d.R. Nauman med størstedelen af 6. Kompanie at befri sig igen og få tilslutning til Regimentet.

6. november:

Fjenden følger tæt efter. 18. R.D. går på ordre tilbage til stik øst for la Longeuville.

7. november:

Vores bagtroops officerspatrulje holdt med stor dygtighed englænderne tilbage. Om aftenen går Regimentet ugeneret af fjenden i stilling vest for Feignies.

8. november:

Regimentet går på ordre tilbage over den fransk-belgiske grænse og går i stilling halvvejs mellem Villers-Sire-Nicole – Rouveroy. III. Bataillon er bagtrop.

9. november:

Bagtrop III. Bataillon holder dygtigt fjenden på afstand. Divisionens befaling for 11. november lyder:

”Den under tilbagetrækningsbevægelsen den 8. november aften som bagtrop i føling med fjenden forblevne III/R.31 under Hptm. d.L. Naese, har på mønstergyldig måde løst den stillede opgave. Bataljonen har langt fremskudt og alene på en ansvarsfuld post næsten 24 timer standset fjenden, narret og tilføjlet ham store tab, så der ikke udviklede sig alvorlige kampe om hovedstillingen. Jeg udtaler til fører og alle deltagende officerer, underofficerer og mandskab i den tapre bataljon derfor min tak og min fuldeste anerkendelse”

10. november:

Regimentet går i stilling ved Epinois øst for Biniche. II. Bataillon forbliver som bagtrop i føling med fjenden.

11. november:

Roligt i løbet af natten og morgenen. Fjenden søger føling med bagtroppen. M.G.- og artilleri forstyrrelsesild fra begge sider. Kl. 0900 modtager Regimentet befaling om, at alle fjendtligheder skal indstilles kl. 12 middag. Våbenstilstanden var indgået.

Om aftenen rykker II. og III. Bataillon til Epinois. I. Bataillon forbliver i stilling.

39. Våbenstilstand. Tilbagemarch bag Rhein, Demobilisering i Heide (Holstein)

(12. november til 20. december 1918)

Situation:

Efter 4½ års heltmodig kamp hviler våbnene. Hæren i Vest overskrider under den sort-hvid-røde fane i ordnet formation grænsen og går tilbage over Rhinen. De tapre mænd fra fronten står uforstående overfor begivenhederne i hjemlandet. Deres stolte Tyskland lå sønderslået på jorden. Arbejder- og soldaterråd udsletter enhver statsautoritet. Under de røde faner sker et farligt misbrug. Under deres kendetegn bliver der deserteret, stjålet, plyndret, og af forbryderiske elementer udbredt et anarki, der gør en ordnet demobilisering umulig. Pøbel og revolutionerer plyndrer hærens depoter, folkefjendtlige ros terroriserer det tyske rige. Tyskland havde ødelagt sig selv. Den tapre tyske hær opløste sig.

Fra Ententen blev en ny gru- og løgnkampagne rettet mod de tyske barbarer.

12. til 15. november:

II. Armee opløses. Divisionen overgår til 17. Armee, øverstbefalende General der Infanterie von Mudre. Afmarch over Piston – Lutre – Liberchies – Sombresse til Aische-en-Resait nord for Namur. Som indkvarteringskommando sendes Oblt. d.R. Sass og et kommando forud.

16. til 17. november:

Hviledage. Oprettelse af et soldaterråd. Hvert kompagni udvælger tre mand, der igen af sin midte vælger et hovedråd på fem medlemmer. Da Feltbageriet som næsten alle etapeenheder er flygtet, bages brød af tropperne selv.

18. til 21. november:

Marchgrupper formeres til den videre forskydning. Regimentet tilhører Marchgruppe I af 18. R.D. March over Burdine – Anheit – overgang af Meuse ved Ampfin øst for Huy – la Croix – Grand Verleur – Baugnee – Sprimont øst for Liège.

22. november:

Hviledag. Modtagelse af havre og mel fra Kähnen ved Liège. Den belgiske befolkning er vedvarende fjendtlig og upålidelig.

23. november:

March til Steinberg øst for Verviers.

24. november:

Afmarch kl. 0600. Kl. 1300 overskrides den belgisk-tyske grænse ved Michelshütte. Divisionen gennemfører en dobbelt dagmarch. Underbringelse: I. og III. Bataillon Kalterherberg, II. i Montjoie.

25. til 27. november:

March over Strauch – Floisdorg til Mülheim – Wichterich. Efter det hidtidige gunstige frostvejr begynder det nu at regne.

28. november:

Hviledag. Meget gode kvarterer og modtagelse af borgerskabet. Til opfyldelse af våbenstilstands betingelserne har regimentet efterladt fire minekastere i Zülpich. På grund af en meningsløs anordning fra det stedlige soldaterråd i hjemlandet, er depoter spærrede og forplejningskolonner standset. Forplejningen af tropperne trues alvorligt. Brødrationen må derfor formindskes. Fodtøjet er på grund af den lange march meget nedslidt. Kun i begrænset omfang kan erstatninger udleveres. Soldater med bopæl på venstre Rhinbred hjemsendes.

29. til 30. november:

Videre march over Eckdorf og Badotf til Brühl og Ronsoef – Schifferhof syd for Köln.

1. december:

Kl. 0500 videre march. Kl. 0730 overskrides Rhinen på den nye hængebro syd for den store jernbanebro. Indkvartering i Spich. Adjudant for III. Bataillon bliver Lt.d.R. Ebeling.

2. til 3. december:

March over Much til Gummersbach.

4. december:

Hviledag. Regimentet bliver overordentlig venligt og gæstfrit modtaget.

5. og 7. december:

March over Kirchhunden – Schmalleberg. Indkvartering af I. og II. Btl. i Fredeburg og Eblinghof, III. Btl. i Gleifeld og Oertinghausen i Sauerland.

8. til 12. december:

Hviledag. Divisionen opstiller et kombineret Reserve-Infanterie-Regiment von Weber. Fører for I. Btl. Rittm. Braune. Hertil overgår aktive underofficerer og årgange 1896-1900. Føreren af det gamle RIR 31 overgager Hptm. Schellin.

13. december:

Efter store anstrengelser er det endeligt lykkedes Divisionen at rekvirere enkelte jernbanetog til transport. Regimentet bliver kl. 1500 transporteret fra Wennemen vest for Weschede over Hamburg til Heide i Holsten. De Yngste årgange må i første omgang efterlades, men følger efter nogle dage senere.

15. december:

Kl. 0100 nåede Regimentet Heide, hvor det med begejstret jubel modtages af befolkningen. Ved middagstid officielt modtagelse ved Borgmester og den påtrængende Arbejder- og Soldaterråd. Begyndt hjemsendelse af de ældste årgange af officerer, underofficerer og mandskab. Mange officerer og mandskab overgår til de nye frivillige-enheder, og bliver dermed bindeled mellem den kampprøvede RIR 31 og Reichswehr.

20. december:

De sidste fra Årgang 1896-97 forsættes til Ersatz-Bataillon/RIR 31 i Heide og årgange 1898-99 til Ersatz-Bataillon 85 i Rendsburg. Demobiliseringskommandoet under Hptm. Schelling, Lt.d.R. Müller (Hans) og Zahlmeister Ahlemann overgår til Ersatz-Bataillon/RIR 31.

Det stolte Reserve-Infanterie-Regiment 31 var ophørt med at eksistere. Udslettelig er dens handlinger optegnet i siderne på historien om den preussisk-tyske Kejserslige hær. Vi overlevende er derfor kaldet til fortsat at pleje traditionerne i vores tapre Regiment, og holde det tyske kammeratskab, som beviste sin kraft under krig, i live. Ånden i opfyldelsen af pligten og opofring for statens vel, skal befri det tyske folk fra den æreløse slaveæg fra en hadfyldte, misundelige og ergerrige fjende.

Bilag I.

Oversigt over sammensætning og udrustning af Regiment

1914

2. august:

Opstilling: R.St. I., II., MGK i Altona. III. i Bremerhaven. Hver bataljon på fire infanterikompagnier. Telegraf-sektion med fire grupper ved II. M.G.K. med 6 M.G. underlagt II.

Regimentet underlagt 34 Reserve-Brigade, 18. Reserve-Division, IX. Reserve-Korps.

11. august til 18. december:

Ved afgivelser formeres ved Regimentet en Cyklist-bataljon Lt. Schaper (Albrecht).

2. til 10. oktober:

III. underlægges 4 bayr. Infanterie-Brigade ved Abre de Canny.

26. oktober 1914 til 7. marts 1915:

M.G. deling Lt. Jannell underlagt RIR 90.

1915

13. til 15. januar:

III. underlagt III. A.K. ved Soissons.

Februar 1915:

Ved Generalkommandoet oprettes: Feltrekrut depot, uddannelseskurser for kompagni, delings og underførere og for officers aspiranter. Disse kurser forskyder med Generalkommandoet under stillingsskifte og vedbliver med at fungerer frem til 1918.

5. marts:

Opløsning af 34 Reserve-Brigade. Afgivelse af RIR 90. Regiment 31 kommer under kommando af 35 Reserve-Brigade sammen med RIR 84 og RIR 86.

6. marts:

Nyopstilling af et 13. Kompanie ved II, og et 14. ved III.

28. april:

Udlevering af sigtekikkerter til skyttegravskamp.

14. maj:

Afgivelse af Stab II og 13. til opstilling af et nyt IR 187 til dannelse af en hærreserve. De to enheder nyopstilles ved Regimentet.

6. til 23. juni:

III. med 10, 11, 12 og 14. Kompanie afgives til IX. A.K. ved Moulin-sous-Touvent.

28. juni:

Fra 13/RIR 84 og 13/RIR 86 tilgår hver en deling på 7 grupper til III/RIR 31, hvor de indordnes.

28. september 1915 til 13. januar 1916:

III. med 9, 10, 11 og 14. Kompanie afgives til Regiment Seick, Division von Hartz ved Thélus.

4. november:

Oprettelse af en observationsofficer ved bataljonsstabe og en ordonnansofficer ved Regimentsstab.

19. november:

Nyopstilling: Taktisk Stab, et 15. Kompanie ved I. og 16. ved II. Bataillon.

13. december:

Opstilling af IV. Bataillon af Taktisk stab, 12, 13, 15 og 16. Kompanie.

1916

14. januar:

Opstilling af et afvandingskommando. Dette kommando får senere betegnelsen Bau-Kompanie og forbliver bestående med undtagelse af perioder med store kampe.

14. februar:

Opstilling af Lanz-Minen-Werfer-Trupps

15. februar:

12. Kompanie overføres fra IV. til III. og 14. fra III. til IV. Bataillon

29. februar:

Organisationen af M.G.K. øges til 9 M.G. og to delingsfører stillinger. Afgivelse af underofficerer og personel til opstilling af M.G. Scharfschützen-Trupp 72 og 105.

10. juni:

Opløsning af IV. Bataillon.

10. juni til 18. juli:

Oprettelse af Taktisk stab, hvortil 1, 8 og 10. Kompanie taktisk underlægges.

14. juli:

Oprettelse af en gasbeskyttelsesofficer ved Regiment.

17. juli:

Bataljonernes musikkorps sammenlægges til et Regiments musikkorps.

25. juli:

Udrustningen med stålhelmet gennemføres.

16. til 31. august:

M.G.-deling Lt.d.R. Heinsen afgives til I.R. 179 ved Martinpuich.

5. september:

Afgivelse af 1. Kompanie til IR 397. Nyopstilling af 1. Kompanie ved afgivelser fra Regimentet og en deling fra IR 163.

1. oktober:

Oprettelse af maskingeværofficer ved Regiment.

18. oktober:

Afløsning af regimentets MGK. Opstilling af 1, 2 og 3 MGK ved respektive bataljoner.

30. oktober:

Udrustning med let maskingevær begynder.

20. december:

Opstilling af Bau-Kompanie af afvandingskommando, Feltbane kommando og Pioner Park.

1917

25. april:

Udrustning med nyt signalkaster apparat begynder

10. maj:

Opløsning af Minen-Werfer-Abteilung. Opstilling af Minen-Werfer delinger ved bataljonerne.

27. maj:

Udrustning af stålveste begynder

21. september:

M.G. kompagniernes organisation øges til 12 M.G.

1. december:

Fra Telefon-afdelingen ved Regimentet opstilles et Telegrafkompagni (Nachrichtenmittel-Kompanie)

1918

1. januar:

Sammenlægning af bataljonernes Minen-Werfer delinger til et kompagni ved Regiment.

26. februar:

Udrustning med M.G. håndvogne gennemføres.

31. marts:

Oprettelse af organisatorisk Minen-werfer-Officer ved Regimentets stab.

24. juli:

Udrustning af bataljonsstabe med reliefkikkerter påbegyndes

5. august:

Udrustning med panserværnsgeværer begynder

19. august:

Opløsning af stab III, 9, 10, 11 og 3 MGK.

Opløsning af I/RIR 216 og nyopstilling af Stab III, 9, 10, 11 og 3 MGK.

26. oktober:

Opløsning af 4, 7, 10 Kompanie

20. december:

Nedlæggelse af Regimentet.

Bilag 2. Tab blandt officerskorps

Afsnit 2:

Såret: Hptm. Schellin; Lt. Buchholtz, Witt, Tiedau.

Afsnit 3:

Faldet: Hauptm. v.d.Dollen, Dreyer; Lt. Petersen (Heinrich), Bading, Sorhr, Pollack; Offz.Stellv. Assenbaum 2., Hirsch 3., Collwey 9., Sollmann 10., Stehlau 12.

Såret: Oberstlt. v. Alt-Stutterheim; Major v. Ahlefeldt; Hauptm. v. Loewenich, Zimmermann, Schellin, Worthmann, v.d. Dollen; Lt. Tippe († 22.9.14), Biermann, Helmke, Niemeyer; Ass.-Arzt Dr. Koopmann; Offz.Stellv. Pischon 1., Bahlmann 3., Eckler 1., Lowien 4., Falke 10., Gartelmann 11., Verkelmann 11., Pundt 12., Zuschneidt 12., Peters 1.

Afsnit 4:

Faldet: Offz.-Stellv. Giese 8.,

Såret: Oblt. Ruths; Lt. Weiland, Jacobsen (Karl), Leistikow; Offz.-Stellv. Rickens 4., Steinbach 7. († 22.2.15), Schmidt (Johnny) 2., Möller 6., Behrmann 3.

Afsnit 5:

Faldet: Oblt. Carstens (Karl); Lt. tho Aspern

Afsnit 6:

Såret: Offz.-Stellv. Wendt 5.

Afsnit 7:

Faldet: Lt. Anders (Rudolf).

Såret: Hptm. Schellin; Offz.-Stellv. Tappe 7.

Afsnit 8:

Faldet: Lt. Jacobsen (Karl), Stenger.

Såret: Hptm. Zimmermann († 14.11.15); Lt. Siegel, Hein; Offz.-Stellv. Bors 10.

Afsnit 10:

Faldet: St. Schmahlfeldt

Såret: Oblt Ezagunn; Feldw.-Lt. Steffensen

Afsnit 12:

Faldet: Lt. Frey.

Såret: Lt. Meier (Arnold), Bischoff

Afsnit 13:

Såret: Lt. Hesz († 27.6.16), Glantz, Maas

Afsnit 14:

Faldet: Lt. Hengstenberg.

Såret: Lt. Carstens (Hans), Feldw.-Lt. Schultz (Emil).

Afsnit 15:

Såret: Lt. Hachmeister, Jürgensen; Feldw.-Lt. Steffensen; Offz.-Stellv. Christiansen 8.

Afsnit 16:

Faldet: Oblt. Szagunn; Lt. Geitner, Sukop, Fengler, Rost, Brüningk, Grassmann.

Såret: Major Balan; Oblt. Petersen (Erich); Lt. Barg († 8.8.16), Wörner, Lichtfinn, Block, Glantz, Havermann, Wenzel, Leye, Berckelmann, Burmeister, Ritzer, Weisner, Carstens (Hans), Hoop, Bohmann, Kastenbein, Schmidt (Traugott), Matz, Meier (Arnold); Feldw.-Lt. Brandt, Kobro.

Afsnit 18:

Faldet: Lt. Klüver, Heinsen, Nieper, Müller (Karl-Max), Hildt, Andersen; Feldw.-Lt. Steffensen, Schulz (Wilhelm); Offz.-Stellv. Krüger 4., Jahns 9.

Såret: Oblt. Schaper (Albrecht); Lt. Tiedau, Schreiber, Blacejewicz, Rincke, Lorenzen; Feldw.St. Steffensen; Offz.-Stellv. Imhoff 12., Christiansen 8.

Afsnit 19:

Såret: Lt. Glantrz, Bentrup; Offz.-Stellv. Lüders 11.

Afsnit 21:

Faldet: Lt. Dechow, Glantz, Holzbrecher, Himmelheber

Såret: Lt. Kruse, Hoop, Rickel, Hinrichsen, Kraushaupt; Feltw.Lt. Hadenfeldt

Savnet: Lt. Siegel, Karsch, Berger, Puls, Niemann; Ass.-Arzt Dr. Cox; Offz.-Stellv. Fleichhauer 12., Frank 4., Techen 5.

Afsnit 23:

Såret: Oblt Rudolph; Lt. Wentz, Hauschildt, Tabel

Savnet: Lt. Pieper († 27.5.17 i engl. fangenskab).

Afsnit 25:

Faldet: Lt. Havemann, Morchel, Winter

Såret: Oblt. Fuglsang († 8.8.17); Lt. Abel († 26.7.17), Eyrus, Jürgensen, Thomsen, Wulf (Helmuth), Tabel, Albrecht, Honer, Kahlke.

Savnet: Lt. Rickel, Wendt

Afsnit 27:

Faldet: Lt. Bolckmann, Plöhn, Werner; feldw.Lt. Fuhlendorf.

Såret: Hptm. Worthmann; Lt. Carstens (Hans, † 29.1.18), Jürgensen, Iden, Kastenbein, Braun, Kraushaupt, Feldw.-Lt. Pintschovius.

Afsnit 28:

Såret: Lt. Schaab

Afsnit 29:

Såret: Lt. Warnke, Folwatschni, Buckesfeld; Feldw.Lt. Hadenfeldt

Afsnit 30:

Faldet: Hptm. Worthmann, Lt. Hoop, Wörner, Lucius, Götsche, Erber, Clasen, Kern; Offz.-Stellv. Vecker M.W.K.

Såret: Lt. v. Dorrien († 17.4.17), Schaub († 6.5.18), Schlüter (Joh., † 16.4.17), Lorenzen (Gerhard), Thierler, Overbeck, Koch, Knust, Personn, Küster, Hille, Wernicke, Riesling, Hön, Moldt, Blohm, Petersen (Jürgen), Krause (Willhelm), Kipp, Naumann, Scharnke.

Afsnit 32:

Faldet: Lt. Scharnke, Feldhusen, Bors

Såret: Major Graf v. Wartensleben; Lt. Becker (Gustav, † 16.6.18), Heffe († 8.7.18), Wiencke, Moos, Warncke, Bahl, Graumann, Gehlhaus, Kallweit, Eschrich; Batls.Arzt Dr. Rademacher.

Savnet: Lt. Stengel († 1.7.18 i engl. Gefangschft.), Lanz († 1.3.19 i engl.fangenskab) Trautmann, Krause (Karl).

Afsnit 34:

Såret: Lt. Naumann

Afsnit 35:**Faldet:** Offz.-Stellv. Jäger (Max) 5.**Såret:** Lt. Naumann, Schlüter (Willy), Messert, Buth.**Afsnit 36:****Faldet:** Hptm. Pigge; Oblt. v. Oertzen; Lt. Daniels, Knust, Pagenstecher, Krich, Braun.**Såret:** Lt. Schumacher (Anton), Bentrup, Kelting, Kipp, Ruthenberg, Albertus, Kunze; Batls.-Arzt Dr. Rademacher († 6.10.18).**Savnet:** Lt. Speisen, Rinck, Knabbe**Afsnit 37:****Faldet:** Lt. Rehm; Offz.-Stellv. Bauersfeld 8.**Såret:** Lt. Hauschildt, Stobwasser, Hamann, Becker (Heinrich), Klausmann, Krause (Willy).**Afsnit 38:****Død:** Lt. Luessen (infolge Krankheit).**Såret:** Albrecht, Rathgens; Feldw.Lt. Pintschouvius**Savnet:** Lt. Ochsén, Blohm (vermißt geblieben († ?), Küster, Lauterbach, Jacobsen (Anton), Hauschildt, Rieslung, Krause, Hön.

Bilag 3

Fordeling af tab

Afsnit	Døde		Sårede		Savnede eller fanger		Bemærkning
	Officerer	Mandskab	Officerer	Mandskab	Officerer	Mandskab	
2	-	3	4	23	-	-	Efter Regiments dagbog
3	12	207	21	64	-	108	Efter Regiments dagbog
4	2	98	8	344	-	51	Efter Regiments dagbog
5	2	9	-	28	-	5	Efter Tabsliste III
6	-	14	1	29	-	1	Efter Regiments dagbog
7	1	24	2	61	-	1	Efter Regiments dagbog
8	3	63	3	242	-	7	Efter Tabsliste III
9	-	28	-	51	-	-	Efter Regiments dagbog
10	1	129	2	327	-	2	Efter Regiments dagbog
11	-	-	-	-	-	-	Hvil – julen 1915
12	1	97	2	135	-	21	Efter Tabsliste III over angreb 14.11.15. Yderligere bilag ikke disponible.
13	1	74	2	270	-	2	Efter Regiments dagbog
14	1	32	2	182	-	1	Efter Regiments dagbog
15	-	28	4	80	-	-	Efter Regiments dagbog
16	8	248	22	917	-	51	Efter Regimentets kampmelding
17	-	7	-	42	-	-	Efter Regiments dagbog
18	10	172	9	700	-	60	Efter Regimentets kampmelding
19	-	69	3	139	-	23	Efter Regiments dagbog
20	-	-	-	-	-	-	Hvil marts 1917
21	4	93	6	231	9	371	Efter Regiments dagbog
22	-	2	-	-	-	-	Efter Regiments dagbog
23	1	23	4	115	-	9	Efter Regiments dagbog
24	-	2	-	-	-	-	Efter Regiments dagbog
25	5	156	8	93	2	1	Ufuldstændig. Mangler oplysninger for 2-6/7, 9/7, 16-23/7, 31/7-4/8, 9-10/8.
26	-	17	-	41	-	-	Efter Regiments dagbog
27	5	153	7	223	-	9	Efter Regiments dagbog. Bilag 26/11- 9/1 ufuldstændig.
28	-	0	1	6	-	-	Efter Regiments dagbog
29	-	54	4	105	-	1	Efter Regiments dagbog
30	12	173	18	634	-	35	Efter Regimentets kampmelding
31	-	4	-	2	-	-	Efter Regiments dagbog
32	7	72	10	188	2	145	Efter Regimentets ugeberetning
33	-	7	-	3	-	-	Efter Regiments dagbog. Influenzaepi- demi. Mak. antal den 6/7 med 615 syge.
34	-	54	1	136	-	41	Efter Regimentets ugeberetning
35	1	22	4	13	-	-	Efter Regiments dagbog
36	8	42	7	320	3	248	Efter Regimentets ugerapport
37	2	26	6	101	-	51	Efter Regiments dagbog og ugerapport
38	1	28	3	58	9	392	Efter Regiments dagbog og daglig indberetning
	88	2.231	164	6.523	25	1.636	Total

Bemærkning:

1. Foranstående tabel er på ingen måde fuldstændig. Indgående efterprøvning gennem "Zentralnachwesebureau für Kriegsverluste" arkiver er under gennemførelse. Den vil efter planen blive offentliggjort i Regimentets nyhedsblad i foråret 1922.
2. Gassyge og begravede er, så vidt dokumenterne er tilgængelige, indeholdt i antallet af sårede.
3. Af de 1.636 savnede er formentlig omkring 450 faldne, omkring 50 savnede og omkring 400 sårede, ligesom omkring 730 var taget som fange.

Bilag 4

Tildelte udmærkelser

Eisener Kreuz I. Klasse

1914.

Oberstlt. v. Alt-Stutterheim

1915.

Majore Frhr. v. Bülow, Mund, Hauptleute Balan, Schellin, Lawrenz, Zimmermann. Oblt. v. Förster, Feldw.-Lt. Carstens, Uffz. Wachsmuth 11. Gefr. Landau 12.

1916

Major Engler. Hauptleute Worthmann, Engelhardt, Schätzel. Stabsarzt Dr. Mertens, Oblts. Rudolphj, Buchholtz, Scharper (Albrecht). Lts. Saß, Meier (Arnold), Carstens (Hans), Rincke, Tiedau, Weyer, Fuglsang, Pagenstecher, Schumacher (Anton), Schreiber. Feldw.Lt. Schultz (Wilh.). Vfw. Fleischhauer 1, Uffz. Bauer 2. Uffz. Paul 3., Vfw. Büsch 5., Uffz. Kähler 6., Vfw. Freystadt, Heck, Uffz. Lutz 9., Gefr. Hendrich 12., Vfw. Seeger 14., Vfw. Jäger M.G.K., Uffz. Hellmann 1.M.G.K.

1917

Stabsarzt Dr. Stoess; Oblt. Naese; Lts. Wörner, Müller (Hans), Jahn, Lorenzen, Jürgensen, Iden, Koll, Abel, Havemann, Kruse, Göttische, Müller (Hermann), v. Dorrien, Rohde, Nitzer, Meht, Michels, Kastenbein; Ass.-Arzt Dr. Schmick; Offz.-Stellv. Kahlke, Lange; Uffz. Dep ping, Gefr. Völling 1., Uffz. Rechter 3., Gefr. Sisalewski 5., Gefr. Turner 6., Uffz. Meins, Gefr. Claasen 8., Vfw. Job, Uffz. Okunik 11., Gefr. Witt 1. M.G.K., Uffz. Rehders 3.M.G.K., Uffz. Tremmel.

1918

Lts. Hauschildt, Bentrup, Hartje, Boß, Haupt, Wernicke, Sauerwein, Hillers, Daniels, Weincke, Both, Overbeck, Graumann, Knust, Spiesen, Schlüter (Christian), Albertus, Luessen, Niesling, Bernhardt, Bahl, Gnutzmann, Müller (Ludwig), Honer, Kaufmann, Schlüter (Willy), Braun, Hille, Kipp, Lstrmpfl. Arzt Dr. Rademacher; Feldw.Lt. Pintschovius; Frhr. Sütel, Deittmer 1., Sergt. Ulrich, Uffz. Schadendorf 2., Sergt. Webel, Gefr. Mirow, Renckenbrenck 3., Sergt. Kunigk, Uffz. Ernst, Gefr. Witt, Hübner 4., Gefr. Heilbut 5., Sergt. Merfass 6., Sergt. Ibendorf, Ers.Res. Hermann 7., Uffz. Strenger, Gefr. Göttert, Res. Birkholz 8., Uffz. Mull, Gefr. Suerbier, Ers.Res. Beeck 9., Vfw. Schwitteck, Sergt. Heine 10., Uffz. Kracht, Gefr. Jürgensen, Rüdiger, Musk. Kippe 11., Sergt. Urbanski, Gefr. Hein 12., Vfw. Burmeister, Sergt. Timm 1.M.G.K., Vfw. Schereiks, Meyer Uffz. Schuricht 2. M.G.K., Sergt. Petzold, Gefr. Sahlmann N.M.K., Gefr. Brock M.W.K.

Ritterkreuz des Kgl. Hausordens von Hohenzollern mit Schwertern

1916

Majore Engler, Balan

1917

Major v. Weber, Hauptleute Schellin, Engelhardt, Worthmann, Rittm. Braune, Lt. Hoop

1919

Lt. Klausmann.

Kgl. Kronenorden II. mit Schwertern

1916.

Oberst v. Alt-Stutterheim

Pour le mérite

1918

Oberstlt. v. Weber

Anmærkning:

1. Foranstående angivelser er opstillet efter de på tidspunktet disponible dokumenter, som Regimentet førte i felten. Derfor er også kun de anført, som har fået nævnte ordensdekorationer gennem feltregimentet.
2. Revidering og supplering af Bilagene 2, 3 og 4 vil først følge i forbindelse udarbejdelsen af en udførlig Regimentshistorie. Bidrag hertil modtages af Kameradschaftliche Vereinigung der Offiziere des ehemaligen Res.Inf.Regts. 31, Hamburg 13, Bogenstr. 28.

